

Licencimi i detyrueshëm në Evropë

Një vështrim i përgjithshëm për secilin vend

Publikuar nga

Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Industriale
Shqipëri
© DPPI 2018

Përgjegjës për përmbajtjen

Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Industriale

Dizajn

AAG Publicity

Përkthyer nga:

AAG Publicity

Përkthim i konfirmuar nga:

Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Industriale

Ky publikim gjëndet gjithashtu në adresën www.epo.org/compulsory-licensing

© 2019

Përcaktim përgjegjësie:

Ky publikim është vetëm për qëllime trajnimi dhe informimi. Ky është një përkthim në gjuhën shqipe i një versioni origjinal të përgatitur fillimisht nga Zyra Evropiane e Patentave (ZEP) dhe kontribuesit individualë të përmendur në botim. Megjithëse versioni origjinal dhe versioni i përkthyer janë përgatitur me shumë kujdes, ZEP dhe as Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Industriale (DPPI) nuk mund të garantojnë që informacionet që ato përmbajnë janë të sakta, pa gabime ose heqje, apo të përditësuara. Ky botim nuk është menduar as të jetë një studim gjithëpërfshirës dhe as burim i këshillave juridike. ZEP dhe DPPI mohojnë përgjegjësinë në lidhje me përdorimin ose besueshmërinë e këtij publikimi, duke përfshirë pamundësinë e tij për t'u përdorur, dhe dëmtimin e mundshëm, humbjen e të dhënave, fitimeve ose të ardhurave. Versioni origjinal është në dispozicion në: www.epo.org/compulsory-licensing. Mendimet e shprehura në këtë botim nuk janë domosdoshmërisht ato të ZEP.

Ky botim mund të përdoret dhe të riprodhohet për qëllime jo-tregtare, me kusht që ZEP dhe autorët ose kontribuesit të vihen në dijeni në mënyrën e duhur. Riprodhimi për qëllime tregtare nuk lejohet.

Hyrje

Licencimi i detyrueshëm i patentave nuk përdoret shpesh në Evropë, por në situata të caktuara lejon autoritetet qeveritare ose qeveritë të anashkalojnë të drejtën ekskluzive të mbajtësve të patentave për të përjashtuar të gjithë të tjerët nga përdorimi i shpikjeve të tyre. Nga perspektiva e mbajtësit të patentës, një licencë e detyrueshme mund të duket radikale, ndërsa nga ajo e interesit publik, mund të jetë një domosdoshmëri, për shembull, në rastin kur flitet për shpikje të cilat mund të shpëtojnë jetë. Licencat e detyrueshme jepen në mënyrë të kufizuar dhe shqyrtohen ngushtësisht nga ana ligjore ose administrative.

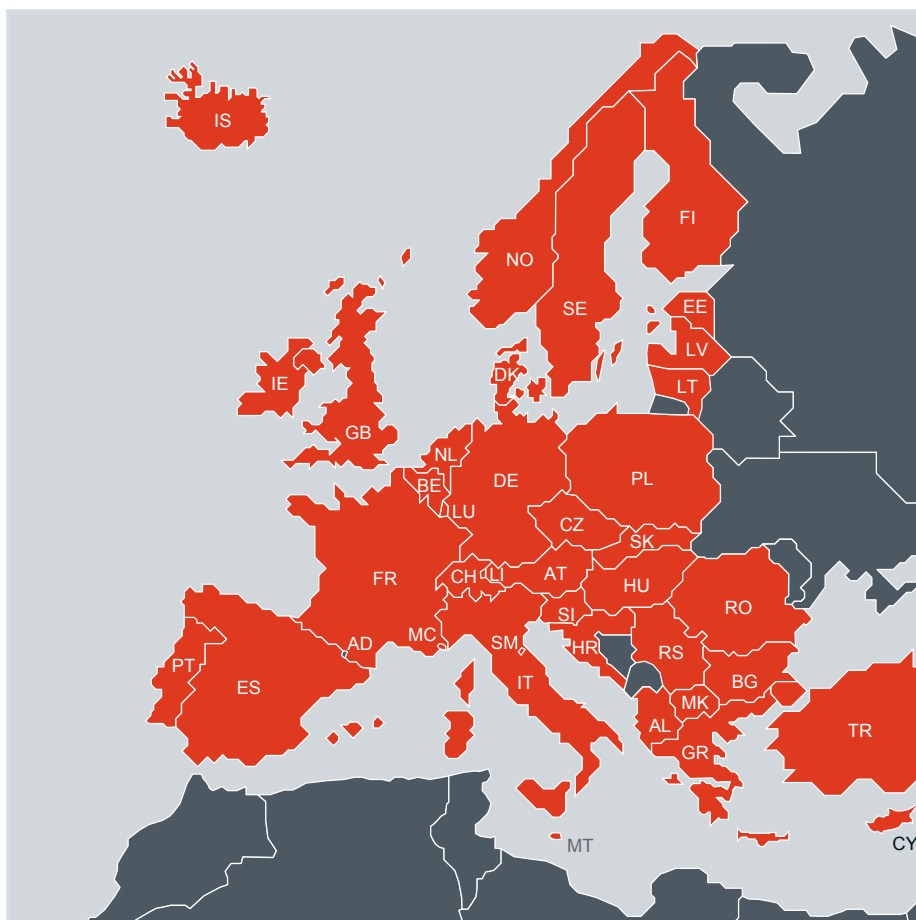
Arsyetimet dhe kushtet për këtë masë janë kryesisht të bazuara në marrëveshjet ndërkombëtare dhe legjislacionin kombëtar ose rajonal. Konventa e Parisit njeh kompetencën e shtetit për të caktuar licencat e detyrueshme për të parandaluar abuzimet që mund të rezultojnë nga pamundësia për të vënë në punë patentën apo pamundësia për të punuar me patentën në kushte të arsyeshme. Dekada më vonë, vendet e OBT përfunduan Marrëveshjen TDPIT (Të drejtat e Pronësisë Intelektuale në lidhje me tregtinë), e cila përcakton rregullat e mëtejshme të zbatueshme për licencat e detyrueshme, në mënyrë të veçantë kushtet për dhënien e tyre. Përsa i përket BE-së, baza ligjore për dhënien

e licencave të detyrueshme shpjegohet në Direktivat Biotech 1998 në lidhje me të drejtat e shumëllojshmërisë së bimëve dhe, në funksion të zbatimit të Nenit. 31bis TDPIT, Rregullorja e BE-së Nr. 816/2006 lidhur me prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme të shëndetit publik.

Shumica e vendeve evropiane e kanë integruar të drejtën e dhënies së licencave të detyrueshme në legjislacionin e tyre të PN, edhe pse kushtet e mundshme për dhënie mund të ndryshojnë. Autoritetet kompetente ndryshojnë ashtu si edhe kuadri procedural që çon në dhënien e një licence të detyrueshme, pasi kjo varet nga procedurat kombëtare civile ose administrative.

Ky libër është zhvilluar nga Akademia Evropiane e Patentave së bashku me Shoqatën e Juristëve të Patentave Evropiane (SHJPE) dhe profesionistë të tjerë për të ofruar një pasqyrë gjithëpërfshirëse të regjimeve të ndryshme të licensimit të detyrueshëm në të gjithë 38 shtetet kontraktuese të GJEP.

Akademia Evropiane e Patentave

Shtetet kontraktuese të GJEP (1 dhjetor 2018)

Lista e shkurtimeve

Direktiva Biotech	Direktiva 98/44 / EC e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit të Evropës 6 korrik 1998 mbi mbrojtjen ligjore të shpikjeve bioteknologjike (OJ L 213, 30.7.1998, fq. 13-21).
KEDNJ	Konventa Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut, ndryshuar me Protokollet Nr. 11 dhe 14, 4 nëntor 1950.
GJPE	Konventa GJPE për dhënien e patentave evropiane (Konventa Evropiane e Patentave) 5 tetor 1973, e rishikuar nga Akti i rishikimit të Nenit. 63 të KEP të datës 17 dhjetor 1991 dhe të Aktit të rishikimit të GJPE të datës 29 nëntor 2000.
Rregullorja e BE 816/2006	Rregullorja (EC) Nr 816/2006 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit e 17 maji 2006 për licencimin e detyrueshëm të patentave që lidhen me prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme të shëndetit publik (OJ L 157, 9.6.2006, f. 1-7).
Konventa e Parisit	Konventa e Parisit për Mbrojtjen e Pronësisë Industriale të 20 marsit 1883, e rishikuar në Bruksel më 14 dhjetor 1900, në Uashington më 2 qershor 1911, në Hagë më 6 nëntor 1925, në Londër më 2 qershor 1934, në Lisbonë më 31 tetor 1958, dhe në Stokholm më 14 korrik 1967, dhe e ndryshuar më 28 shtator 1979.
Marrëveshja TDPIT	për aspektet e lidhura me të drejtat mbi tregtinë e pronësisë intelektuale, 15 prill 1994, Marrëveshja e Marrakeshit Themelimi i Organizatës Botërore të Tregtisë, Shtojca 1C, 1869 U.N.T.S. 299, 33 I.L.M. 1197 (1994).
OBT	rganizata Botërore e Tregtisë

Përmbajtje

AL	Shqipëri	7	IT	Itali	67
AT	Austri	9	LI	Liechtenstein	69
BE	Belgjikë	13	LT	Lituani	71
BG	Bulgari	17	LU	Luksemburg	73
CH	Switzerland	19	LV	Letoni	75
CY	Qipro	23	MC	Monaco	77
CZ	Republika Çeke	27	MK	Ish Republika Jugosllave e Maqedonisë	79
DE	Gjermani	29	MT	Maltë	81
DK	Danimarkë	33	NL	Holandë	85
EE	Estoni	35	NO	Norvegji	91
ES	Spanjë	37	PL	Poloni	95
FI	Finlandë	41	PT	Portugali	97
FR	Francë	43	RO	Rumani	99
GB	Mbretëria e Bashkuar	47	RS	Serbia	101
GR	Greqi	53	SE	Suedi	103
HR	Kroacia	55	SI	Sllovenia	105
HU	Hungari	57	SK	Slovakia	107
IE	Irlandë	61	SM	San Marino	109
IS	Islandë	65	TR	Turqi	111

Shqipëri

Baza ligjore

Ligji nr. 9947, i 7 korrikut 2008 mbi Pronën Industriale (i ndryshuar) (në tekstin e mëtejshëm Ligji i PI-së).

Ky legjislacion zbaton artikujt përkatës TDPIT për pronësinë intelektuale, duke përfshirë ato për licencimin e detyrueshëm.

Arsyet për të aplikuar për licencë

(1) Gjykata mund të japë licencë të detyrueshme:

(a) çdo personi i cili mund të demonstrojë se ai është në gjendje të shfrytëzojë shpikjen, e cila është lënda e patentës së dhënë në Republikën e Shqipërisë, si dhe që plotëson kërkesat e parashikuara në rregulloren përkatëse të nxjerrë për zbatimin të Ligjit për të Drejtat e Njeriut, me kusht që:

(i) kanë kaluar katër vjet nga paraqitja e aplikimit për patentë ose kanë kaluar tre vjet nga dhënia e patentës;

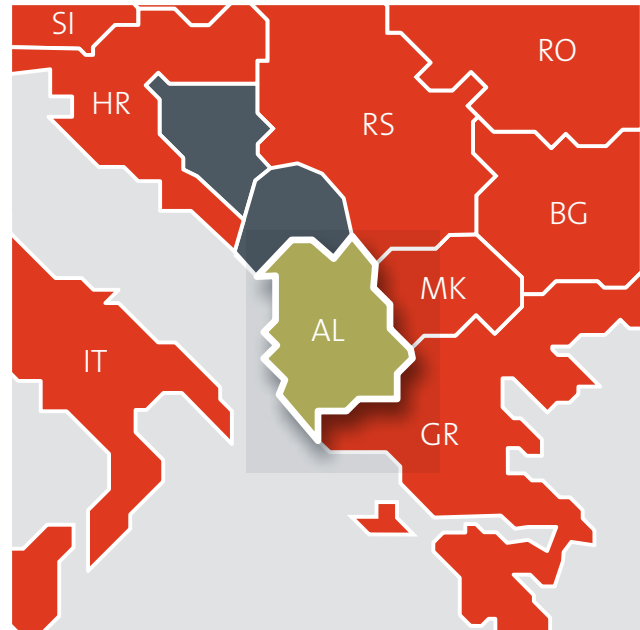
(ii) pronari i patentës nuk ka shfrytëzuar patentën për një periudhë të arsyeshme kohore ose nuk ka bërë përgatitje efektive dhe serioze për ta bërë këtë, përveç nëse ai jep arsye legjitime për mosveprim;

(iii) personi ka bërë të gjitha përpjekjet për të marrë autorizimin nga pronari i patentës, në kushte të arsyeshme dhe brenda afateve të arsyeshme kohore dhe nëse përpjekjet e tilla nuk kanë qenë të suksesshme brenda një periudhe të arsyeshme kohore.

(b) bazuar në kërkesën për një përdorim jo-ekskluziv të shpikjes të mbrojtur nga patenta ose nga speciet bimore të mbrojtura nga kjo e drejtë e patentës. Gjykata mund të japë një patentë të detyrueshme për një patentë më të hershme pronarit të patentës ose bartësit të së drejtës së specieve bimore, të cilët nuk mund të përdorin patentën e mëvonshme ose të drejtën e një specieje bimore pa cenuar patentën e mëparshme, kundrejt një pagese të vendosur nga një ekspert i zgjedhur nga gjykata, me kusht që:

(i) shpikja e pretenduar në patentën e mëvonshme ose speciet e bimëve të mbrojtura është një inovacion teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në krahasim me shpikjen e përfshirë në patentën e mëparshme;

(ii) kanë kërkuar patentën ose bartësin e së drejtës së specieve bimore për të drejtën për të marrë një licencë kontraktuale, por nuk u është dhënë atyre.

Për një përdorim jo-ekskluziv të një shpikjeje të mbrojtur, gjykata mund të marrë çfarëdo mase që ajo e gjykon të nevojshme për të verifikuar këto fakte.

Pronari i patentës më të hershme ose mbajtësi i së drejtës së një specieje bimore mund të marrë një licencë të ndërlidhur me kushte të arsyeshme për të përdorur shpikjen e mbrojtur nga patentat e mëvonshme ose speciet bimore të mbrojtura.

(c) sipas Nenit. 50 (3) Ligji për PI, Gjykata mund të japë një licencë të detyrueshme për një patentë dhe një çertifikatë shtesë mbrojtjeje në lidhje me prodhimin dhe shitjen e produkteve farmaceutike, kur produktet e tilla janë të destinuara për eksport në vendet që konsiderohen se janë “në nevojë” në mënyrë që të plotësojnë nevojat e vendeve me probleme në shëndetin publik.

(2) Në raste të veçanta, licenca e detyrueshme mund të jepet për një shpikje të patentuar pa pëlqimin e pronarit të patentës nga Ministri i Mbrojtjes ose Ministri i Shëndetësisë në interes të mbrojtjes ose sigurisë kombëtare.

Procedura e përgjithshme

Si rregull, autoriteti kompetent për dhënie të licencës së detyrueshme është gjykata e rrethit të Tiranës. Një person i interesuar mund të paraqesë një kërkesë në gjykatën e rrethit të Tiranës për të marrë një licencë të detyrueshme. Kërkesa duhet të përmbushë dhe të respektojë të gjitha kërkesat ligjore.

Gjykata ka liri të arsyeshme të caktojë afatet dhe kushtet që do të përfshihen në një licencë të detyrueshme dhe do të marrë parasysh:

- 1) fushëveprimi dhe kohëzgjatja e shfrytëzimit duhet të kufizohet në qëllimin për të cilin autorizimi është dhënë
- (2) shfrytëzimi duhet të jetë jo-ekskluziv;
- (3) shfrytëzimi duhet të jetë jo i transferueshëm. Në rastin e një licence të detyrueshme, shfrytëzimi i autorizuar për patentën e mëparshme është i transferueshëm vetëm kur transferohet patenta e mëvonshme ose speciet bimore;
- (4) sasia e produkteve farmaceutike që do të prodhohen nuk duhet të tejkalojë nevojat e vendit ose ato të vendeve importuese në bazë të licencave të tjera të detyrueshme.

Licenca e detyrueshme është e vlefshme deri në fund të periudhës së përcaktuar nga gjykata ose deri në skadimin e patentës.

Gjykata, me kërkesë të arsyetuar, mund të anulojë autorizimin me qëllim të mbrojtjes së interesave legjitime të personave të autorizuar, kur rrethanat që çuan në lëshimin e autorizimit kanë pushuar së ekzistuari dhe nuk ka mundësi për përsëritjen e tyre.

Përdorimi i një licence të detyrueshme kufizohet në furnizimin e tregut të Republikës së Shqipërisë. Pronari i patentës ka të drejtën e kompensimit adekuat për licencën e detyrueshme, duke marrë në konsideratë vlerën ekonomike të autorizimit. Nëse palët nuk pajtohen, shuma e kompensimit do të caktohet nga gjykata.

Licencat e detyrueshme duhet të regjistrohen në regjistrin e Patentave të Drejtorisë së Përgjithshme të Pronësisë Industriale.

Mbajtësi i një licence të detyrueshme mund ta heqë atë në çdo kohë. Nëse mbajtësi i licencës së detyrueshme nuk e shfrytëzon atë brenda një viti nga data e dhënies, pronari i patentës mund të kërkojë modifikimin ose anulimin e licencës së detyrueshme.

Ankesa / shqyrtim

Licencat e detyrueshme të dhëna nga gjykata e qarkut në Tiranë mund të apelojnë në Gjykatën e Apelit.

Vendimet e Ministrit të Mbrojtjes ose Ministrit të Shëndetësisë për shfrytëzimin e patentës nëpërmjet një licence të detyrueshme nga qeveria ose palët e treta të autorizuar nga qeveria mund të apelojnë në gjykatën e rrethit të Tiranës.

Statistikat dhe Sistemi Ligjor

Nuk ka deri më sot.

Austri

Baza ligjore

Seksionet 36 dhe 37 të Aktit të Patentave Austriake (Patentgesetz, në tekstin e mëtejshëm PatG).

Seksionet 36 (2) dhe (3) zbatojnë Nenin. 12 Direktiva e Bioteknologjisë. Një dispozitë tjetër mbi licencat e detyrueshme për zbatimin e këtij Neni. gjendet në Aktin austriak të së drejtës për varietet e bimëve (Sortenschutzgesetz).

Rregullorja e BE-së 816/2006 zbatohet drejtpërsëdrejti, kështu që ligjvënësi austriak nuk ka ndërmarrë masa zbatimi në këtë drejtim.

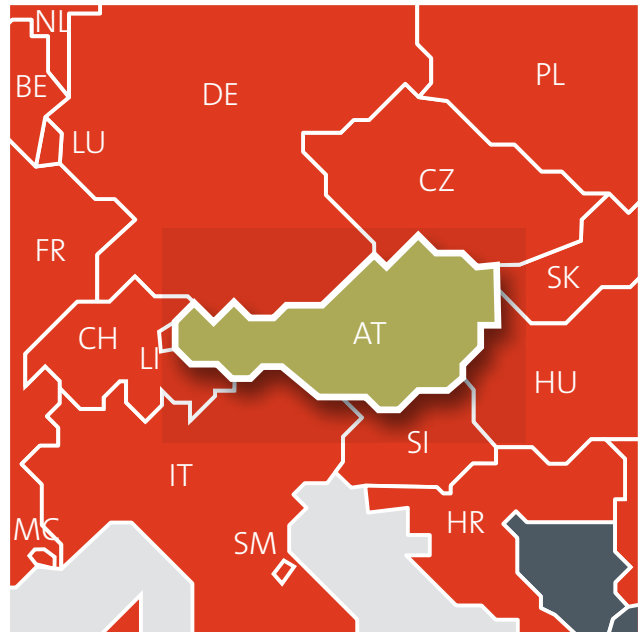
Arsyet për të aplikuar për licencë

Ekzistojnë tre arsye për aplikim për licencë të detyrueshme:

- (i) shpikja e patentuar nuk mund të shfrytëzohet pa shkelur një shpikje të patentuar paraprakisht dhe shpikja e mbrojtur me patentën e mëvonshme paraqet një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në krahasim me shpikjen e mbrojtur me patentën e mëparshme;
- (ii) shpikja e patentuar nuk është shfrytëzuar në një masë të përshatshme në Austri dhe pronari i patentës nuk ka bërë gjithçka të nevojshme për shfrytëzim të tillë (përveç nëse pronari i patentës vërteton se shfrytëzimi i shpikjes në Austri do të ishte një barrë e panevojshme);
- (iii) dhënia e licencës për një shpikje të patentuar është në interesin publik.

Ndërsa sipas skenarit (i), licenca e detyrueshme është e hapur vetëm për mbajtësin e patentës së mëvonshme, sipas skenarëve (ii) dhe (iii), statuti jep “të gjithëve” licencën jo-ekskluzive për të përdorur shpikjen “në të mirë të biznesit të tij”.

Dhënia e licencës sipas (ii) mund të zbatohet vetëm në afatin e mëvonshëm (a) katër vjet pas paraqitjes së kërkesës ose (b) tre vjet pas publikimit të dhënies së patentës për të cilën kërkohet licenca. Siç shpjegohet më poshtë, Seksioni 36 (4) PatG tani shpreh në mënyrë eksplicite se edhe importimi kualifikohet si shfrytëzim për qëllimin e licencës së detyrueshme (ii).

Skenari (i) zbatohet gjithashtu për të drejtat e varieteteve të bimëve dhe shpikjet bioteknologjike. Nëse licenca jepet sipas skenarit (i), pronari i patentës më të hershme ka të drejtë edhe për një licencë jo-ekskluzive për patentën e mëvonshme.

Nën skenarin (iii), ekziston mundësia që një licencë të jepet nëpërmjet një vendimi të përshpejtuar të Zyrës Australiane të Patentave nëse, përveç shpikjes së patentuar që është në interes publik, ka ose “emergjencë kombëtare” ose “rrethana të tjera të urgjencës ekstreme”. Këto procedura të përshpejtuara nuk janë procedurë gjyqësore paraprake, por ende kryhen para Zyrës së Patentave. Nuk ka ligj praktik për mënyrën se si trajtohen këto procedura.

Të gjitha licencat sipas kësaj dispozite janë dhënë në baza jo-ekskluzive.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti kompetent është Zyra Austriake e Patentave (Patentamt). Procedura përcaktohet në Seksioni 37 të PatG. Kërkesa për licencë në bazë të Seksioni 36 të PatG mund të paraqitet në Zyrën austriake të Patentave nëse personi i cili ka të drejtë të japë licencë sipas Seksioni 36 refuzon dhënien e një licence të tillë, edhe pse i licencuari i ardhshëm përpiqet të marrë autorizimin brenda një afati të arsyeshëm kohor nën kushte të arsyeshme dhe të zakonshme të biznesit.

Nuk është plotësisht e qartë nëse një licencë e detyrueshme mund të zbatohet edhe me anë të një urdhri të përkohshëm (UP më poshtë) në Austri, edhe pse ka argumente se kjo duhet të jetë e mundur. Në kundërshtim me ligjin gjerman, Akti Austriak i Patentave nuk parashikon mundësinë specifike të zbatimit të një licence të detyrueshme me anë të një urdhri të përkohshëm; përkundrazi Akti austriak i patentave e kufizon këtë instrument ligjor në kërkesat për pushim dhe ndërprerje ose ruajtjen e provave.

Kështu, një licencë e detyrueshme mund të kërkohet vetëm nëpërmjet një UP të "përgjithshme" nën procedurën civile austriake (sipas Aktit të Zbatimit), i cili lidhet me kërkesa shtesë, në krahasim me UP-të "të privilegjuar" në rast të shkëlqes së patentës. Në veçanti, kërkohet dëm i dukshëm i pariparueshëm dhe urgjenca.

Një licencë e detyrueshme aplikohet në Zyrën e Patentave, pra një autoritet të qeverisë publike dhe jo një gjykatë si pjesë e sistemit të së drejtës civile. Ka jurisprudencë të gjerë nga fusha të tjera ligjore, duke përfshirë mundësinë e aplikimit për një UP nëse kërkesa themelore nuk mund të pohohet brenda sistemit të gjykatës civile¹. Megjithatë, mund të argumentohet se kërkesa themelore është padyshim një padi civile në kuptimin e Neni. 6 KEDNJ. Ligji sipas praktikës ka konsideruar se UP-të duhet të jenë të mundshme nëse ato kryesisht kanë për qëllim vetëm rregullimin e një situatë ligjore ("Rechtsgestaltung"), por në të vërtetë kanë për qëllim zbatimin e kërkesës civile lidhur me të. Në raste të tilla, fakti që procedurat e ndara para një autoriteti qeveritar janë të detyrueshme përpara se të pohojnë një kërkesë nuk përfshihet mundësinë e një UP².

Megjithëse nuk ekziston një ligj në praktikë për këtë çështje, duhet të jetë e mundur të kërkohet një vendim i përkohshëm për dhënien e një licence të detyrueshme në gjykatë nëse plotësohen kërkesat e përgjithshme për një PU (urgjenca, kërcënimi i dëmit të pariparueshëm).

Sipas Seksioni 37 të PatG, një "shpërblim i përshtatshëm" duhet të përcaktohet nga Zyra Austriake e Patentave, duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës. Duhet të përcaktohen garancitë e nevojshme dhe kushtet e tjera të përdorimit, duke marrë parasysh natyrën e shpikjes dhe rrethanat e rastit. Shtrirja dhe kohëzgjatja e licencës sipas Seksioni 36 duhet të lejohet kryesisht për furnizimin e tregut kombëtar dhe duhet të kufizohet në qëllimin që e ka bërë të nevojshme.

Në rastin e teknologjisë gjysmëpërçuese, licenca mund të jepet vetëm për përdorim publik, jo-komerical ose për të ndërprerë një praktikë antikonkurrese të vendosur në procedura ligjore ose administrative. Nëse palët nuk arrijnë një marrëveshje për këtë, Zyra e Patentave austriake do të vendosë për këtë gjatë procesit

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të apelohej në Gjykatën e Lartë Rajonale të Vjenës dhe (në raste të jashtëzakonshme) në Gjykatën Supreme të Austrisë.

Statistikat dhe jurisprudenca

Në Austri janë botuar vetëm disa vendime të Gjykatës Supreme. Vendimet e shkallës së parë nuk publikohen. Nuk ka statistika të disponueshme që kanë të bëjnë me rastet e trajtuara nga Zyra e Patentave që nuk kanë arritur fazën e apelit.

Ekziston vetëm një vendim për licencat e detyrueshme që datojnë që nga viti 1972. Licenca e detyrueshme ishte dhënë në shkallë të parë, por ky vendim u anulua dhe licenca u mohua.

Më 24 janar 1969, kompania austriake Arcana KG Dr. G. Hurka kërkoi një licencë të detyrueshme nën Seksioni 244 948 ("Procesi për prodhimin e derivateve të reja naftalinë dhe kripërat e tyre"), që i përkiste kompanisë britanike Imperial Chemical Industries Ltd.

Produkti në fjalë (Inderal, propranolol hidroklorid), sipas procesit të patentuar, nuk ishte prodhuar në Austri, por tregu austriak ishte furnizuar mjaftueshëm me këtë produkt.

Me vendimin e saj të datës 9 shtator 1971, Zyra e Patentave iu dha një licencë të detyrueshme, duke marrë parasysh kostot e zhvillimit të patentës dhe shitjet. Tarifa e licencës ishte vendosur në 14.5% të çmimit neto të faturës për të gjitha produktet e shitura nga aplikanti që përmbajnë një derivat naftalinë të prodhuar nga aplikuesi me ndihmën e procesit të patentuar.

Ankesa e patentës kundër këtij vendimi ishte e suksesshme në Gjykatën Supreme dhe kërkesa u hodh poshtë.

Pyetja në fjalë ishte nëse importimi i një produkti të prodhuar jashtë vendit duke përdorur një proces të patentuar në Austri ishte ose nuk ishte një "shfrytëzim i shpikjes në Austri". Ndërsa instanca e parë nuk e pranoi një importim të tillë si një shfrytëzim i shpikjes në Austri dhe prandaj iu dha një licencë e detyrueshme, bordi i apeleve iu drejtua çështjes nga një këndvështrim tjetër dhe

¹ B. König, "Einstweilige Verfügungen im Zivilverfahren", edicioni i 5-të, Manz Verlag 2017, para. 2.24
² B. König, "Einstweilige Verfügungen im Zivilverfahren", edicioni i 5-të, Manz Verlag 2017, para. 2.27

argumentoi se sipas rrethanave, ishte e paarsyeshme të kërkohej nga mbajtësi i patentës për të shfrytëzuar patentën në Austri dhe për të ndryshuar vendimin e shkallës së parë në mënyrë që licenca e detyrueshme të mohohet.

Veçanërisht, ky rast dhe praktika gjyqësore e mëtejshme e GJEDNJ-së (C-235/89, C-30/90, C-191/90) më në fund çoi në ndryshimin e dispozitës. Ajo tani lejon në mënyrë eksplicite shfrytëzimin e patentës në Austri që kërkohej nga Seksioni 36 (4) PatG të bëhet në formë importi, duke ndjekur ligjin përkatës të GjDL-së:

“(4) Nëse një shpikje e patentuar nuk është shfrytëzuar në një masë të përshtatshme në Austri, ku shfrytëzimi mund të kryhet edhe nga importimi dhe nëse pronari i patentës nuk ka bërë gjithçka që është e nevojshme për një shfrytëzim të tillë, - licencë ekskluzive për patentë për biznesin e tij, përveç nëse pronari i patentës vërteton se shfrytëzimi i shpikjes në Austri nuk është ose jo në një masë më të madhe se sa është e arsyeshme për shkak të vështirësive që kundërshtojnë shfrytëzimin “.

Nuk ka pasur ndonjë ligj tjetër mbi këtë çështje.

Belgjikë

Baza ligjore

Neni. XI.37 deri XI.46 të Kodit të së Drejtës Ekonomike (në tekstin e mëtejshëm: “KDE”).

Neni. XI.37 dhe Neni. XI.40-XI.46 CEL zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë.

Neni. XI.39 zbaton Rregulloren e BE 816/2006.

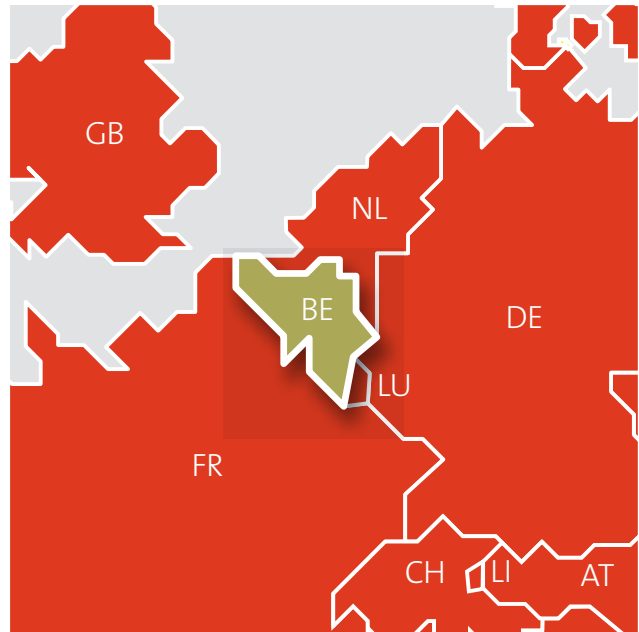
Arsyet për të aplikuar për licencë

Një licencë e detyrueshme mund të kërkohet për këto arsye:

- mungesa e shfrytëzimit ose e varësisë;
- eksporti në vendet me probleme të shëndetit publik; dhe
- shkaqet e shëndetit publik.

Ka gjashtë situata në të cilat një aplikim për një licencë të detyrueshme mund të paraqitet në Belgjikë:

- (i) Mungesa e shfrytëzimit: “kur ka kaluar një periudhë prej katër vjetësh nga data e paraqitjes së aplikimit për patentë ose tre vjet nga data e dhënies së patentës, cilado periudhë skadon e fundit, dhe shpikja e patentuar nuk është shfrytëzuar as nëpërmjet importit as nëpërmjet prodhimit efektiv dhe të vazhdueshëm në Belgjikë si dhe kur mbajtësi i patentës nuk që është në gjendje të justifikojnë mosveprimin e tij me arsye legjitime. Në rastin e një patente, lënda e të cilit është një makineri, prodhimi efektiv dhe i vazhdueshëm në Belgjikë nga ana e mbajtësit të patentës i produkteve të fituara me anë të kësaj makinerie mund të konsiderohet shfrytëzimin i shpikjes së patentuar në Belgjikë, kur ky prodhues duket më i rëndësishëm për ekonominë e vendit se sa prodhimi i makinerisë në vetvete. Një licencë e detyrueshme bazuar në mungesën e shfrytëzimit ose shfrytëzimi i pamjaftueshëm do të jepet vetëm me kusht që licenca të jepet kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm “(Neni. XI.37, Seksioni 1 (1) KDE);
- (ii) Varësia (patent-patent): “kur një shpikje e mbuluar nga një patentë në pronësi të aplikantit për licencë nuk mund të shfrytëzohet pa cenuar të drejtat që rrjedhin nga një patentë e dhënë në një dosje më të hershme, për sa kohë që patentat e ndërlidhura lejojnë një përparimin teknik të një ekonomie të konsiderueshme interes në krahasim me shpikjen e pretenduar në patentën

BE

dominuose, dhe me kusht që licenca të jepet kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm “(Neni. XI.37, Seksioni 1 (2) KDE);

- (iii) Varësia (brezi i bimëve): “kur një mbjellës nuk mund të fitojë ose shfrytëzojë të drejtën e varietetit të bimëve pa shkelur një patentë të mëparshme, për aq kohë sa licenca është e nevojshme për shfrytëzimin e varietetit të bimëve të mbrojtura dhe me kusht që larmia paraqet një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik në krahasim me shpikjen e pretenduar në patentë, dhe me kusht që kjo licencë jepet kryesisht për furnizimin të tregut të brendshëm “(Neni. XI.37, Seksioni 1 (3) KDE);
- (iv) Dhënia e licensave për disa aspekte (varësia patentë-varietetet bimor): “për mbajtësi e së drejtës së varietetit të bimëve, kur mbajtësi i një patente në lidhje me një shpikje bioteknologjike ka marrë, në bazë të dispozitave të ligjit mbrojtjen e varieteteve të bimëve, një licencë të detyrueshme për shfrytëzim jo-ekskluziv të varietetit të bimëve të mbrojtur nga e drejta e varietetit të bimëve, sepse ai nuk mund të shfrytëzojë shpikjen bioteknologjike pa cenuar të drejtën egzistuese të varietetit të bimëve, me kusht që kjo licencë të jepet kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm “(Neni. XI.37, Seksioni 1 (4) KDE);
- (v) Eksport në vendet me probleme të shëndetit publik: “për prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme shëndetësore publike” në kuptim të Rregullores (EC) Nr. 816/2006 (Neni. XI.39 KDE);

(vi) Shkaqet e shëndetit publik: “në interes të shëndetit publik” (Neni. XI.38 CEL).

General procedure

Për licencat e detyrueshme në bazë të mungesës së shfrytëzimit ose varësisë (Neni. XI.37 CEL), autoriteti kompetent për dhënien e lejes së detyrueshme është Ministri i Ekonomisë. Për licencat e detyrueshme bazuar në arsye të shëndetit publik (Neni. XI.38 dhe XI.39 CEL) është Këshilli i Ministrave.

Procedura specifike varet nga baza në të cilën bazohet aplikimi.

Për licencat e detyrueshme të bazuara në mungesë shfrytëzimi ose varësie (situata nga (i) deri (iv) më lart), aplikimi duhet t'i dorëzohet Ministrit të Ekonomisë dhe më pas i dërgohet Komisionit për Licenca të Detyruara me qëllim të dëgjimit të palëve të interesuara, duke i barazuar ato nëse është e mundur dhe, nëse jo, duke lëshuar një mendim të arsyetuar mbi bazueshmërinë e kërkesës. Bazuar në atë mendim, Ministri vendos për kërkesën dhe njofton palët e interesuara për vendimin e tij. Brenda katër muajve nga njoftimi i vendimit, mbajtësi i patentës dhe aplikuesi duhet të lidhin një kontratë licencimi me shkrim që përcakton të drejtat dhe detyrimet e tyre reciproke. Nëse një marrëveshje nuk mund të gjendet brenda kësaj periudhe, të drejtat dhe detyrimet e tyre reciproke përcaktohen nga gjykata. Obligimet e aplikantit / të licencuarit duhet në çdo rast të përfshijnë pagesën e një shpërblimi adekuat për mbajtësi i patentës, duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës. Sapo kushtet e licencës të jenë negociuar ose të përcaktuara nga gjykata, Ministri i Ekonomisë ia jep licencën me dekret ministror.

Aplikimet për licenca të detyrueshme për prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme të shëndetit publik (situata (v) më lart) ndjekin procedurën e parashikuar nga Rregullorja e BE 816/2006. Autoriteti që ka kompetenca për dhënien e licencave të detyrueshme sipas kësaj Rregulloreje në Belgjikë është Këshilli i Ministrave.

Për licencat e detyrueshme në bazë të arsyeve të shëndetit publik (gjendja (vi) më sipër), aplikanti duhet të paraqesë kërkesën e tij tek Ministri i Ekonomisë dhe të dërgojë një kopje të tij në Komitetin Këshillimor të Bioetikës. Ministri e dërgon kërkesën brenda dhjetë ditëve në Komitetin Këshillimor të Bioetikës. Gjatë së njëjtës periudhë, Ministri njofton patentën e përmbajtjes së kërkesës dhe e fton atë për të marrë qëndrim në lidhje me dhënien e licencës si të tillë dhe shpërblimin e arsyeshëm që do të priste në rast të dhënies së licencës. Patentuesi ka një muaj për të paraqitur vërejtjet e tij. Komiteti Këshillimor për Bioetikën pastaj i jep Ministrit një mendim të arsyetuar dhe jo të

detyrueshëm mbi bazueshmërinë e kërkesës. Brenda një periudhe prej tre muajsh pas marrjes së mendimit në fjalë, Ministri dorëzon një projekt-vendim të motivuar për meritat e kërkesës si dhe një propozim për shpërblimin e patentuesit në Këshillin e Ministrave, i cili pastaj merr vendimin. Nëse leja e detyrueshme jepet, dekreti mbretëror duhet të përcaktojë kohëzgjatjen, hapësirën dhe kushtet e tjera të shfrytëzimit, duke përfshirë shpërblimin për patentën. Në rast të krizës së shëndetit publik, mund të merren masa për të përshpejtuar procedurën e mësipërme.

Kjo nuk cenon rregullat që rregullojnë kompetencat e Ministrave të Ekonomisë dhe të Mbrojtjes për të kontrolluar shfrytëzimin e shpikjeve për arsye të mbrojtjes kombëtare ose të sigurisë kombëtare.

Ndryshe nga disa vende të tjera, si Gjermania, nuk egziston mundësia për të marrë një licencë të detyrueshme me anë të ndihmës paraprake në Belgjikë.

Për licencat e detyrueshme të dhëna për arsye të shëndetit publik, kushtet e licencës përcaktohen nga Këshilli i Ministrave. Kur ushtron lirinë e tij, Këshilli i Ministrave duhet të marrë parasysh vëzhgimet e patentës dhe mendimit të Komitetit Këshillimor të Bioetikës.

Për licencat e detyrueshme të dhëna për mungesë shfrytëzimi ose varësie, gjykata ka liri veprimi në rast se palët nuk arrijnë të lidhin një kontratë licence me shkrim brenda katër muajve nga njoftimi i vendimit të Ministrit të Ekonomisë për dhënien e licencës. Kur ushtron gjykimin e tij, gjykata duhet të marrë parasysh qëndrimet e palëve, si dhe mendimin e Komisionit për Licencat e Detyrueshme.

Ankesa / shqyrtim

Një ankesë administrative për anulimin e vendimit mund të paraqitet para Këshillit të Shtetit.

Vendimi mund të rishikohet gjithashtu nën kushte specifike:

Së pari, kushtet e licencave të detyrueshme në bazë të mungesës së shfrytëzimit, varësisë ose shkaqeve të shëndetit publik mund të rishikohen me kërkesë të njëjës prej palëve nëse janë shfaqur elemente të reja. Procedura është e njëjtë si për dhënien e licencës.

Së dyti, çdo palë e interesuar mund të kërkojë nga autoriteti i cili ka dhënë një licencë të tillë për ta tërhequr atë nëse, pas skadimit të afatit të caktuar

periudha e përcaktuar në licencë, i licencuari nuk ka shfrytëzuar shpikjen nga aktivitetet serioze dhe të vazhdueshme të fabrikimit në territorin belg. Opinioni i Komisionit për Licenca të Detyrueshme duhet të kërkohet para tërheqjes së një licence të detyrueshme të dhënë për mungesë shfrytëzimi ose varësie.

Së fundmi, licencat e detyrueshme të dhëna për mungesë shfrytëzimi ose varësie mund të tërhiqen edhe me kërkesën e patentës nëse rezulton nga një vendim përfundimtar se i licencuari ka kryer një veprim të paligjshëm ndaj patentës ose ka shkelur detyrimet e tij.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Bulgari

Baza ligjore

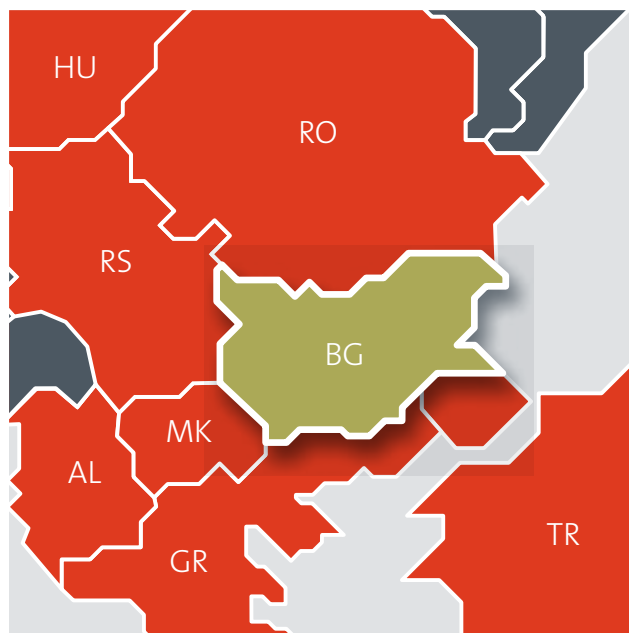
Neni. 32 të Ligjit për Patentat dhe Regjistrimin e Modeleve të Ndërmarrjeve (1993) (këtu e tutje PIK).

Neni. 32a u miratua në vitin 2006 dhe kishte për qëllim zbatimin e Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Neni. 32 dhe 32a PY ofron për dhënien e një licence të detyrueshme nën rrethanat e mëposhtme specifike:

- (1) Paditësi ka tentuar pa sukses të marrë një licencë kontraktuale nga mbajtësi i patentës në kushte të drejta dhe të paktën një nga kushtet e mëposhtme është plotësuar:
 - shpikja nuk është shfrytëzuar për një periudhë prej katër vjetësh nga data e paraqitjes së kërkesës për patentë ose tre vjet nga dhënia e patentës, afati i mëvonshëm i aplikueshëm, ose
 - brenda afateve të përcaktuara më sipër shpikja nuk është vënë në përdorim të mjaftueshëm për të plotësuar nevojat e tregut kombëtar, përveç nëse pronari i patentës vërteton arsyet e vlefshme.
- (2) Licenca e detyrueshme është me interes publik, edhe nëse nuk janë kryer negociatat me pronarin e duhur mbi shpikjen e patentuar.
- (3) Shpikja është pjesë e lëndës së patentës së mëvonshme dhe përfshihet në fushën e patentës tjetër, kur pronari i patentës së mëparshme refuzon dhënien e licencës sipas kushteve të drejta dhe kur qëllimi i patentës së sipërpërmenduar paraqet një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të madhe ekonomike në krahasim me lëndën e patentës së mëparshme.
- (4) Kur një mbarështues i bimëve nuk mund të fitojë ose të përdorë të drejtën në një varietet bimor pa shkelur një patentë më të hershme dhe përderisa licenca kërkohet për përdorimin e varietetit të bimëve për qëllime të mbrojtjes së tij ligjore ose kur pronari i një patente për një shpikje bioteknologjike nuk mund ta përdorë atë pa shkelur të drejtën e varieteteve të bimëve më parë, me kusht që mbarështuesi ose pronari i një patente për një shpikje bioteknologjike të provojë se ai ka provuar pa sukses të marrë një licencë kontraktuale

BG

nga pronari i patentës ose varietetit të bimëve, dhe varieteti i bimëve ose shpikja paraqet një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të madhe ekonomike, krahasuar me shpikjen e patentuar ose varietetin e bimëve të mbrojtura.

Procedura e përgjithshme

Licencat e detyrueshme janë një procedurë administrative, e kryer para Zyrës së Patentave Bullgare (në tekstin e mëtejshëm ZPB).

Sipas Neneve. 55 (2) dhe 57 (1) LPP, autoriteti kompetent për të dhënë një licencë të detyrueshme është një panel ekspertësh nga Departamenti i Mosmarrëveshjeve i ZPB, i caktuar posaçërisht për dëgjimin nga Kryetari i ZPB. Neni. 57 (2) PJP më tej specifikon që paneli duhet të përbëhet nga pesë ekspertë, dy prej të cilëve janë avokatë.

Procedura fillon me kërkesë me shkrim të personit që ka interes ligjor për të kërkuar një licencë të detyrueshme. Kërkesa duhet të shoqërohet me dëshmi (me shkrim dhe material) në mbështetje të fakteve dhe rrethanave të pretenduara, si dhe dëshmi të qartë se paraqitësi i kërkesës është i aftë të përdorë shpikjen brenda fushës së licencës së kërkuar. Pas ekzaminimit formal, një kopje e kërkesës dhe dëshmi mbështetëse i dërgohet pronarit të patentës, i cili ka një afat kohor tre muajor për t'u përgjigjur. Përgjigja i kthehet paraqitësit të kërkesës për shqyrtim dhe paraqitjen e vërejtjeve brenda një muaji. Deklarata e paraqitësit të kërkesës i kthehet pronarit të patentës vetëm nëse përmban fakte dhe prova të reja.

Kolegji i ekspertëve shqyrton kërkesën, mendimet dhe dëshmitë e ofruara dhe, nëse është e nevojshme, ka konsultime me ekspertë të jashtëm në fushën përkatëse teknike. Pas përfundimit të shqyrtimit, paneli mbledh një seancë dëgjimore ku thirren të gjitha palët, si dhe çdo ekspert i jashtëm i emëruar në fushën përkatëse teknike. Gjatë seancës dëgjimore, secila palë paraqet qëndrimin e saj. Dëshmitarët mund të dëgjohen nëse është e nevojshme. Vetëm arsyet për dhënien e licencës së detyrueshme të paraqitura në kërkesën fillestare debatohen gjatë seancës dëgjimore. Nëse paraqiten prova të reja, seanca do të shtyhet. Vendimi për meritat merret pas dyerve të mbyllura. Ajo merret nga paneli i ekspertëve dhe më pas miratohet nga Kryetari i ZPB.

Neni. 32 (7) LPP parashikon se fushëveprimi i licencës së detyrueshme do të përcaktohet nga qëllimi për të cilin është dhënë. Ky është një parakusht për të cilin paneli është i lidhur, duke i dhënë diskrecionit panelit, megjithëse të kufizuar, sa i përket kushteve të licencës. Sidoqoftë, është e diskutueshme nëse paneli ka diskrecion në lidhje me tarifën e licencës. Neni. 32 (10) LPP parasheh që i licencuari i detyruar i detyrohet pronarit të patentës një shpërblim, por nuk jep atë se kush e përcakton atë. Neni. 66 LPK parashikon që mosmarrëveshjet lidhur me shumën e shpërblimit për dhënien e licencës së detyrueshme do të shqyrtohen nga Gjykata e Qytetit të Sofjes, e cila është një gjykatë civile dhe jo administrative. Prandaj mund të konkludohet se paneli nuk ka diskrecion për të përcaktuar shumën e shpërblimit si pjesë të vendimit të saj për dhënien e licencës së detyrueshme, por pronari i patentës duhet ta bëjë këtë. Nëse i licencuari nuk pajtohet, mosmarrëveshja duhet të kthehet në Gjykatën e Qytetit të Sofjes.

Procedura civile për të përcaktuar shumën e shpërblimit që i jepet pronarit të patentës për licencë të detyrueshme është një procedurë e përgjithshme gjyqësore me seanca të hapura dhe dëgjim të palëve, paraqitjen e provave, dëgjimin e dëshmitarëve, e kështu me radhë. Gjykata shpesh emëron një ose më shumë ekspertë gjatë këtyre llojeve të mosmarrëveshjeve për të përcaktuar shumën e shpërblimit, në bazë të kushteve të licencës dhe metodave të ndryshme për llogaritjen e saj. Dëshmia e ekspertëve zakonisht përbën bazën për vendimin mbi meritat. Vendimi mund të apelohej në Gjykatën e Apelit të Sofjes dhe, në rrethana të caktuara, në Gjykatën Supreme të Kasacionit si instancë përfundimtare.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i ZPB mund të apelohej brenda tre muajve nga njoftimi i saj para palëve para Gjykatës Administrative të qytetit të Sofjes. Vendimi i Gjykatës Administrative të Qytetit të Sofjes i nënshtrohet kasacionit para Gjykatës së Lartë Administrative, vendimi i së cilës është përfundimtar. Gjykata Administrative e qytetit të Sofjes dhe Gjykata e Lartë Administrative mund ta kthejnë çështjen në ZPB për një vendim të ri mbi bazueshmërinë në bazë të udhëzimeve të qarta të gjykatës mbi zbatimin e ligjit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Hulumtimi ynë tregon se të paktën që nga viti 1993, pragu i tanishëm i miratuar për herë të parë, nuk ka pasur procedura për dhënien e një licence të detyrueshme të iniciuar para ZPB dhe për rrjedhojë nuk ka praktikë gjyqësore fare për këtë temë.

Zvicra

Legal basis

Baza ligjore për licencat e detyrueshme në Zvicër është Neni. 36-40e të Ligjit Federal për Patentat për Shpikje (në tekstin e mëtejme Akti i Patentave).

Këto dispozita kanë për qëllim zbatimin e Neneve. 30 dhe 31bis TDPIT. Edhe pse Zvicra nuk ka asnjë detyrim për të zbatuar Direktivat e BE-së, Zvicra ka zbatuar gjithashtu Direktivën e Biotech, duke përfshirë Neni. 12.

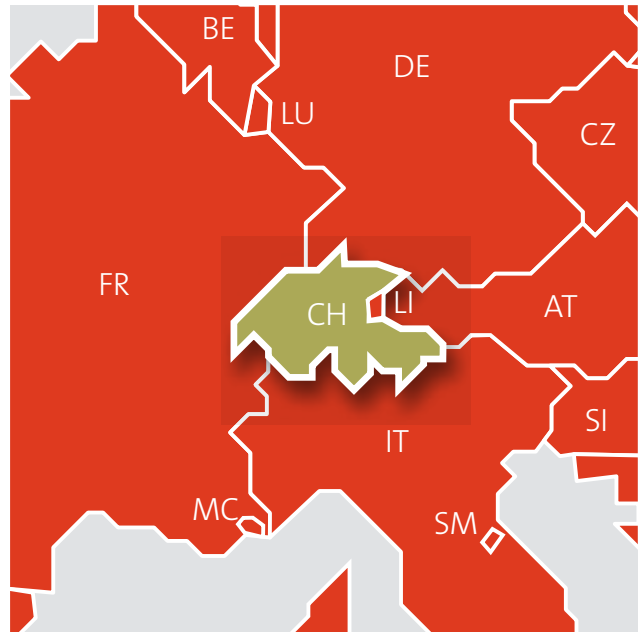
Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Neni. 40e të Aktit të Patentave, një licencë e detyrueshme mund të jepet vetëm nëse përpjekjet nga aplikanti për të marrë një licencë kontraktuale në kushtet e përshtatshme të tregut brenda një periudhe të arsyeshme kohore kanë qenë të pasuksesshme. Në rastin e një licencë të detyrueshme në përputhje me Neni. 40d (dmth. Një licencë e detyrueshme për prodhimin dhe eksportimin e produkteve farmaceutike në vendet me kapacitete prodhuese të pamjaftueshme), një periudhë prej 30 ditësh pune konsiderohet e arsyeshme. Për më tepër, këto përpjekje nuk kërkohen në situata të emergjencës kombëtare ose në rrethana të tjera të urgjencës ekstreme ose në rastet e përdorimit jo-komercial publik.

Gjykata mund të japë vetëm një licencë jo-ekskluzive si licencë të detyrueshme.

Nenet. 36 deri në 40d të Aktit të Patentave parashikojnë lloje të ndryshme të licencave të detyrueshme. Përveç kriterëve të përgjithshme sipas Neni. 40e të Aktit të Patentave, zbatohen kriteret specifike në vijim:

- Në pajtim me Neni. 36 Patents Act, një licencë e detyrueshme mund të jepet në rastin e një shpikje të ndërlidhura, dmth. Nëse një shpikje e patentuar nuk mund të përdoret pa cenuar një patentë të mëparshme. Megjithatë, pronari i patentës së mëvonshme ka të drejtë vetëm për një licencë të detyrueshme deri në atë masë që kërkohet për të përdorur shpikjen e tij dhe vetëm nëse shpikja paraqet një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen që është lënda e patentës së mëparshme¹. Pronari i patentës së mëparshme mund të bëjë dhënien e një licencë të detyruar të kushtëzuar nga pronari i

patentës ekzistuese duke i dhënë atij një licencë të detyrueshme për të përdorur shpikjen e tij në kthim;

- Sipas Neni. Licenca e Patentave mund të jepet edhe nëse pronari i patentës nuk ka shfrytëzuar mjaftueshëm shpikjen e patentuar në Zvicër brenda tre vjetësh nga data e dhënies së patentës ose në katër vjetët e mëhershëm pas paraqitjes së patentës nëse mbajtësi i patentës mund ta justifikojë dështimin për të shfrytëzuar shpikjen e patentuar. Importi gjithashtu kualifikohet si shfrytëzim i shpikjes për qëllimet e Neni. 37 Akti i Patentave².
- Në pajtim me Neni. 40 Akti i Patentave, një licencë e detyrueshme gjithashtu mund të jepet në rast se interesi publik e bën atë të nevojshme.
- Për shpikjet në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese, mund të jepet një licencë e detyrueshme për të korrigjuar një praktikë që është antikonkurruese në procedurat gjyqësore ose në procedurat administrative para autoriteteve të konkurrencës (Komisioni Federal i Konkurrencës dhe Tribunali Administrativ Federal), sipas Neni. Akti i Patentave 40a. E njëjta vlen edhe për rastet e shpikjeve në lidhje me një produkt diagnostikues ose procedurë për njerëzit (Neni. 40c Patents Act). Një praktikë konsiderohet anti-konkurruese nëse përfshin marrëveshje të paligjshme që në mënyrë të konsiderueshme kufizojnë ose madje eliminojnë konkurrencën efektive (duke përfshirë, ndër të tjera, marrëveshje për të rregulluar çmimet, kufizuar sasinë e mallrave ose shërbimeve dhe / ose shpërndarjen e tregjeve gjeografikisht ose sipas partnerëve

¹ Neni. 36 Akti i Patentave nuk zbatohet për të drejtat e varieteteve bimore. Sidoqoftë, Ligji për Mbrojtjen e Varieteteve të Bimëve parashikon një licencë të detyrueshme analoge në rast se një e drejtë tjetër e varieteteve të bimëve nuk mund të përdoret pa shkelur një të drejtë parazgjedhje të bimëve.

² Ky sqarim u miratua si rezultat i Neni. 27 MARRËVESHJE TDPIT sipas të cilave importimi gjithashtu kualifikohet si përdorim i shpikjes.

tregtar) ose praktikat e paligjshme nga ndërmarrjet mbizotëruese (duke përfshirë, ndër të tjera, refuzimet për furnizim, diskriminimin ndaj partnerëve tregtarë dhe / ose vendosjen e çmimeve të padrejta).

- Në mënyrë të barabartë, çdo person që synon të përdorë një shpikje të patentuar bioteknologjike si një instrument ose mjet për hulumtim, gjithashtu ka të drejtën e një licence të detyrueshme, sipas Neni. 40b Patents Act. • Përfundimisht, në pajtim me Nenin. 40d Patents Act, një licencë e detyrueshme mund të jepet për prodhimin dhe eksportin e produkteve farmaceutike të mbrojtura me patentë në një vend që nuk ka kapacitete të mjaftueshme ose të pamjaftueshme prodhuese në sektorin farmaceutik dhe që kërkon këto produkte për të luftuar problemet e shëndetit publik, në veçanti ato që lidhen me HIV / AIDS, tuberkulozi, malaries dhe epidemi të tjera.

Procedura e përgjithshme

Sipas Neni. 40e (6) Akti i Patentave dhe Neni. 26 (1) (a) Akti federal mbi Gjykatën Federale të Patentave ("Akti i Gjykatës së Patentave"), Gjykata Federale e Patentave është kompetente për dhënien e një licence të detyrueshme.

Në rastin e një licence të detyrueshme në pajtim me Nenin. 40d Aktin e Patentave (p.sh. një licencë e detyrueshme për prodhimin dhe eksportimin e produkteve farmaceutike në vendet me kapacitete prodhuese të pamjaftueshme dhe probleme të shëndetit publik), Presidenti i Gjykatës Federale të Patentave, duke vepruar si gjykatës i vetëm (në vend të panelit të gjyqtarëve) është kompetent për dhënien e kësaj licence të detyrueshme (Neni. 23 (1) (e) Akti i Gjykatës të Patentave).

Për të filluar procedurën për dhënien e licencës së detyrueshme, pala që kërkon të marrë një licencë të detyrueshme ("aplikues") paraqet një veprim me Gjykatën Federale të Patentave. Patentuesi pastaj paraqet një deklaratë të mbrojtjes. Pas këtij shkëmbimi të shkurtër të informatave, palët thirren në një seancë dëgjimore. Nëse palët nuk janë në gjendje ta zgjidhin çështjen, ka një shkëmbim të dytë të informatave, ndoshta pasuar nga mendimi i ekspertëve të një prej gjyqtarëve teknikë. Palët mund të paraqesin vërejtje në mendimin e ekspertit të gjyqtarit teknik. Së fundi, palët thirren në një seancë dëgjimore për lutjet përfundimtare. Pas dëgjimit, gjykata nxjerr vendimin.

Gjykata gjithashtu mund të japë një licencë të detyrueshme me anë të masave paraprake (dmth. Pa paragjykim ndaj aktgjykimit të formës së prerë) me kusht që kërkuesi të sigurojë dëshmi prima facie se ai ka interes për përdorimin e menjëhershëm të shpikjes dhe se ai siguron siguri adekuate patente. Patentuesit duhet t'u jepet mundësia që të dëgjohej paraprakisht. Presidenti i Gjykatës Federale

të Patentave ka të ngjarë t'i thërrasë palët në një seancë dëgjimore pas paraqitjes së veprimit dhe të nxjerrë vendimin menjëherë pas kësaj. Ky vendim paraprak duhet të konfirmohet në procedurën kryesore. Në rastin e një licence të detyrueshme në pajtim me Nenin. 40d Patents Act (p.sh. një licencë e detyrueshme për prodhimin dhe eksportin e produkteve farmaceutike në vendet me kapacitete prodhuese të pamjaftueshme në këtë rast zbatohen probleme të shëndetit publik) një procedurë e veçantë: Presidenti i Gjykatës Federale të Patentave duhet të nxjerrë një vendim brenda një muaji nga paraqitja e veprimit dhe rregullat që kanë të bëjnë me procedurat e shkurtuara zbatohen. Meqë nuk ka kohë të mjaftueshme për të urdhëruar një shkëmbim (të dyfishtë) të informatave, Presidenti i Gjykatës Federale të Patentave ka të ngjarë t'i thërrasë palët në një seancë dëgjimore pas paraqitjes së veprimit dhe të nxjerrë vendimin menjëherë pas kësaj.

Kushtet e licencës së detyrueshme, duke përfshirë hapësirën dhe kohëzgjatjen e saj, si dhe shpërblimin e pagueshëm, përcaktohen nga gjykata sipas gjykimit të gjykatës.

Shtirirja dhe afati i licencës së detyrueshme kufizohen në qëllimin për të cilin është dhënë. Nëse rrethanat që çuan në dhënien e lejes së detyrueshme nuk zbatohen dhe nuk pritet që ato të ngrihen sërish, gjykata do të revokojë licencën e detyrueshme sipas kërkesës.

Pronari i patentës ka të drejtën e shpërblimit të duhur. Gjatë vlerësimit të shpërblimit, merren parasysh rrethanat e rastit individual dhe vlerës ekonomike të licencës. Nëse pronari i patentës i ka dhënë më parë licencat ose nëse ka kontrata të tjera të krahasueshme, ato do të merren në konsideratë në mënyrë të barabartë.

Në rastin e një licence sipas Neni. 40d Akti i patentave, shpërblimi përcaktohet duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës në vendin importues, nivelin e tij të zhvillimit dhe urgjencën në shëndetin publik dhe në aspektin humanitar.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të apelohej në Gjykatën Supreme Federale.

Kur licenca e detyrueshme jepet sipas Neni. 40d Akti i patentave, përsëri rregulla të veçanta zbatohen. Afati i fundit për paraqitjen e ankesës është 10 ditë dhe jo 30 ditë. Për më tepër,

ankesës nuk mund ti jepet efekt pezullues³ dhe Gjykata Supreme Federale duhet të nxjerrë vendimin e saj brenda një muaji.

Statistikat dhe jurisprudenca

Gjykata e Drejtësisë e Gjenevës: Parke Davis kundër Lamar SA (21 tetor 1966)

Në këtë procedurë të shkeljes së patentës, Parke Davis paditi Lamar SA për shkelje të gjashtë patentave në lidhje me prodhimin e antibiotikut chloramphenicol. Lamar SA ngriti një kundërpadi për revokim dhe, me anë të mocionit të dytë, kërkoi dhënien e një licence të detyrueshme në bazë të Neni. 36 Akti i Patentave (që pretendon një shpikje të ndërlidhura) si dhe Neni. 37 Akti i Patentave (duke pretenduar se Parke Davis nuk kishte shfrytëzuar mjaftueshëm shpikjet e patentuara në Zvicër). Gjykata e Drejtësisë e Gjenevës hodhi poshtë kërkesat e Lamar për lehtësim dhe gjeti shkelje. Lamar paraqiti një ankesë në Gjykatën Supreme Federale duke përsëritur kërkesat e saj për lehtësim, duke përfshirë dhënien e një licence të detyrueshme. Gjykata Supreme miratoi pjesërisht apelin e Lamarit, zbuloi tre patenta të pavlefshme dhe gjeti shkelje lidhur me tre patentat e tjera. Nuk lejohet një licencë e detyrueshme.

Gjykata e Tregtisë e Kantonit të Cyrihut: Kirin-Amgen kundër kompanisë X (2 korrik 1996)

Në këtë procedurë të përkohshme të ndalimit, Kirin-Amgen paditi kompaninë X për shkelje të Patentës Evropiane Nr. 148 605 në lidhje me prodhimin e eritropoietinës. Kompania X thirri mbrojtje të pavlefshmërisë dhe mos-shkeljes dhe kërkoi dhënien e një licence të detyrueshme në bazë të Neni. 40 Akti i Patentave (që pretendon një interes publik). Gjykata e Tregtisë së Kantonit të Cyrihut gjeti shkelje dhe refuzoi dhënien e një licence të detyrueshme, duke konsideruar se nuk kishte interes të mjaftueshëm publik për qëllimin e dhënies së licencës së detyrueshme dhe se kompania X nuk kishte bërë një kërkesë të duhur për dhënien e një licencë si masë paraprake.

Gjykata e Tregtisë së Kantonit të Bernës: Mägert Bautechnik AG kundër Kompanisë Y (6 korrik 2005)

Në këtë procedurë të shkeljes së patentës, Mägert Bautechnik AG paditi kompaninë Y për shkelje të patentës zvicerane Nr. 687 471 në lidhje me ndaluesit e lëvizjes për të bërë forma betoni. Kompania Y ka parashtruar një kundërpadi për dhënien e një licence të detyrueshme bazuar në Neni. 36 Akti i Patentave (që pretendon një shpikje të ndërlidhura). Gjykata e Tregtisë së Kantonit të Bernit gjeti shkelje dhe refuzoi kundërpadinë për dhënien e një licence të detyrueshme, duke e konsideruar shpikjen e të pandehurit se nuk përfaqësonte një avantazh të rëndësishëm teknik dhe as të ishte ekonomikisht i rëndësishëm.

³ Ankesa në Gjykatën Supreme nuk ka efekt automatik pezullues, por Gjykata e Lartë mund ta apelojë efektin suspendues në bazë të kërkesës së ankuarit. Kjo mundësi është e përjashtuar në rastin e një licence të detyrueshme të dhënë sipas Neni. 40 të Aktit të Patentave.

Qipro

Baza ligjore

Baza ligjore për licencat e detyrueshme në Qipro është Ligji i Patentave, Ligji 16 (I) i vitit 1998, i ndryshuar (1998-2006) (në vazhdim LP), Pjesa IX Neni. 49 deri në 56, që përfshin Konventën Evropiane të Patentave dhe Traktatin e Bashkëpunimit të Patentave.

Direktiva Biotech u zbatua me ligj qipriot në vitin 2002 në lidhje me mbrojtjen e shpikjeve bioteknike; relevante janë Nenet. 2, 5A, 15A, 27A, 49A PL.

TDPIT u zbatua në ligjin qipriot në vitin 2002.

Nuk ka ndonjë referencë të veçantë në Rregulloren e BE-së 816/2006 në ligjin e patentës qipriote për licencimin e detyrueshëm të patentave lidhur me prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme të shëndetit publik.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Aplikimi sipas Neni. 49 të Ligjit për Patenta

Neni. 49 parashikon që në çdo kohë pas skadimit të katër viteve nga data e dhënies së patentës (ose ndonjë periudhë tjetër që mund të përshkruhet), çdo person mund të kërkojë nga Sekretari për të marrë një licencë të detyrueshme nën patentë për cilindo nga arsyet e specifikuar më poshtë:

- kur shpikja e patentuar është e aftë të shfrytëzohet në mënyrë komerciale në Qipro, por nuk është duke u shfrytëzuar ose nuk është duke u shfrytëzuar aq sa është e arsyeshme ose praktike;
- ku shpikja e patentuar është një produkt për të cilin ekziston kërkesa në Qipro e cila:
 - nuk është duke u përmbushur; ose
 - nuk është duke u përmbushur në kushte të arsyeshme; ose
 - në lidhje me të cilat, për shkak të refuzimit të pronarit të patentës për dhënien e licencës ose licencave në kushte të arsyeshme:
 - nuk është duke u furnizuar një treg për eksportin e ndonjë produkti të patentuar të prodhuar në Qipro; ose
 - parandalimi ose pengimi i punës efektive ose efikase në Qipro për çdo shpikje tjetër të patentuar që jep një kontribut të konsiderueshëm në Nene; ose
 - krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në Qipro është paragjykuar padrejtësisht;

- në lidhje me të cilat, për shkak të kushteve të vendosura nga pronari i patentës për dhënien e licencave sipas patentës, ose në dispozicion ose përdorim të produktit të patentuar ose në përdorimin e procesit të patentuar, prodhimi, përdorimi ose asgjësimi i materialeve që nuk mbrohen me patentë, ose krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në Qipro është paragjykuar padrejtësisht.

Nëse Sekretari i Kompanive, Patentave dhe Markave Tregtare dhe Marrësit Zyrtar (në tekstin e mëtutjeshëm Regjistruesi) është i bindur se ndonjë prej arsyeve të mësipërme është themeluar, ai mund të urdhërojë dhënien e licencës në afate të tilla që ai mendon se është i përshtatshëm. Në mënyrë alternative, Sekretari me urdhër mund të shtyjë kërkesën për një periudhë të tillë, sipas mendimit të tij, të japë kohë të mjaftueshme për të përdorur shpikjen nëse aplikimi bëhet për shkak se shpikja e patentuar nuk përdoret në mënyrë komerciale në Qipro dhe i duket Regjistruesit se koha që ka kaluar që nga dhënia e patentës ka qenë e pamjaftueshme për të mundësuar që shpikja të përdoret.

Një kërkesë mund të bëhet në lidhje me një patentë, pavarësisht se aplikanti tashmë është mbajtës i një licence sipas patentës. Në këtë rast, Sekretari mund, nëse urdhëron dhënien e licencës aplikantit, të urdhërojë që licenca ekzistuese të anulohet ose, në vend që të urdhërojë dhënien e licencës aplikantit, të urdhërojë ndryshimin e licencës ekzistuese.

Sipas Neni. 50 PL, nëse Sekretari është i kënaqur, me një kërkesë të bërë sipas Neni. 49, se prodhimi, përdorimi ose asgjësimi i materialeve që nuk mbrohen nga patenta është padrejtësisht

paragjykuar për shkak të kushteve të vendosura nga pronari i patentës për dhënien e licencave sipas patentës, ose në dispozicion ose përdorim të produktit të patentuar ose përdorimit të procesit të patentuar, ai mund të japë licencën klientëve të aplikantit ose aplikantit vetë sipas aftësive të perceptuara. Nëse Sekretari urdhëron dhënien e licencës sipas Nenit. 49 PL, ai mund të drejtojë që licenca duhet të revokojë të gjitha licencat ekzistuese të dhëna me patentë ose të privojë pronarin e patentës nga ndonjë e drejtë për të punuar me shpikjen në fjalë ose për të dhënë licenca sipas patentës. Neni. 51 PL përcakton parimet që duhet ndjekur nga regjistruesi kur vendoset për rezultatin e aplikimeve sipas Nenit. 49 për licencat e detyrueshme. Ata janë:

- Shpikjet që mund të shfrytëzohen në një shkallë tregtare në Qipro dhe se është në interesin publik për të shfrytëzuar duhet të shfrytëzohen atje pa vonesa të panevojshme dhe në masën më të plotë që është e arsyeshme praktike;
- Shpikësi ose personi tjetër përfitues i së drejtës për patentë duhet të marrë shpërblim të arsyeshëm duke pasur parasysh natyrën e shpikjes;
- Interesat e çdo personi që punon ose zhvillon një shpikje në Qipro nën mbrojtjen e patentës në atë kohë nuk duhet të paragjykojë në mënyrë të padrejtë.

Regjistruesi kërkohet të marrë parasysh çështjet e mëposhtme:

- (i) natyra e shpikjes, koha që ka kaluar që nga publikimi në Gazetën Zyrtare të Republikës së një njoftimi për dhënien e patentës dhe masat e marra tashmë nga pronari i patentës ose ndonjë i licencuar për të plotësuar përdorimi i shpikjes;
- (ii) aftësinë e çdo personi të cilit do të jepet licenca sipas urdhrit përkatës për të punuar shpikjen në avantazh publik; dhe
- (iii) rreziqet që duhet të ndërmerren nga ai person në sigurimin e kapitalit dhe në kryerjen e shpikjes nëse kërkohet aplikimi për një urdhër.

Regjistruesi nuk kërkohet të marrë parasysh çështjet që ndodhin pas marrjes së kërkesës.

Dhënia e një licence të detyrueshme nga Këshilli i Ministrave

Në interes të sigurisë kombëtare ose të sigurisë publike, Këshilli i Ministrave mund të autorizojë dhënien e licencës për një agjencisë qeveritare ose një personi të caktuar për

të bërë, përdorur ose shitur një shpikje për të cilën lidhet një patentë ose një aplikim për një patentë, duke iu nënshtruar pagesës së shpërblimit të barabartë pronarit të patentës ose kërkesës për patentë. Vendimi i Këshillit të Ministrave në lidhje me shpërblimin mund t'i nënshtrohet rekursit në Gjykatën Supreme.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti me juridiksion për të dhënë një licencë të detyrueshme është Sekretari. Këshilli i Ministrave mund të autorizojë edhe dhënien e një licence, ku kërkohet siguria kombëtare ose siguria publike.

Neni. 56 PL parashikon që parimet e mëposhtme duhet të respektohen në lidhje me licencat e detyrueshme:

- secili rast duhet të merret parasysh me meritat e tij individuale;
- Licenca duhet të lejohet vetëm nëse përdoruesi i propozuar ka bërë përpjekje për të marrë autorizimin nga bartësi i së drejtës në terma dhe kushte të arsyeshme komerciale dhe nuk ka arritur ta bëjë këtë në një periudhë të arsyeshme kohore. Kjo kërkesë nuk zbatohet në rastin e një emergjence kombëtare ose rrethanat e tjera të urgjencës ekstreme ose në rastet e përdorimit publik jo-komercial. Megjithatë, bartësi i së drejtës duhet të njoftohet sa më parë që është e arsyeshme;
- fushëveprimi dhe kohëzgjatja e përdorimit të së drejtës duhet të kufizohet në qëllimin për të cilin është autorizuar dhe në rastin e teknologjisë gjysmëpërçuese duhet të jetë vetëm për përdorim publik jo-komercial ose për të korrigjuar një praktikë të përcaktuar pas procesit gjyqësor ose administrativ se është anti-konkurrues;
- Përdorimi i së drejtës duhet të jetë joekskluziv dhe jo i përcaktuar, me përjashtim të sipërmarrjes apo biznesit për të cilin është dhënë, dhe kryesisht për qëllime të furnizimit të tregut të brendshëm;
- i nënshtrohet mbrojtjes adekuate të interesave legjitime të personit të cilit i është dhënë, licenca duhet të ndërpritet nëse dhe kur rrethanat që kanë shkaktuar atë të pushojnë së ekzistuari dhe nuk ka gjasa të përsëriten; dhe
- mbajtësi i së drejtës duhet të paguhet shpërblim adekuat në rrethanat e secilit rast, duke marrë parasysh vlerën ekonomike të autorizimit.

Sipas Nenit. Pronari i patentës në fjalë ose ndonjë person tjetër që dëshiron të kundërshtojë një kërkesë mund të paraqesë një njoftim të kundërshtimit ndaj regjistruesit, të cilin Sekretari duhet të marrë në konsideratë kur të vendosë nëse do të japë aplikimin. Në rast të kundërshtimit, Sekretari mund të urdhërojë të gjithë procedurën, ose çdo pyetje apo çështje faktike që del në to, t'i referohet një arbitri ose ndërmjetësuesi,

gjetjet e të cilave do të pranojë Sekretari. Nëse palët nuk mund të bien dakord për një të emëruar të përshtatshëm, Sekretari do të vendosë për emërimin.

Neni. 49 PL i jep Lartësisë së Regjistrimit për të dhënë një licencë me kushte që ai mendon se është i përshtatshëm, por kjo i nënshtrohet juridiksionit të gjykatës për të shqyrtuar vlefshmërinë ligjore të çdo vendimi lidhur me një licencë të detyrueshme të përfshirë në Neni. 56 PL.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i Sekretarit mund t'i drejtohet Gjykatës Administrative për shqyrtim dhe vendimi i Gjykatës Administrative mund të bëhet ankim pranë Kolegjit të Gjykatës Supreme të tre gjyqtarëve të Gjykatës Supreme.

Vlefshmëria ligjore e çdo vendimi lidhur me një licencë të detyrueshme është subjekt i shqyrtimit nga Gjykata Supreme.

Statistikat dhe jurisprudenca

Ka pasur vetëm një rast në vitet e fundit, që kanë të bëjnë me licencimin e një ilaçi për një gjendje gjenetike të urdhëruar nga Këshilli i Ministrave sipas Neni. 55 PL, por nuk ka vendim të raportuar sepse çështja nuk është kontestuar.

Republika Çeke

Baza ligjore

Baza ligjore kryesore për licencat e detyrueshme është Ligji mbi Shpikjet dhe Propozimet e Racionalizimit Nr. 527/1990 Coll., Të ndryshuar (Akti Çek i Patentave, në tekstin e mëtejme PA). Licencat e detyrueshme rregullohen nga Seksioni 20 i Ligjit për Shëndetësi. Procedurat rregullohen me Seksioni 22 të Dekretit nr. 550/1990 Coll., Për procedurën në çështjet e shpikjeve dhe dizenjove industriale të ndryshuar.

Për të zbatuar Neni. 12 Direktiva Bioteknike si dhe Rregullorja e BE 816/2006, Seksioni 9 i Ligjit nr. 206/2000 Coll., Mbi mbrojtjen e shpikjeve bioteknologjike dhe Seksioni 21 të Ligjit nr. 408/2000 Coll., Për mbrojtjen e bimëve varietetet, të ndryshuara, aplikohen përkatësisht.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Arsyet për dhënien e licencës së detyrueshme janë:

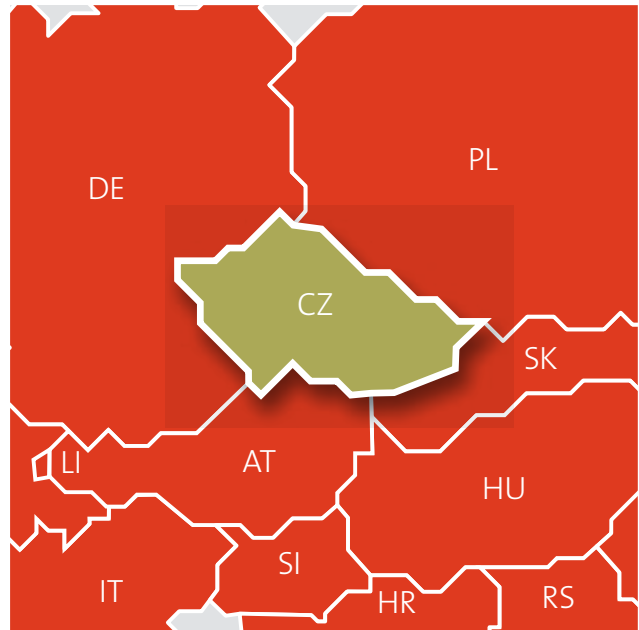
- Patentuesi nuk e përdor shpikjen ose e përdor atë pa mjaftueshëm pa shkaqe të arsyeshme dhe nuk ka pranuar një ofertë të arsyeshme për të lidhur një marrëveshje licence brenda një afati të arsyeshëm. Importi i një produkti të patentuar gjithashtu kualifikohet si përdorim i shpikjes;
- Licenca e tillë e detyrueshme nuk mund të jepet para katër vjetësh nga data e depozitimit të kërkesës për patentë ose tre vjet nga granti, cilado afat skadon më vonë; ose
- kërcënim për një interes të rëndësishëm publik.

Për sa i përket shpikjeve bioteknologjike, licenca e detyrueshme mund të jepet nëse:

- Mbarështuesi nuk mund të marrë ose të shfrytëzojë të drejtën e varieteteve të bimëve ose të kafshëve pa çenuar një patentë të mëparshme; dhe
- Mbajtësi i certifikatës së mbarështimit kërkoi pa sukses patentën që të lidhë një licencë; dhe
- Nëse larmi bimore ose shtazore përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik krahasuar me shpikjen.

Procedura e përgjithshme

Zyra e Pronësisë Industriale e Republikës Çeke (në tekstin e mëtejme Zyra) është autoriteti kompetent për dhënien e një licence të detyrueshme me kërkesë të një pale të tretë. Zyra kryen procedura administrative sipas Kodit Çek të Procedurave Administrative.

CZ

Kërkesa për licencë të detyrueshme paraqitet me shkrim në Zyrë dhe aplikuesi duhet të mbështesë arsyet dhe të demonstrojë përmbushjen e kriterëve të lartpërmendura. Zyra do të ftojë patentën që t'i përgjigjet kërkesës për licencë të detyrueshme.

Zyra shqyrton nëse aplikimi i detyrueshëm i licencës është në përputhje me kushtet e përcaktuara në Seksioni 20 të Ligjit për Shëndetësi. Termat, fushëveprimi dhe kohëzgjatja e licencës së detyrueshme përcaktohen në lidhje me rrethanat e rastit.

Në arritjen e vendimit të tyre, Zyra zbaton parimet e përgjithshme të vendimmarrjes administrative sipas Kodit Çek të Procedurave Administrative, si dhe parimet e përgjithshme ligjore, në veçanti mbrojtjen e interesave të ligjshme, proporcionalitetit dhe interesit publik.

Një licencë e detyrueshme mund të jepet kryesisht për të furnizuar tregun e brendshëm. Dhënia e një licence të detyrueshme nuk ndikon në të drejtën e patentuesit për pagesën e tarifave të licencës. Nëse palët nuk bien dakord, shumica e tarifave të licencës përcaktohet nga Gjykata e Qytetit të Pragës. Licenca e detyrueshme regjistrohet në regjistrin e patentave.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi për dhënien ose refuzimin e licencës së detyrueshme mund të apelohe brenda një muaji tek Presidenti i Zyrës. Vendimi i ankesës mund t'i nënshtrohet shqyrtimit administrativ në lidhje me të gjitha aspektet faktike dhe ligjore

para gjykatës së qytetit të Pragës. Gjykimi i Gjykatës së Qytetit të Pragës mund të kundërshtohet në një ankesë të Kasacionit në Gjykatën Supreme Administrative të Çekisë.

Statistikat dhe jurisprudenca

Procedurat e licencës së detyrueshme janë të rralla në Republikën Çeke. Një kërkesë u paraqit për një licencë të detyrueshme në vitin 2000 nga kompania çeke EXIMPO, a.s. kundër Philips Electronics, N.V. Aplikimi u refuzua, sepse mbajtësi i patentës vërtetoi se punon mjaft shpikjen përmes të licencuarve në Republikën Çeke.

Përveç kësaj, Zyra konstatoi se refuzimi për të lidhur një kontratë licence në kushte më pak të favorshme për licencuesin sesa kushtet standarde të ofruara për të licencuarit e tjerë nuk përbënte refuzim të paarsyeshëm për të përfunduar një ofertë për të lidhur një licencë.

Gjermani

Baza ligjore

Seksioni 24 Akti i Patentave (Patent Gesetz, më tej PatG).

Seksioni 24 (2) dhe (3) PatG është ndryshuar për të zbatuar Direktivën Bioteknike.

Rregullorja e BE 816/2006 nuk ka çuar në një ndryshim në Seksionin 24 PatG, pasi përmbajtja e Seksionit 24 PatG është konsideruar të jetë në përputhje me Rregulloren.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Seksioni 24 (1) PatG, duhet të dëshmohet se:

(1) aplikanti ka provuar, brenda një periudhe të arsyeshme kohore, pa sukses të marrë lejen nga pronari i patentës për të përdorur shpikjen në kushte të arsyeshme komerciale;

(2) interesi publik kërkon dhënien e licencës së detyrueshme.

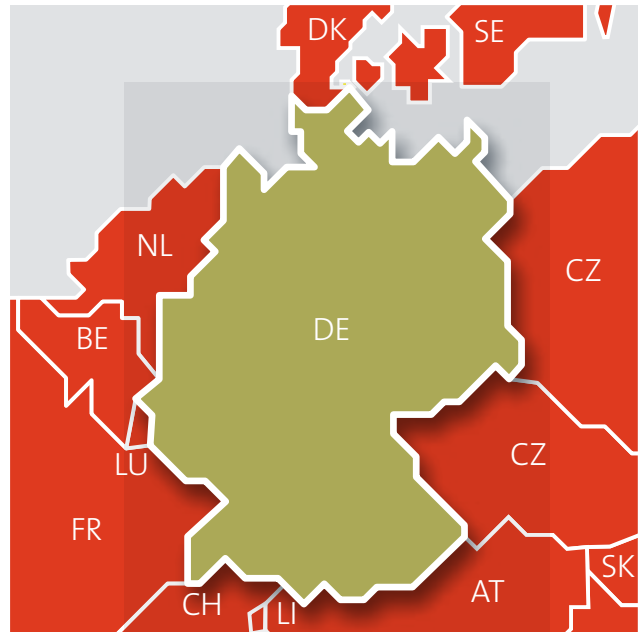
Kur aplikanti ka një patentë të ndërlidhura, Seksioni 24 (2) i PatG shton kërkesat e lartpërmendura:

“Kur një kërkues licence nuk mund të shfrytëzojë një shpikje për të cilën ai mban mbrojtje me një patentë me një datë të mëvonshme të paraqitjes ose me përparësi pa cenuar një patentë me një datë më të hershme të paraqitjes ose prioritetit, ai do të ketë të drejtën, në lidhje me pronarin e patentës me datën e paraqitjes së mëparshme ose të përparësisë, për dhënien e një licence të detyrueshme nga pronari i patentës nëse:

1. gjendja [e përcaktuar në Seks. 24 (1) (1) PatG] është plotësuar; dhe

2. shpikja e tij demonstroi një avantazh të rëndësishëm teknologjik me rëndësi thelbësore ekonomike krahasuar me atë të patentës me datën më të hershme të paraqitjes ose prioritetit.”

Pronari i patentës mund të kërkojë nga kërkuesi i licencës që t'i japë atij një licencë me kushte dhe afate të arsyeshme për përdorimin e shpikjes së patentuar me datën e paraqitjes së mëvonshme ose me përparësi.

“(3) Neni 24 (2) i PatG zbatohet mutatis mutandis, kur një Mbarështuesi nuk mund të marrë ose shfrytëzojë një të drejtë të varietetit të bimëve pa cenuar një patentë më të hershme.”

Një klauzolë e veçantë zbatohet në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese. Këtu është e detyrueshme që licenca e detyrueshme të jepet vetëm për të kapërcyer praktikant anti-konkurrese të ndjekura nga pronari i patentës. Këto praktika duhet të vendosen në gjykata ose procedura administrative sipas Seksioni 24 (4) të PatG:

“Licenca e detyrueshme sipas nënseksionit (1) mund të jepet për një shpikje të patentuar në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese vetëm kur kjo është e nevojshme për të eliminuar ato praktika anti-konkurrese të ndjekura nga pronari i patentës të cilat janë vendosur në gjykata ose procedura administrative . “

Kërkesat e mëtejshme të veçanta përcaktohen në Seksionin 24 (5) deri në (7) PatG:

“(5) Kur pronari i patentës nuk zbaton shpikjen e patentuar në Gjermani ose nuk e bën këtë kryesisht, licencat e detyrueshme në përputhje me Nenin (1) mund të jepen për të siguruar një furnizim adekuat të produktit të patentuar në tregun gjerman . Importi do të jetë kështu ekuivalent me përdorimin e patentës në Gjermani.

(6) Dhënia e një licence të detyrueshme në lidhje me një patentë është e pranueshme vetëm pasi të jetë dhënë patentja. Licenca e detyrueshme mund të jepet duke iu nënshtruar kufizimeve dhe duke u bërë i varur nga kushtet. Shtrirja dhe kohëzgjatja e përdorimit do të kufizohet në qëllimin për të cilin është dhënë licenca e detyrueshme. Pronari i patentës ka të drejtën e shpërblimit nga pronari i licencës së detyrueshme, shpërblimi i tillë është i barabartë në rrethanat e rastit dhe duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës së detyrueshme. Kur, në lidhje me pagesat e përsëritura të shpërblimeve në të ardhmen, ekziston një ndryshim thelbësor në rrethanat që kanë rregulluar caktimin e shumës së shpërblimit, secila palë ka të drejtë të kërkojë rregullim korrespondues. Kur rrethanat mbi të cilat bazohet dhënia e licencës së detyrueshme nuk zbatohen dhe nëse përsëritja e tyre është e pamundur, pronari i patentës mund të kërkojë tërheqjen e licencës së detyrueshme.

(7) Licenca e detyrueshme në lidhje me një patentë mund të transferohet vetëm së bashku me biznesin që është përfshirë në shfrytëzimin e shpikjes. Një licencë e detyrueshme në lidhje me një shpikje që është lëndë e një patente me një datë të mëparshme të parashtrimit ose të përparësisë, mund të bartet vetëm së bashku me patentën me një datë të mëvonshme të paraqitjes ose të përparësisë. “

Procedura e përgjithshme

Gjykata Federale e Patentave (Bundespatentgericht) është kompetente për të dhënë një licencë të detyrueshme. Aplikanti duhet të aplikojë për një licencë të detyrueshme para Gjykatës Federale të Patentave, qoftë si pjesë e procedurës kryesore ose me një urdhër të përkohshëm (Seksioni 85 PatG).

Gjykata duhet të zbatojë Seksionin 24 (6) të PatG, i cili thotë se licenca e detyrueshme mund t'i nënshtrohet kufizimeve dhe mund të varet nga kushtet. Këto kufizime dhe kushte duhet të jenë në përputhje me qëllimin e licencës së detyrueshme.

Gjykata gjithashtu ka diskrecionin për të përcaktuar shumën për shpërblimin e akorduar pronarit të patentës. Si pikënisje, një gjykatë do të konsideronte një licencë “të zakonshme”.

Megjithatë, duhet të merret parasysh se rreziku i revokimit ose pavlefshmërisë qëndron tek mbajtësi i patentës. Prandaj, nëse nuk mund të bëhet një krahasim me një marrëveshje të licencës në të cilën një i licencuar do të përmbahen nga sulmi ndaj patentës, kriteret për përcaktimin e taksës së arsyeshme mund të jenë të ndryshme. Prandaj shpërblimi i pagueshëm për licencën e detyrueshme duhet të jetë në mënyrë të arsyeshme më e lartë se një licencë e zakonshme jo-ekskluzive.

Gjykata Federale e Drejtësisë (Bundesgerichtshof, në tekstin e mëtutjeshëm FCJ) kohët e fundit ka ofruar udhëzime se si të zbatohen kërkesat e parashtruara në PatG:

- (i) Mjafton që kërkuesi të mundohet të marrë leje deri në fund të seancës dëgjimore. Megjithatë, i licencuari potencial duhet të ketë tentuar të bëjë kompromis me patentën gjatë një periudhe të caktuar kohe. Prandaj, nuk është e mjaftueshme që i licencuari potencial të deklarojë vullnetin e tij për të marrë licencë në minutën e fundit, që do të thotë gjatë procedurës.

Termi “kushte të arsyeshme” gjithashtu sugjeron që negociatat e thjeshta nuk janë të mjaftueshme. Gjykata megjithatë mund të vendosë sipas gjykimit të saj sa mund të përhapet sfera e ofertave dhe kundërvajtjeve. FCJ shprehimisht thekson se rezultatet e mundshme të një procedure të pavlefshmërisë kundër patentës mund të merren parasysh gjatë vlerësimit të arsyeshmërisë së ofertave. Nuk është e nevojshme që aplikanti të japë një numër të caktuar - kjo do të përcaktohet përfundimisht nga gjykata. Mjafton që aplikanti të deklarojë se janë të gatshëm të paguajnë një tarifë të arsyeshme licence.

- (ii) Termi “interes publik”, sipas një vendimi të kohëve të fundit të FDJ, nuk mund të përshkruhet në përgjithësi. Nëse interesat publike kërkojnë ose jo një licencë të detyrueshme, është gjithmonë një çështje e fakteve të veçanta të rastit. Prandaj, duhet të jenë të pranishëm rrethana të veçanta. Sipas jurisprudencës së FCJ, ekziston interes publik nëse një ilaç për trajtimin e sëmundjeve serioze ka karakteristika specifike terapeutike që barnat e krahasueshme nuk kanë, ose jo në të njëjtën masë. Për më tepër, interesi publik mund të ekzistojë nëse përdorimi i një ilaçi të tillë çon në reduktimin e efekteve anësore që do të kishin vuajtur kur përshkruanin / përdorin ilaçe të ndryshëm. Sidoqoftë, interesi publik nuk mund të ekzistojë nëse ka një trajtim të ngjashëm të mundshëm me një ilaç tjetër.
- (iii) Në situatën e veçantë që kërkuesi i kërkon FCJ-së për një licencë të detyrueshme me anë të një vendimi të përkohshëm, atëherë nuk janë interesat e palëve që duhet të peshohen kundër njëri-tjetrit, por interesi i patentuesit për të ushtruar pozicionin ekskluziv ndaj interesit të lartpërmendur publik. Interesi i aplikantit nuk ka rëndësi pasi që licenca e detyrueshme do t'i jepet aplikuesit, në mënyrë që ai të përdorë licencën për interes publik.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i Gjykatës Federale të Patentave mund të bëhet ankim para FDH.

Statistikat dhe jurisprudenca

Ka patur dy raste në Gjermani lidhur me licencat e detyrueshme, një rast ku licenca e detyrueshme nuk është dhënë dhe, kohët e fundit, një ku ishte.

BGH - GRUR 1996, 190 (192) - Interferon-gamma / Polyferon: nuk jepet

Në këtë rast, Gjykata Federale e Patentave ka dhënë licencën e detyrueshme. Megjithatë, në apel FCJ e mohoi atë pasi të gjitha kërkesat nuk u përmbushën.

Më konkretisht, FCJ refuzoi argumentin e interesit publik. Patentuesi kishte një patentë mbi përbërësin aktiv Interferon-gamma. Aplikanti gjeti një përdorim të ri të këtij përbërësi aktiv për trajtimin e artritit reumatoid. Aplikantit iu dha edhe një patentë për atë përdorim të veçantë. Kjo patentë megjithatë ishte e ndërlidhur, kështu që mbajtësi i patentës mund të kërkonte nga aplikuesi që të ndalonte ofrimin e ilaceve për atë përdorim specifik. Aplikantit iu dha më tej një autorizim për Polyferon, i cili ishte mishërimi i përdorimit të veçantë që aplikanti zbuloi.

Në vendimin e saj, FDH konstatoi se as fakti që një patentë nuk ishte dhënë për një përdorim të ri të përbërësit aktiv, as autorizimi si një ilaç nuk mund të përbënte një interes publik. Për më tepër, FCJ deklaroi se patente po studionte gjithashtu përdorimin e Interferon-gamma për trajtimin e artritit reumatoid. FCJ gjithashtu arriti në përfundimin se ekzistonin ilaçe të tjera të cilat mund të përdreshin në mënyrë të ngjashme me Polyferon. Nuk është provuar mjaftueshëm nga aplikanti se Polyferon ishte ilaçi i vetëm në dispozicion për çdo nëngrup të pacientëve. Prandaj, FCJ mohoi ekzistencën e një interesi publik dhe hodhi poshtë kërkesën për licencë të detyrueshme.

BGH GRUR 2017, 1017 Rn. F. - Raltegravir: Licenca e detyrueshme e lëshuar (në procedurat paraprake) Ky është rasti i parë në të cilin një licencë e detyrueshme e dhënë nga Gjykata Federale e Patentave është mbështetur nga FCJ. Përveç kësaj, ajo u dha në procedurat e shqyrtimit paraprak.

Aplikuesi shpërndan Isentress një medikament që përfshin përbërësin aktiv Raltegravir. Ky ilaç mund të përdoret për trajtimin e HIV. Patentuesi pohoi se Raltegravir bie nën fushëveprimin e mbrojtjes së patentës së tyre dhe ka filluar procedurat e shkeljes. Patentuesi gjithashtu ofron një ilaç për trajtimin e HIV që bie nën fushëveprimin e patentës. Paralelisht me procedurat e shkeljes, palët flasin për licencat në mbarë botën. Pas parashtrimit të ankesës për shkelje, parashtruesi i kërkesës paraqiti një ankesë pranë Gjykatës Federale të Patentave për të marrë një licencë të detyrueshme (si një veprim kryesor). Pasi kërkuesi paraqiti padinë kryesore, ata më vonë e parashtruan kërkesën si kërkesë paraprake.

FDH vendosi që kërkuesi kishte kërkuar një licencë nga mbajtësi i patentës në kushte të arsyeshme, veçanërisht pasi që kërkuesi kishte kërkuar një licencë të detyrueshme dhe kërkoj nga Gjykata të vendosë tarifën e licencës. Për më tepër, aplikuesi kishte deklaruar se ofertat e mëparshme të licencës nuk paraqitnin një vlerë maksimale për një licencë të detyrueshme. Aplikanti do të kishte pranuar çfarëdo tarife për licencë të caktuar nga gjykata. Prandaj, kërkesa e parë sipas Seksionit 24 (1) PatG ishte plotësuar.

FCJ vazhdoi të pohonte se kishte një interes publik për disponueshmërinë e vazhdueshme të një ilaci për HIV, edhe pse vetëm një grup i vogël pacientësh do të ishte prekur (kërkesa e dytë). Gjykata vendosi që kishte një rrezik të konsiderueshëm për efektet anësore serioze, ndërveprimin ose dështimin e terapisë për pacientët nëse ata duhej të ndryshonin medikamentin. Kjo do të ishte rasti nëse mbajtësi i patentës do të ishte i suksesshëm me paditë e tyre për shkelje dhe aplikanti do të duhej të ndalonte shitjen e Raltegravir. Në këtë rast, të gjithë pacientët që i nënshtrohen trajtimit me Raltegravir do të kishin dashur ta ndryshonin trajtimin tek ilaçet e ndryshme me një rrezik të konsiderueshëm të efekteve anësore. Prandaj, FCJ konfirmoi se kushtet e interesit publik u përmbushën.

Danimarkë

Baza ligjore

Baza ligjore për licencat e detyrueshme nën ligjin e patentës daneze është Akti i Patentave Daneze (në tekstin e mëtejme Akti i Patentave) Kapitulli VI (Seksionet 45-50).

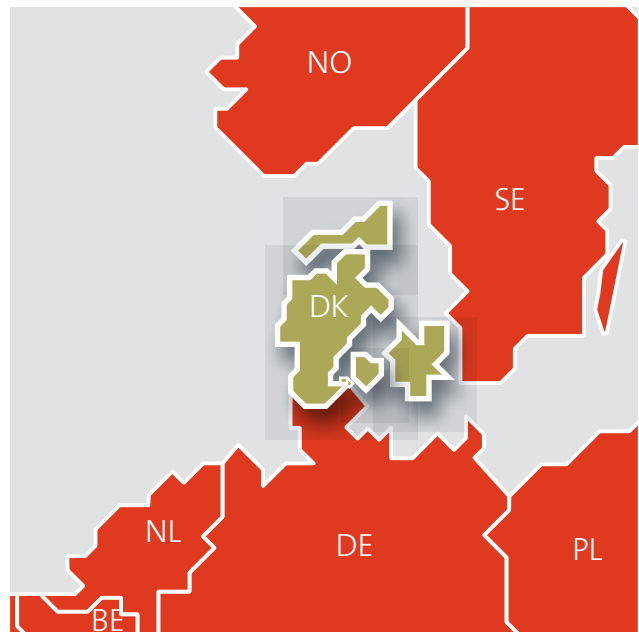
Akti i Patentave zbaton Direktivën Biotech. Rregullorja e BE 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme sipas ligjit danez.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Seksioni 49 të Aktit të Patentave ("kriteret e përgjithshme"), licenca e detyrueshme mund të jepet vetëm nëse (i) nuk ka qenë e mundur të merret licenca me anë të marrëveshjes në kushte të arsyeshme dhe (ii) i licencuari konsiderohet i aftë të shfrytëzojë shpikjen në mënyrë të duhur dhe të arsyeshme dhe në përputhje me licencën.

Kriteret specifike në Seksionet 45-48 të Aktit të Patentave ofrojnë skenarë të ndryshëm sipas të cilave mund të jepet një licencë e detyrueshme:

- Në bazë të Seksioni 45, një licencë e detyrueshme mund të jepet nëse shpikja e patentuar nuk ushtrohet në Danimarkë (ose në BE, EEA ose në një shtet të OBT) në një masë të arsyeshme brenda 3 vjetësh nga dhënia e patentës ose 4 vjet nga paraqitja e aplikimit për patentë, përveç nëse ekzistojnë arsye legjitime. Për qëllimin e Seksionit 45, importi nuk përbën shpikje. Megjithatë, puna e shpikjes së patentuar brenda BE-së apo EEA-së ose një shtet që ka ratifikuar OBT-në është në lidhje me çështjen e licencës së detyrueshme ekuivalente me punën e patentës në Danimarkë. Prandaj, përjashtimi në lidhje me importin ka shumë pak rëndësi (dmth. Në lidhje me shtetet jo-OBT).
- Në bazë të Seksioni 46, pronari i një shpikje të patentuar, shfrytëzimi i të cilave varet nga një patentë ose një model i shërbimeve të regjistruara që i takon një personi tjetër, mund t'i jepet një licencë e detyrueshme për të shfrytëzuar shpikjen e mbrojtur nga patentat ose modeli i përdorimit regjistrimi, me kusht që shpikja e parë të jetë një përparim i rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike.
- Sipas Seksioni 46a (1) të Aktit të Patentave, një Mbarështuesi i cili nuk mund të marrë ose shfrytëzojë një të drejtë të varietetit të bimëve pa çënuar një patentë të mëparshme mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme për shfrytëzimin e shpikjes, me kusht që licenca e detyrueshme është e nevojshme shfrytëzimi i varietetit të bimëve për t'u mbrojtur, subjekt

për pagesën e një takse të përshtatshme. Licenca e detyrueshme do të jepet vetëm nëse Mbarështuesi tregon se varietetet përbën një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në krahasim me shpikjen.

- Në bazë të Seksioni 47, një licencë e detyrueshme mund të jepet kur interesat e rëndësishme publike e bëjnë të nevojshme.
- Në bazë të Seksioni 48, një licencë e detyrueshme mund t'i jepet një personi i cili në kohën e paraqitjes së aplikimit për patentë po shfrytëzonte tashmë shpikjen e përshkruar në kërkesë. Megjithatë, kjo kërkon rrethana shumë të veçanta në favor të një granti të tillë dhe është thelbësore që personi që ka shfrytëzuar shpikjen komercialisht nuk e ka ditur aplikimin dhe nuk ka mundur të fitojë njohuri për këtë.

Procedura e përgjithshme

Në bazë të Seksioni 50 të Aktit të Patentave, dhënia e një licence të detyrueshme kërkon procedura gjyqësore, Gjykata e Lartë Detare dhe Tregtare është subjekti i vetëm kompetent për dhënien e licencave të detyrueshme.

Gjykata vlerëson nëse janë plotësuar kriteret e përgjithshme në Seksionin 49 të Aktit të Patentave dhe një (ose më shumë) kriterëve specifike në Seksionet 45-48 të Aktit të Patentave.

Është e paqartë nëse ekziston mundësia e marrjes së një licence të detyrueshme me anë të lehtësimit paraprak. Ndoshta, rregullat lejojnë Gjykatën e Lartë dhe Tregtare të Lartë ose gjykata e qarkut të urdhërojnë një licencë të

detyrueshme si masë paraprake. Nga ana tjetër, mund të argumentohet se kompetenca për dhënien e licencave të detyrueshme qëndron vetëm në Gjykatën e Lartë dhe Detare Tregtare në rastet e bazueshmërisë, sipas Seksionit 50 të Aktit të Patentave. Nëse kjo do të parandalonte që gjykata e njëjtë nga dhënia e licencës së detyrueshme si masë paraprake, është e paqartë. Nëse licenca e detyrueshme mund të jepet si masë paraprake, me siguri së paku do të kërkonte që personi që kërkon lejen e detyrueshme kishte negociuar me patentën për të marrë një licencë me marrëveshje së pari, sipas Seksionit 49 të Aktit të Patentave. Për më tepër, personi që kërkon lejen e detyrueshme duhet të provojë se janë plotësuar kushtet për marrjen e një licence të detyrueshme.

Kushtet e licencës së detyrueshme, duke përfshirë nivelin e kompensimit dhe shkallën e licencës, përcaktohen nga gjykata sipas gjykimit të gjykatës. Në përgjithësi, shkalla e licencës së detyrueshme nuk duhet të jetë më e gjerë se e nevojshme duke pasur parasysh rrethanat që nxisin dhënien e licencës së detyrueshme. Gjykata mund të përcaktojë natyrën, volumin, afatin kohor dhe shtrirjen gjeografike të shfrytëzimit. Sa i përket natyrës dhe volumit të shfrytëzimit, kjo zakonisht mbulon të gjithë përdorimin komercial, megjithëse ka përjashtime të konsiderueshme këtu. Nëse gjykata nuk përcakton një afat kohor për licencën e detyrueshme, licenca është e vlefshme për sa kohë që është patentë. Shtrirja gjeografike e licencës së detyrueshme kufizohet në shtetin e Danimarkës.

Niveli i kompensimit përcaktohet në përputhje me parimet e përgjithshme mbi dëmet. Kështu, pronari i patentës duhet të kompensohet plotësisht për humbjen që ai shkakton për shkak të dhënies së një licence të detyrueshme. Për shkak të vështirësive në përcaktimin e kësaj humbjeje, gjykatat zakonisht i vendosin dëmet në bazë të diskrecionit. Nëse pronari i patentës i ka dhënë më parë licencat ose nëse ka kontrata të tjera të krahasueshme, ato do të merren parasysh. Përndryshe, kompensimi do të korrespondojë me vlerën e përdorimit të patentës ose në mungesë të një vlere të tillë specifike vlere në përgjithësi do të përcaktohet si 5% e çmimit të shitjes së njësisive të paketuara të shitura. Ky nivel kompensimi ka bazën e saj në një vendim nga viti 1966 (shih më poshtë).

Ankesa / shqyrtim

Vendimet e dorëzuara nga Gjykata e Lartë Detare dhe Tregtare ose gjykata e qarkut mund të apelohej në Gjykatën e Lartë të Lindjes ose Perëndimit, ose në Gjykatën Supreme, shih Aktin e Administratës Daneze të Drejtësisë, Seksionet 368 (1) dhe (4).

Sipas Seksioni 368 (4) të Aktit të Administratës Daneze të Drejtësisë, vendimi i dhënë nga Gjykatat e Larta ose

Gjykata e Lartë Detare dhe Tregtare mund të ankohet në Gjykatën Supreme nëse rezultati i çështjes është me rëndësi themelore ligjore dhe të përgjithshme rëndësi për zbatimin dhe zhvillimin e ligjit ose ka implikime të rëndësishme shoqërore në përgjithësi, ose kur ka arsye të tjera të veçanta pse rasti duhet të dëgjohet në Gjykatën Supreme.

Statistikat dhe jurisprudenca

Ka pasur tri raste lidhur me licencat e detyrueshme (siç është raportuar në Ugeskrift për Retsvæsen: U 1972.325H, U 1966.566H, 1943.752 / 2H).

Kryesuesi është një vendim i Gjykatës Supreme nga 17 qershor 1966 (rasti nr. 194/1964 (U.1966.566H)). Komisioni i Patentave Daneze ka dhënë një licencë të detyrueshme (sot, vetëm gjykatat kanë kompetencë të tillë, siç përshkruhet më sipër) tek i pandehuri për shkak të faktit se patenta për një produkt medicinal (phenylbutazone) nuk ishte shfrytëzuar mjaftueshëm në Danimarkë duke marrë parasysh kërkesën për atë dhe pa pasur ndonjë arsye legjitime për të. Vendimi i Komisionit të Patentave u konfirmua nga Gjykata Detare dhe Tregtare dhe më pas nga Gjykata Supreme. Gjykatat nuk gjetën se kishte ndonjë informacion në gjykimet që mund të jepnin arsye për të ndryshuar nivelin e kompensimit të dhënë nga Komisioni i Patentave, që ishte 5% e çmimit të shitjes ex works. Niveli i kompensimit në vendim që atëherë është konsideruar si nivel standard në këtë lloj të rastit nëse një nivel tjetër kompensimi nuk është i justifikuar për të qenë më relevant.

Në rastin e raportuar në U.1972.325H, Ministria Daneze e Mbrojtjes kishte importuar avionë luftarak SAAB Draken që kishin vende të katapultë. Një kompani angleze kishte një patentë për një mekanizëm vonues që ishte pjesë e vendit të katapultë. Ministria daneze e Mbrojtjes dhe SAAB iu dhanë një licencë të detyrueshme për mekanizmin e vonuar të përcaktuar. Shuma e dhënë u vendos nga Gjykata Supreme në 100 GBP për vend. Shumica e gjykatës deklaruan se, duke marrë parasysh rëndësinë e teknologjisë për vendin e katapultë, gjykata konstatoi se megjithëse kompensimi duhet të jetë më pak se një licencë për të gjithë vendin e katapultë (e cila kishte një çmim prej 4.000 GBP), kompensimi duhet të sidoqoftë të jetë e arsyeshme në krahasim me çmimin për tërë vendin.

Vendimi i tretë i raportuar në U.1943.752 / 2H lidhej me një licencë të detyrueshme për një produkt medicinal (Isopropylantipyrin), në të cilin Gjykata Supreme konfirmoi një licencë të detyrueshme për prodhimin e një ilaçi gjatë Luftës së Dytë Botërore, pasi produkti nuk ishte shfrytëzuar në Danimarkë. Kompensimi i dhënë nuk konsiderohet përgjithësisht i aplikueshëm.

Estoni

Baza ligjore

Akti i Patentave Estoneze i 16 marsit 1994 (në tekstin e mëtuftjeshëm PA).

Direktiva Bioteknike u zbatua disa vite para se Estonia të hynte në BE në 2004 dhe Rregullorja e BE-së 816/2006 zbatohet drejtpërsëdrejti.

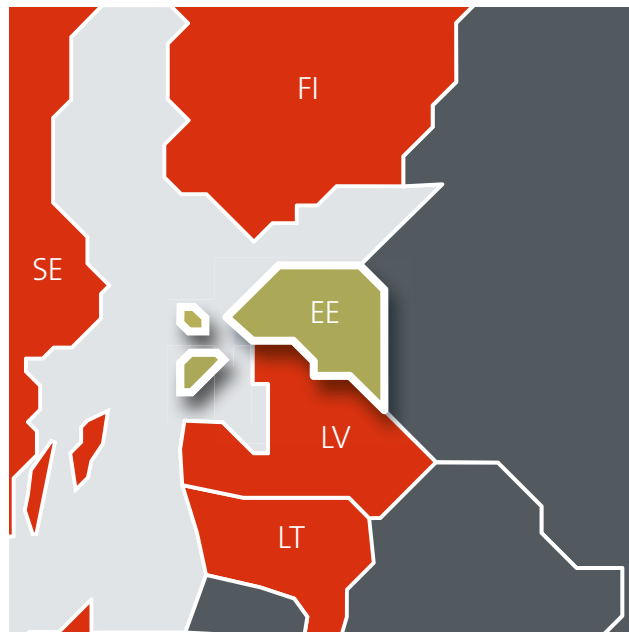
Arsyet për të aplikuar për licencë

Në bazë të Seksioni 47 (1) LP, një person i interesuar për të përdorur një shpikje të patentuar dhe është i aftë ta bëjë këtë në Republikën e Estonisë, mundet, pas refuzimit të pronarit të patentës për të dhënë një licencë, për të marrë një licencë të detyrueshme në ndonjë nga rastet e mëposhtme:

- Pronari i patentës nuk ka përdorur shpikjen në Republikën e Estonisë brenda tre vjetësh nga publikimi i njoftimit për dhënien e patentës ose brenda katër viteve nga paraqitja e aplikimit për patentë, cili afat skadon më vonë;
- pronari i patentës nuk e përdor shpikjen në një masë që i përgjigjet nevojave të tregut të brendshëm të Republikës së Estonisë;
- Patenta e pengon përdorimin e një shpikje tjetër të përparuar teknikisht të rëndësishme për ekonominë e Republikës së Estonisë;
- mbrojtja kombëtare, mbrojtja e mjedisit, shëndeti publik dhe interesat e tjera të rëndësishme kombëtare të Republikës së Estonisë kërkojnë përdorimin e shpikjes, duke përfshirë nevojën për të përdorur shpikjen në lidhje me një fatkeqësi natyrore ose ndonjë emergjencë tjetër;
- Patenta e pengon dhënien e të drejtave të varietetit të bimëve në përputhje me Ligjin e Propagandimit të Bimëve dhe Varieteteve të Bimëve ose përdorimin e varietetit të mbrojtur.

Në pajtim me Seksioni 47 (2) të LPP, një licencë e detyrueshme nuk do të jepet nëse pronari i patentës importon produktin e mbrojtur me patentë nga çdo vend anëtar i OBT-së në një masë që i përgjigjet nevojave të tregut të brendshëm të Republikës e Estonisë.

Baza juridike për licencat e detyrueshme për varietetet e bimëve të mbrojtura përcaktohet në Seksionin 53 (1) të të Drejtave të Propagandimit të Bimëve dhe të Varieteteve të Bimëve të Estonisë, i cili parashikon që një person i interesuar për përdorimin dhe ka mundësi të përdorë varietetin e mbrojtur nga e drejta e varietetit të bimëve mund të aplikojë për licencë të detyrueshme në rastet e mëposhtme:

EE

1) përdorimi i varietetit të mbrojtur është në interesin publik, ose

2) licensuesi nuk ka, brenda tre vjetve pas dhënies së të drejtës së varietetit të bimëve, të përdorë varietetin ose të lëshojë një licencë për përdorimin e varietetit tek një person tjetër.

Procedura e përgjithshme

Marrja e licencave të detyrueshme për shpikje është nën juridiksionin e Gjykatës së Qarkut Harju si gjykatë e shkallës së parë. Marrja e lejeve të detyrueshme për varietetet e bimëve të mbrojtura është nën juridiksionin e Ministrisë Estoniane të Punëve Rurale.

Shpikjet

Një parakusht për dhënien e një licence të detyrueshme për një shpikje është refuzimi i pronarit të patentës për të dhënë një licencë, kështu që personi i interesuar në një licencë të detyrueshme duhet së pari të kërkojë pronarin e patentës për një licencë vullnetare. Nëse pronari i patentës refuzon, është e mundur të paraqitet një veprim për marrjen e një licence të detyrueshme në një gjykatë. Gjykata e dëgjon veprimin në përputhje me rregullat e përgjithshme të procedurës civile, me pronarin e patentës që merr pjesë si i pandehur dhe në fund të çështjes së procedurës merr vendim për dhënien ose refuzimin e veprimit. Licenca e detyrueshme e dhënë nga gjykata është e vlefshme nga data e regjistrimit në regjistrin e patentave bazuar në

vendimin përkatës të gjykatës.

Me dhënien e një licence të detyrueshme për një shpikje, gjykata do të përcaktojë afatet dhe kushtet e licencës së detyrueshme, duke përfshirë masën dhe kohëzgjatjen e përdorimit të shpikjes dhe shumën dhe procedurën për pagesën e taksës së licencës. Shkalla dhe kohëzgjatja e përdorimit të shpikjes do të përcaktohet në bazë të nevojave të tregut të brendshëm të Republikës së Estonisë. Nëse rrethanat ndryshojnë pas dhënies së licencës së detyrueshme, si dhënësi i licencës ashtu edhe i licencuari mund të bëjnë një veprim të ri me një gjykatë për ndryshimin e kushteve të licencës së detyrueshme.

Varietetet e bimëve

Për të marrë një licencë të detyrueshme për një varietet të bimëve të mbrojtura, personi i interesuar për përdorimin e varietetit të bimëve duhet të paraqesë një kërkesë përkatëse tek Ministri i Punëve Rurale. Aplikimi duhet të përcaktojë informacionin që provon ekzistencën e bazës për një licencë të detyrueshme (siç përshkruhet më sipër). Pronari i varietetit të bimëve njoftohet për kërkesën dhe mund të paraqesë mendimin e tij. Bazuar në informatat e përmbajtura në kërkesë, Ministri do të vlerësojë nëse lëshimi i licencës së detyrueshme është i justifikuar dhe do të marrë një vendim për lëshimin ose refuzimin e një licence të detyrueshme brenda 30 ditëve pune pas marrjes së kërkesës. E drejta për të shfrytëzuar një varietet të mbrojtur që rrjedh nga një licencë e detyrueshme është krijuar që nga data e bërjes së regjistrimit përkatës në regjistrin e varieteteve të bimëve.

Një licencë e detyrueshme do të përcaktojë shkallën e përdorimit të të drejtave të bashkëngjitura për varietetin e mbrojtur që i nënshtrohet transferimit, si dhe territorin ku ato të drejta mund të përdoren dhe të specifikojë tarifën e licencës që i licencuari duhet t'i paguajë mbajtësit të varietetit të bimës të drejtat e ndryshme. Tarifa e licencës do të bazohet në tarifën mesatare të licencës të aplikuar për speciet bimëre përkatëse. Në rastin e një licence të detyrueshme për shfrytëzim të një varieteteje të nxjerrë në thelb, gjithashtu do të parashikohet pagesa e një tarife për mbajtësin e të drejtës fillestare të varietetit. Licenca e detyrueshme lëshohet për një mandat prej dy deri në katër vjet. Nëse rrethanat që përbëjnë bazën për lëshimin e një licence të detyrueshme vazhdojnë të ekzistojnë në kohën e skadimit të afatit të licencës së detyrueshme, i licencuari mund të aplikojë për një licencë të re të detyrueshme për një mandat katërvjeçar.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i gjykatës për dhënien ose refuzimin e një licence të detyrueshme për një shpikje mund të apelohej së pari në gjykatën qarkore dhe më tej në Gjykatën Supreme. Vendimi i Ministrit për dhënien ose refuzimin e një licence të detyrueshme për varietetet e bimëve të mbrojtura mund të diskutohet ose duke paraqitur një kundërshtim në vendimin në procedurë administrative ose duke parashtruar ankesë në gjykatën administrative. Nga ana tjetër, vendimi i gjykatës administrative mund të bëhet ankim në gjykatat më të larta.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Spanjë

Baza ligjore

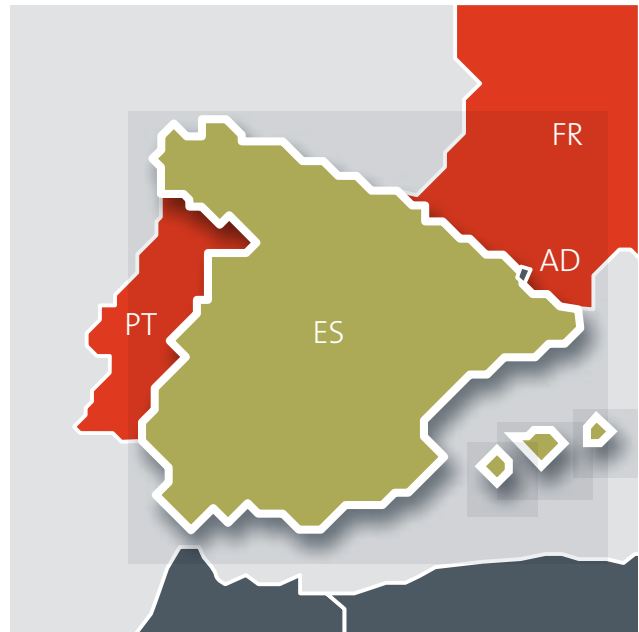
Nenet. 91 deri 101 të Aktit të Patentave të reja (Ley 24/2015, më tej "NLP"). Kjo pjesë e legjislacionit zëvendëson Aktin e Patentave (Ley 11/1986) të ndryshuar, ndër të tjera nga legjislacioni Ley 10/2002, i cili zbatoi Direktivën Bioteknike në Spanjë.

Akti i Patentave 2015 i referohet në mënyrë eksplicite Rregullorës së BE 816/2006.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Në pajtim me LPP, licencat e detyrueshme mund të aplikohen në këto situata:

- Mos shfrytëzimi ose shfrytëzimi i pamjaftueshëm i shpikjes së patentuar (për më shumë se katër vjet pas paraqitjes së aplikimit për patentë, ose tre vjet pas publikimit të përmendjes së grantit, cilado që skadon më vonë). Importi mund të jetë i mjaftueshëm për të shmangur një licencë të detyrueshme për mungesën e punës së shpikjes. Ajo që kërkohet nga ligji spanjoll është thjesht se shpikja vihet në praktikë (nga mbajtësi i patentës ose me autorizimin e tij) në cilindo shtet anëtar të OBT-së, në një sasi të mjaftueshme në mënyrë që të plotësojë kërkesën e tregut spanjoll. Për shembull (cituar më poshtë) Gjykata Supreme (Dhoma e Posaçme Administrative), Apeli 2966/1997, konsideron se një produkt që po importohet nga Japonia në Belgjikë dhe pastaj u dërgua në Spanjë kualifikohej si përdorim i mjaftueshëm i shpikjes për qëllimin e kësaj dispozite të Aktit të Patentave Spanjolle;
- Patentë të varur (duke përfshirë varësinë midis patentave dhe varieteteve të bimëve);
- Shkeljet e së drejtës së konkurrencës (në rastet kur pronari i patentës është deklaruar se shkel ligjin e konkurrencës, autoritetet e konkurrencës mund të vendosin që me qëllim të rivendosjes së konkurrencës një patentë duhet t'i nënshtrohet licencës së detyrueshme, nëse një kërkesë e tillë bëhet përfundimtare në procedurën administrative ose gjyqësore, ajo do t'i komunikohet Zyrës Spanjolle të Patentave dhe Markave, e cila do të iniciojë procedurën e licencimit të detyrueshëm);
- Arsyet e interesit publik;
- Licencat e detyrueshme të lëshuara sipas Rregullores së BE 816/2006.

Procedura e përgjithshme

Zyra spanjolle e patentave dhe markave tregtare (*Oficina Española de Patentes y Marcas*, në tekstin e mëtejshëm OEPM) është kompetente për të dhënë një licencë të detyrueshme.

Procedura përshkruhet në Neni. 97 deri 99 nLP dhe mund të përmbledhen si më poshtë:

- (1) Përpara aplikimit për licencë të detyrueshme, pala e interesuar duhet të dëshmojë se është përpjekur të marrë licencë nga mbajtësi i patentës me kushte komerciale të arsyeshme dhe se marrëveshja e tillë nuk ka qenë e mundur pas një kohe të arsyeshme.
- (2) Kërkesa për licencë të detyrueshme, së bashku me provën e përpjekjes së mëparshme për të marrë licencë në mënyrë miqësore, plus dëshminë se aplikanti ka kapacitetin e nevojshëm për të shfrytëzuar patentën, plus marrjen e pagesës së taksave të aplikueshme, duhet të paraqitet para OEPM.
- (3) OEPM pastaj do t'i japë patentuesit një muaj për t'iu përgjigjur kërkesës.
- (4) Nëse mbajtësi i patentës nuk përgjigjet, OEPM do të japë njëanshmërisht licencën. Nëse avokati përgjigjet dhe OEPM konstaton se kushtet për dhënie të licencës janë përmbushur, ajo do të nxitë të dyja palët të bien dakord për një ndërmjetës, ose alternativisht secili prej tyre emëron një ekspert

ES

i cili, së bashku me ekspertin e caktuar nga OEPM, do të përcaktojë kushtet e licencës. OEPM do të vendosë në mënyrë të njëanshme kur lindin mosmarrëveshje.

- (5) Vendimi i miratuar nga OEPM është i apelueshëm në nivel administrativ dhe përfundimisht para gjykatave kontestimore administrative, por kjo ankesë nuk ka efekt pezullues, përveç rasteve kur kërkohet dhe justifikohet nga i licencuari.

Nuk ka dispozitë në ligjin spanjoll që shprehimisht parashikon mundësinë e marrjes së një licence të detyrueshme me anë të lehtësimit paraprak. Megjithatë, masat e përkohshme që gjykatat dhe organet administrative mund të miratojnë sipas ligjit procedural të përgjithshëm përbëjnë një listë të hapur dhe për këtë arsye në rastet e urgjencës mund të jetë teorikisht e mundur që OEPM (ose, përfundimisht, për gjykatat kontestimore-administrative) të kalojnë përkohësisht një licencë të detyrueshme, nëse rrethanat e arsyetojnë atë, ndërsa procedurat janë në pritje. Gjithashtu, në mënyrë të tërthortë, një rezultat i ngjashëm mund të arrihet nëse një gjykatë civile refuzon një urdher të përkohshëm (aplikuar nga mbajtësi i patentës) me arsyetimin se një licencë e detyrueshme (ose, në kontekst, për shembull, të patentave standarde-thelbësore, një angazhim FRAND) duhet të zbatohet.

Kërkesat për licenca të detyrueshme janë shumë të rralla në praktikë dhe deri më tani kanë qenë anekdotike. Megjithatë, ato janë subjekt i rregullave procedurale. Vendimi do të jetë subjekt i rishikimit, sipas normave të përgjithshme të së drejtës administrative. Çdo vendim administrativ i cili besohet të shkelë ligjin mund të jetë subjekt i një ankimi administrativ nga pala e interesuar para organit epror, ose para të njëjtit organ nëse nuk ka organ tëpror brenda një muaji, dhe nëse kjo ankesë hudhet, atëherë pala e interesuar mund të paraqesë një ankesë gjyqësore para gjykatave kontestimore-administrative në dy muajt pas njoftimit për pushimin nga puna.

Në rast mosmarrëveshjeje midis palëve ose ndërmjet ekspertëve të emëruar nga palët, OEPM ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme.

OEPM nxjerr një vendim dhe ka liri veprimi për të përcaktuar kushtet e licencës, duke përfshirë fushën e veprimit, honoraret, kohëzgjatjen dhe garancitë që duhet të ofrohen nga i licencuari dhe çdo klauzolë tjetër përkatëse. Zbatohen rregullat në vijim (Neni.100 dhe 101 nLP):

- Licencat e detyrueshme nuk janë ekskluzive.
- Pagesa (honoraret) përcaktohet në bazë të rëndësisë ekonomike të shpikjes.

- Palët duhet të veprojnë në mirëbesim. Për mbajtësi i patentës kjo nënkupton ndër të tjera që ai duhet t'i zbulojë të licencuarit njohurinë në posedim të saj, që është e nevojshme për një shfrytëzim adekuat të shpikjes.
- Licenca e detyrueshme gjithashtu do të shtrihet në certifikatat shtesë të mbrojtjes që mund të jepen për patentë.
- Licenca e detyrueshme nuk mund t'i caktohet të licencuarit, përveç nëse me të gjithë biznesin ose njësinë e biznesit përgjegjës për shfrytëzimin e saj. Në rastin e patentave të varura, është gjithashtu e nevojshme që patentat e varura të caktohen së bashku me licencën e detyrueshme mbi patentën e mëparshme.
- Nën-licencimi është i ndaluar dhe do të konsiderohet i pavlefshëm.
- OEPM, nëpërmjet procedurës së shpjeguar më sipër, do të përcaktojë kushtet e mbetura në lidhje me fushëveprimin e licencës, kohëzgjatjen e saj, garancitë që mund të kërkohen nga i licencuari dhe çdo dispozitë tjetër përkatëse. Rregullat e përgjithshme të licencimit aplikohen për të plotësuar çdo mangësi të mundshme.
- Çdo palë mund të paraqesë një kërkesë në OEEP për ndryshimin e kushteve të licencës së detyrueshme kur ekzistojnë rrethana të reja që e arsyetojnë atë. Në veçanti, i licencuari mund të kërkojë ndryshimin e kushteve të licencës së detyrueshme nëse mbajtësi i patentës ka dhënë licenca vullnetare palëve të treta në kushte më të favorshme.
- OEPM, sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës së interesuar, mund të deklarojë ndërprerjen e licencës, pas dëgjimit të të licencuarit, nëse i licencuari shkakton një shkelje materiale ose të përsëritur të kushteve të licencës së detyrueshme.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i arritur nga OEPM është i apelueshëm në një nivel administrativ (që do të zgjidhet brenda OEPM) dhe më pas në gjykatat kontestimore-administrative, së pari në *Tribunalin e Lartë të Drejtësisë*, pastaj në Dhomën Kontestuese-Administrative të *Tribunalit të lartë*. Ankesa do të dëgjohet nga *Tribunali i lartë* vetëm nëse e konsideron rastin të ketë një interes kasacional për formimin e jurisprudencës.

Statistikat dhe jurisprudenca

OEPM ka publikuar statistika vetëm për lejet e detyrueshme ndërmjet viteve 1986 dhe 2010. Gjashtë aplikime për licencat e detyrueshme janë raportuar nga OEPM gjatë asaj periudhe: një

aplikimi (i mohuar) në lidhje me një patentë kombëtare, dy aplikacione (të mohuara) në lidhje me patentat evropiane dhe tre aplikacione (një e mohuar dhe dy të arkivuara për arsye që nuk janë raportuar - me gjasë u vendosën ose konsiderohen se janë tërhequr).

Sa i përket precedentëve gjyqësore për licencat e detyrueshme, këto përfshijnë:

Aktgjykimi i Gjykatës Supreme (Dhoma e Kontestueshme Administrative) e 6 shkurtit 2003, Ankesën nr. 2966/1997

Një kompani farmaceutike kishte kërkuar një licencë të detyrueshme mbi një patentë që konsiderohej e pashfrytëzuar në Spanjë. OEPM refuzoi dhënien e licencës dhe Gjykata e Lartë e Drejtësisë e Madridit e revokoi vendimin e OEPM bazuar në arsye formale, domethënë fakti se OEPM nuk kishte respektuar procedurën e përcaktuar për dhënien e licencave të detyrueshme. Sidoqoftë, mbajtësi i patentës u ankua para Gjykatës Supreme, e cila rivendosi vendimin origjinal të OEPM, duke mohuar licencën e detyrueshme me arsyetimin se licenca e detyrueshme nuk mund të jepet në një situatë kur kërkesat e lëndës nuk plotësohen. Në këtë rast u konkludua se patentat ishin duke u shfrytëzuar në Belgjikë dhe prandaj kjo shfrytëzim në një shtet anëtar të BE u konsiderua i mjaftueshëm në pikëpamje të vendimeve të Gjykatës së Drejtësisë të Bashkimit Europian në rastet C-60/1990 dhe C-235/1989.

Aktgjykimi i Gjykatës Supreme (Dhoma Penale) e datës 29 prill 2015, ankesës nr. 20119/2015

Ky vendim merret me një problem social që është raportuar gjerësisht në median spanjolle, përkatësisht një ankesë kriminale (midis veprimeve të tjera kolektive siç janë demonstratat dhe protestat) të paraqitura nga një grup pacientësh që vuajnë nga hepatit C. Kjo ankesë është parashtruar kundër Ministrit të Shëndetit për, ndër të tjera, duke refuzuar dhënien e një licence të detyrueshme që do t'u mundësonte këtyre pacientëve të kenë qasje në një mjekësi të patentuar për të shpëtuar jetën që, për shkak të kufizimeve buxhetore, në atë kohë ishte në dispozicion vetëm për 10% të pacientëve në kuadër të sistemit të shëndetit publik. Ankesa u hodh poshtë nga Gjykata Supreme me arsyetimin se mundësia e dhënies së licencave të detyrueshme në rastet e interesit publik është në diskrecionin e qeverisë dhe jo një detyrim i vendosur nga ligji.

Aktgjykimet e Gjykatës Supreme (Dhoma e Kontestueshme Administrative) të 25 majit 2001 dhe 26 maj 1994, Ankesat Nr. 4083/1994 dhe 545/1992

OEPM ka mbyllur procedurat e licencës së detyrueshme për shkak se palët janë zgjidhur. Patentuesi apeloj vendimin e OEPM por Gjykata e Apelit dhe më vonë Gjykata Supreme e hodhi poshtë ankesën dhe konfirmoi vendimin e OEPM-së. Meqënëse u arrit një marrëveshje e licencës midis palëve, ajo nuk ishte më një licencë e detyrueshme (subjekt i gjykatave kontestimore administrative), por një licencë kontraktuale (që i nënshtrohet gjykatave civile) dhe për këtë arsye juridiksioni administrativ i diskutueshëm nuk mund të vendoste në lidhje me vlefshmërinë e tij.

Finlandë

Baza ligjore

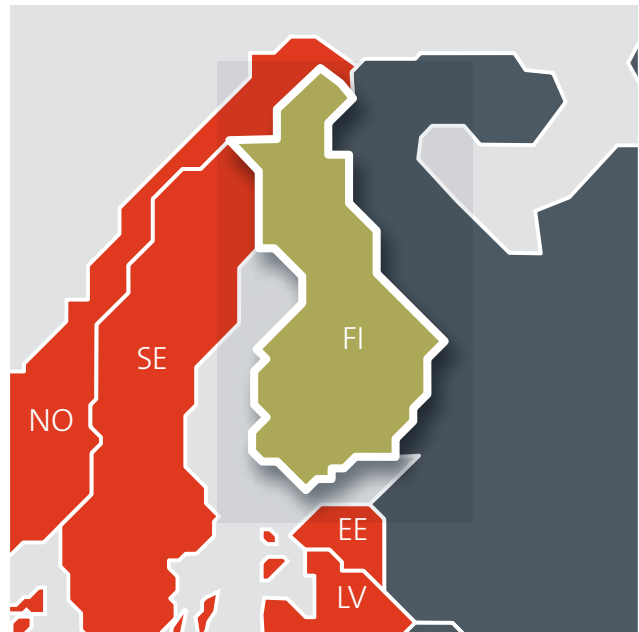
Akti Finlandez i Patentave (550/1967) (më tej AP) përcakton bazën ligjore për dhënien e licensave të detyrueshme. Arsyet për dhënien e licensave të detyrueshme përcaktohen në Kapitullin 6, Seksionet 45-50 PA.

Neni. 12 Direktiva Bioteknike zbatohet në bazë të Propozimit të Qeverisë 21/2000 dhe Rregullorja e BE-së 816/2006 zbatohet në bazë të Propozimit 175/2010 të Qeverisë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Gjykata e Tregut mund të japë një licencë të detyrueshme për këto arsye:

- Nëse kanë kaluar tre vjet që nga dhënia e patentës dhe katër vjet kanë kaluar nga paraqitja e aplikimit dhe shpikja nuk është punuar ose sjellë në përdorim në një masë të arsyeshme në Finlandë, çdo person që dëshiron të punojë shpikjen në Finlandë mund të marrë një licencë të detyrueshme për ta bërë këtë, përveç nëse shpjegohen arsyet legjitime për mosplotësimin e shpikjes (Seksioni 45); Importi gjithashtu kualifikohet si punim i shpikjes në Finlandë;
- Pronari i një patente për një shpikje, shfrytëzimi i të cilave varet nga një patentë e mbajtur nga një person tjetër mund të marrë një licencë të detyrueshme për të shfrytëzuar shpikjen e mbrojtur nga një patentë e tillë nëse konsiderohet e arsyeshme (Seksioni 46);
- Në situata specifike që lidhen me të drejtat e varieteteve të bimëve (Seksioni 46a KP);
- Në rast të interesit të konsiderueshëm publik (Neni. 47 KP); ose
- Çdo person i cili është duke shfrytëzuar komercialisht një shpikje në Finlandë që është subjekt i një kërkesë për patentë në kohën kur dokumentet e aplikimit janë vënë në dispozicion, nëse aplikimi rezulton me një patentë, do të ketë të drejtën e një licence të detyrueshme për një shfrytëzim të tillë, janë arsye të veçanta për këtë dhe po ashtu me kusht që ai të mos ketë njohuri për aplikimin dhe nuk mund të fitojë në mënyrë të arsyeshme këtë njohuri. Kjo gjithashtu zbatohet, sipas kushteve korresponduese, për çdo person që ka bërë përgatitje substanciale për shfrytëzimin komercial të shpikjes në Finlandë (Seksioni 48 KP).

Procedura e përgjithshme

Gjykata e Tregut është gjykata kompetente (Seksionet 50 dhe 64 PA).

Procedura para Gjykatës së Tregut mund të ndjekë strukturën e një veprimi deklarues para gjykatës, në të cilën aplikuesi fillon procedurat në Gjykatën e Tregut dhe pretendon të ketë të drejtën e një licence të detyrueshme sipas shkaqeve të parashtruara në Seksionet 45-48 PA. Kërkesa për licencë të detyrueshme gjithashtu mund të paraqitet në procedurën e shkeljes, në të cilën i pandehuri si mbrojtës pretendon të ketë të drejtën e një licence të detyrueshme. Gjykata mund ta japë licencën e detyrueshme vetëm si licencë jo-ekskluzive.

Për më tepër, çdo person i autorizuar për të shfrytëzuar një shpikje sipas licencës mund të sjellë një padi përpara gjykatës për një aktgjykim deklarues për të vendosur nëse ai gëzon mbrojtje kundër palëve të tjera në bazë të patentës në rast të pasigurisë që mund të jetë e dëmshme për të (Seksioni 63 PA).

Një leje e detyrueshme mund t'i jepet vetëm një personi që konsiderohet të jetë në gjendje të shfrytëzojë shpikjen në mënyrë të pranueshme dhe në përputhje me kushtet e licencës. Para paraqitjes së kërkesës për licencë të detyrueshme, personi duhet të bëjë një përpjekje të verifikueshme për të marrë, me kushte të arsyeshme tregtare, një licencë për shpikjen e patentuar (Seksioni 49 KP).

FI

Sa i përket mundësisë së marrjes së një licence të detyrueshme me anë të lehtësimit paraprak, një masë e përkohshme në teori duket e mundur sipas formulimit të ligjit, por është e pasigurtë nëse do të ishte e mundur në praktikë të lejohej me licencë të detyrueshme të një urdhri të përkohshëm.

Sipas Seksioni 50 të LPP, gjykata që jep leje të detyrueshme gjithashtu do të vendosë se deri në ç' masë shpikja mund të shfrytëzohet dhe do të përcaktojë shpërblimin që duhet paguar dhe çdo kusht tjetër këtë licencë. Në rast të një ndryshimi thelbësor tek rrethanat, gjykata mundet gjithashtu, sipas kërkesës, të revokojë licencën ose të vendosë kushte të reja.

Ankesa / shqyrtim

Nën Seksionin 7 (4) të Procedurave të Gjykatës së Tregut Akti (100/2013), pala mund të ankohet duke paraqitur një kërkesë me shkrim në Gjykatën Supreme. Çdo ankesë në Gjykatën Supreme është subjekt i një leje për të apeluar. Periudha për paraqitjen e kërkesës për ankesë është 60 ditë nga dita e gjykimit fillestar të Gjykatës së Tregut.

Statistikat dhe jurisprudenca

Ekziston një ligj shumë i kufizuar në lidhje me licencat e detyrueshme.

Në një vendim të Gjykatës së Rrethit të Helsinkit më 29 mars 1979, Gjykata hodhi poshtë një veprim për marrjen e një licence të detyrueshme. Çështjet kyçe ishin nëse kërkesat për marrjen e një licence të detyrueshme u përmbushën me arsyetimin se shpikja nuk ishte punuar apo futur në përdorim në një masë të arsyeshme në Finlandë (Seksioni 45 PA) dhe se një interes i konsiderueshëm publik kërkoi që prodhimi i ilaçit me anë të procesit të patentuar në fjalë duhet të prodhohen në Finlandë (Seksioni 47 PA). Gjykata e Rrethit arriti në përfundimin se edhe arsytet subjektive, të tilla si arsytet e tregut dhe ekonomike të paraqitura nga i pandehuri në rast, mund të përbënin një bazë të ligjshme për moszbatimin e patentës brenda kuptimit të Seksioni 45 të LP. Meqenëse kërkesa për medikament ishte mjaftueshëm e kënaqur përmes importit dhe prodhimit në Finlandë dhe ishte në dispozicion me një çmim të arsyeshëm, gjithashtu nuk ekzistonte asnjë interes i tillë publik siç parashikohet në Seksioni 47. Vendimi u konfirmua më vonë nga Gjykata e Apelit, dhe më tej apeloj në Gjykatën Supreme. Palët u vendosën përpara se Gjykata Supreme të ishte në gjendje të merrte vendimin e saj.

Francë

Baza ligjore

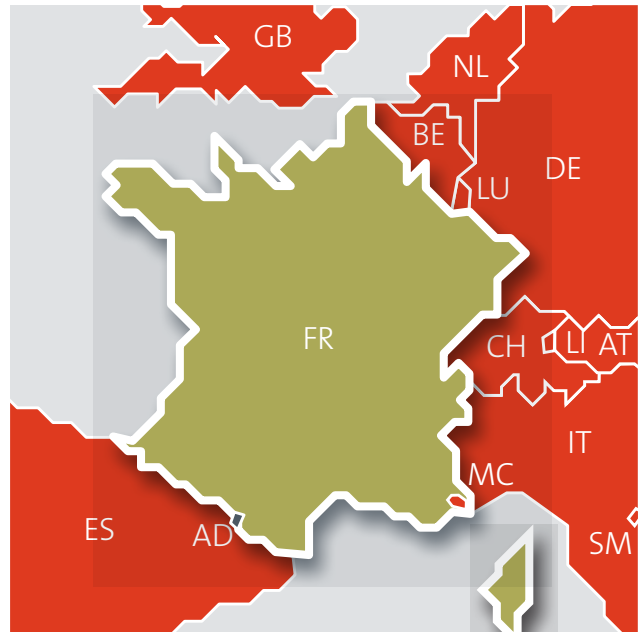
Licencat e detyrueshme bien nën objektin e një sërë artikujsh në Kodin e Pronësisë Intelektuale Franceze (në tekstin e mëtuftjeshëm KPI), në veçanti Neni. L.613-11 deri L.613-19 dhe Neni. L.623-22-1 et seq.

Ky legjislacion zbaton Neni. 12 Direktiva Bioteknologjike për mbrojtjen ligjore të shpikjeve bioteknologjike dhe është në përputhje me Rregulloren e BE 816/2006.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Në përgjithësi, të gjitha licencat e detyrueshme jepen në mënyrë jo ekskluzive (Neni. L. 613-3 IPC) për arsytet e mëposhtme:

- (i) Licencë e detyrueshme për shkak të mungesës së shfrytëzimit të patentës nga mbajtësi i saj: Licenca do të jepet nëse mbajtësi i patentës nuk ka shfrytëzuar ose nuk është duke e përgatitur seriozisht shfrytëzimin e patentës ose nuk e ka komercializuar mjaftueshëm patentën e saj në Bashkimin Evropian për tre vjet pas dhënies së patentës, ose katër vjet pas publikimit të kërkesës. Çdo palë që mund të provojë aftësinë e saj për të shfrytëzuar shpikjen dhe pamundësinë për të marrë një licencë të negociuar nga pronari i patentës mund të kërkojë një licencë (Neni. L. 613-12 IPC).
- (ii) Licencat e detyrueshme në lidhje me patentat e varura mbulojnë rastet kur një person zotëron një patentë që nuk mund të shfrytëzohet pa cenuar një patentë të mëparshme. Nëse autorizimi i pronarit të mëparshëm të patentës është i pamundur për t'u marrë në mënyrë miqësore, gjykatësi mund të japë licencën nëse shpikja do të sjellë përparim të rëndësishëm teknik dhe është me interes të madh ekonomik. Pala që kërkon licencën duhet të provojë aftësinë e saj për të shfrytëzuar shpikjen në mënyrë serioze dhe efektive dhe pamundësinë e marrjes së licencës së negociuar nga pronari i patentës. Pronari i patentës së mëparshme i është dhënë automatikisht një licencë prapa patentës së varur të të licencuarit të saj.
- (iii) Licenca e detyrueshme në interes të shëndetit publik (Neni. L. 613-16 IPC): kjo lloj licence mund të vendoset kur
 - (i) kushtet nën të cilat patenta është shfrytëzuar janë në kundërshtim me interesin e shëndetit publik ose
 - (ii) cilësia ose sasia e produkteve të bazuara në patentë të vënë në dispozicion të publikut nuk janë të mjaftueshme ose tepër të shtrenjta ose (iii) në rastin e sjelljes antikonkurrese të regjistruar në një vendim gjyqësor të formës së prerë ose administrative.
- (iv) Licenca e detyrueshme në interes të ekonomisë kombëtare (Neni. L.613-18 dhe R.613-26 IPC): kur pronari i patentës nuk shfrytëzon (ose nuk e shfrytëzon mjaftueshëm) patentën, Ministria përgjegjëse për pronësinë industriale mund të urdhërojë pronarin e patentës të shfrytëzojë patentën në mënyrë që të "plotësojë nevojat e ekonomisë kombëtare". Nëse pas një viti pronari i patentës nuk e ka bërë këtë dhe nëse situata është shumë e dëmshme për interesin publik dhe zhvillimin ekonomik, lëshohet një urdhër për të lejuar licencat e detyrueshme të patentës.
- (v) Në interes të mbrojtjes kombëtare (Neni. L. 613-19 IPC): Shteti francez mund të kërkojë një licencë të detyrueshme në patentë në çdo kohë në interes të mbrojtjes kombëtare, pa dhënë arsytetime të mëtejshme.
- (vi) Licencat për barnat veterinarë (Neni. L. 5141-3 i Kodit të Shëndetit Publik): kjo lloj licence mund të jepet kur ekonomia bujqësore e kërkon atë.

- (iv) Licenca e detyrueshme në interes të ekonomisë kombëtare (Neni. L.613-18 dhe R.613-26 IPC): kur pronari i patentës nuk shfrytëzon (ose nuk e shfrytëzon mjaftueshëm) patentën, Ministria përgjegjëse për pronësinë industriale mund të urdhërojë pronarin e patentës të shfrytëzojë patentën në mënyrë që të "plotësojë nevojat e ekonomisë kombëtare". Nëse pas një viti pronari i patentës nuk e ka bërë këtë dhe nëse situata është shumë e dëmshme për interesin publik dhe zhvillimin ekonomik, lëshohet një urdhër për të lejuar licencat e detyrueshme të patentës.
- (v) Në interes të mbrojtjes kombëtare (Neni. L. 613-19 IPC): Shteti francez mund të kërkojë një licencë të detyrueshme në patentë në çdo kohë në interes të mbrojtjes kombëtare, pa dhënë arsytetime të mëtejshme.
- (vi) Licencat për barnat veterinarë (Neni. L. 5141-3 i Kodit të Shëndetit Publik): kjo lloj licence mund të jepet kur ekonomia bujqësore e kërkon atë.

Procedura e përgjithshme

Ligji francez dallon midis dy llojeve të licencës së detyrueshme:

(1) Licencat e dhëna nga Gjykata e Shkallës së Parë të Parisit (tribunal de grande instance de Paris):

- Mungesa e shfrytëzimit të patentës (Neni. L. 613-11 deri L 613-14 IPC); në pajtim me Neni. L. 613-11 IPC, importimi gjithashtu kualifikohet si punim i shpikjes);
- patentat e varura (Neni. L. 613-15 IPC).

Pala kërkon leje duke nisur procedurat para gjykatës. Kërkesa duhet të shoqërohet me arsyetimin se paraqitësi i kërkesës ka kërkuar pa sukses të marrë një licencë me patentën dhe se ai / ajo është në gjendje të shfrytëzojë patentën.

Janë aplikuar rregulla të përgjithshme të procedurës civile. Megjithatë, për t'u pranuar, thirrjet dhe lutjet në procedurat e licencimit të detyrueshëm duhet të dërgohen në Institutin Kombëtar të Pronësisë Industriale brenda pesëmbëdhjetë ditëve nga dita e shërbimit ose njoftimit të tyre (Neni. R. 613-5 IPC). Ministri përgjegjës për pronësinë industriale mund të paraqesë vërejtje në gjykatë (Neni. R. 613-6 IPC).

Ligji nuk parashikon dhënien e një licence të detyrueshme me anë të lehtësimit paraprak. Deri më sot nuk ka një ligj praktik.

(2) Licencat ex officio të dhëna në interes të publikut nga ministria përgjegjëse për pronësinë industriale:

- Shëndeti publik (Neni. L. 613-16 IPC) me kërkesë të Ministrisë së Shëndetit Publik;
- Ekonomia kombëtare (Neni. L. 613-18 dhe R. 613-26 IPC);
- Mbrojtja kombëtare (Neni. L. 613-19 IPC) me kërkesë të ministrisë përgjegjëse për mbrojtjen kombëtare;
- Medikamente veterinarë (Neni. L. 5141-13 i Kodit të Shëndetit Publik) me kërkesë të ministrisë përgjegjëse për bujqësinë.

Ministria merr një vendim për t'i nënshtuar patentës në rrezik regjimit të licencave të detyrueshme. Pastaj, çdo palë e tretë e rëndësishme mund të kërkojë që të jepet licencë, dhe ministria do të lëshojë një vendim tjetër që përcakton kushtet e licencës, me përjashtim të honorareve. Në mungesë të një marrëveshjeje ndërmjet mbajtësit për patentën dhe të licencuarit të detyrueshëm, tarifa përcaktohet nga Gjykata e Shkallës së Parë të Parisit.

Ka megjithatë disa përjashtime:

- Licencat në interes të shëndetit publik: Ministria duhet të ketë kërkuar një marrëveshje miqësore për patentën;
- Licencat në interes të ekonomisë kombëtare: Licenca mund të jepet vetëm nëse mbajtësi i patentës nuk ka përmbushur, për më shumë se një vit, shfrytëzimin e patentës së saj në një mënyrë të mjaftueshme për të kënaqur interesin e shtetit ekonomi;
- Licencat në interes të mbrojtjes kombëtare: leja mund t'i jepet vetëm shtetit francez dhe të gjitha procedurat dhe seancat dëgjimore janë konfidenciale.

Në përgjithësi, Gjykata Civile e Shkallës së Parë në Paris, e

cila ka juridiksion ekskluziv në lidhje me çështjet e patentës që nga dekreti nr. 2009-1205 i 9 tetorit 2009 (shih Neni. R. 613-4, L. 615-17, dhe D. 631-2 IPC, në lidhje me Neni. D. 211-6 të Kodit të Organizatës Gjyqësore Franceze), dhe Ministria përgjegjëse për pronësinë industriale mund të përcaktojë, sipas zgjedhjes së tyre, kushtet e një licence të detyrueshme, duke përfshirë edhe qëllimin, honorarin dhe afatin.

Megjithatë, Ministria përgjegjëse për pronën industriale nuk mund të përcaktojë, të cilat do të përcaktohen nga Gjykata e Shkallës së Parë të Parisit (Neni. R. 613-32 KPP) nëse palët nuk bien dakord për të.

Të gjitha licencat e detyrueshme jepen në mënyrë jo ekskluzive.

Në rastin e një licence të varësisë, për shkak të natyrës së kësaj licence të detyrueshme, fushëveprimi i saj është i kufizuar në atë që është rreptësisht e nevojshme për të qenë në gjendje të shfrytëzojë patentën e përmirësimit.

Pronari i patentës ose mbajtësi i licencës së detyrueshme mund të kërkojë që gjykata të ndryshojë licencën e dhënë (Neni. L. 613-12 IPC). Për më tepër, nëse mbajtësi i licencës së detyrueshme nuk i përmbush detyrimet e tij, pronari i patentës dhe, nëse ka, të licencuarit e tjerë, mund të kërkojë nga gjykata tërheqjen e licencës së detyrueshme (Neni. L. 613-14 IPC).

Ndryshimet në licencë ex officio mund të kërkojnë nga pronari i patentës ose nga mbajtësi i licencës ex officio në ministrinë përgjegjëse për pronësinë industriale, lidhur me kohëzgjatjen dhe fushën e licencës. Një marrëveshje, ose në mungesë të kësaj, një aktgjykim i gjykatës, është i nevojshëm për të ndryshuar shumën e honorareve (Neni. R. 613-25 IPC).

Ankesa / shqyrtim

Vendimet mund të apelen pas procedurave të rregullta të ankesave civile (dmth brenda një muaji).

Mund të apelen vendimet e ministrisë përgjegjëse për pronësinë industriale në përputhje me dispozitat përkatëse të ligjit publik.

Statistikat dhe jurisprudenca

Ka një ligj shumë të kufizuar mbi këtë çështje.

Gjykata e Apelit Nancy (Gjykata e Apelit Nancy), 24 qershor 2003, RG n° 98/01893: licenca e kërkuar e detyrueshme nuk ishte dhënë për shkak se patenta kishte skaduar.

Gjykata e Apelit Lyon, 11 shtator 1997, n° 97/00631, e konfirmuar nga *Cour de cassation, Chambre commerciale* (Gjykata e Lartë Franceze, Divizioni Ekonomik), 11 janar 2000, nn. M 97-20.822 : EMSENS ishte pronar i një patente në një makinë për prodhimin automatik të bullonave, që EMSENS nuk po shfrytëzonte. Për këtë arsye, Gjykata e Apelit i dha licencë për patentën NIJAL, një kompani që komercializonte një makine për prodhimin automatik të skive.

Gjykata e Apelit e Parisit, 2 shkurt 1983: Një licencë e detyrueshme u dha (për një “kokë lidhëse për sistemet e frenimit të ajrit në automjete”) ndaj shkelësit të supozuar sepse pronari i patentës nuk e shfrytëzonte patentë në Francë (patenta u shfrytëzua megjithatë në Gjermani).

Mbretëria e Bashkuar

Baza ligjore

Licencat e detyrueshme sipas Seksioni 48 Akti i Patentave

Licencat e detyrueshme janë të vlefshme për patentat që janë dhënë tre ose më shumë vjet më parë¹ në Seksionet 48 deri në 54 të Akti i Patentave 1977 ("Akti i Patentave"). Disa nga dispozitat e përfshira në këto seksione, veçanërisht ato që lidhen me pronarët e OBT-së (të përcaktuara më poshtë), rrjedhin nga detyrimet e Mbretërisë së Bashkuar që rrjedhin nga Marrëveshja TDPIT.

Baza për marrjen e një licence të detyrueshme sipas Aktit të Patentave varet nga fakti nëse pronari është shtetas ose ka vendbanim në një vend që është anëtar i OBT-së ose ka një ndërtesë të vërtetë industriale dhe tregtare në një vend (një "pronar i OBT-së"). Procedura dhe arsyet për marrjen e një licence të detyrueshme sipas Nenit. 48 të Patentave janë diskutuar më poshtë.

Licenca të tjera të detyrueshme

Licencat e detyrueshme mbi të drejtat e varieteteve të bimëve janë gjithashtu në dispozicion sipas Neni. 12 Direktiva Biotech, e miratuar në Mbretërinë e Bashkuar me Instrument Statutor. Kjo siguron që, kur një Mbarështuesi nuk mund të fitojë ose shfrytëzojë të drejtën e varietetit të bimëve pa cenuar një patentë të mëparshme, ai mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme për përdorim joekskluziv të shpikjes të mbrojtur nga patenta, për aq kohë sa licenca është e nevojshme për shfrytëzimin e llojit të bimëve për tu mbrojtur, në varësi të pagesës së një tarife të përshtatshme.

Së fundi, Rregullorja e BE 816/2006 ("Rregullorja e Licencimit të Detyrueshëm") është zbatuar në ligjin e Mbretërisë së Bashkuar nëpërmjet futjes së Seksionit 128A të Aktit të Patentave. Këto rregulla lindin nga Marrëveshja TDPIT dhe synojnë të jenë pjesë e një veprimi më të gjerë evropian dhe ndërkombëtar për të trajtuar problemet e shëndetit publik me të cilat ballafaqohen vendet më pak të zhvilluara dhe vendet e tjera në zhvillim, dhe

veçanërisht për të përmirësuar qasjen në ilaçe të përbalueshme të cilat janë të sigurta dhe efektive, duke përfshirë kombinime me dozë fikse dhe cilësia e të cilave është e garantuar².

Arsyet për të aplikuar për licencë

Bazat përkatëse për marrjen e një licence të detyrueshme për një patentë të pronarit të OBT-së ose një patentë pronari jo-OBT ndryshojnë dhe janë diskutuar më poshtë, por në përgjithësi ata janë të shqetësuar për përcaktimin nëse një monopol përdoret kundër interesit publik.

Pronarët e OBT

Për patentat e pronarit të OBT-së, bazat përkatëse për marrjen e një licence të detyrueshme janë³:

(a) kur shpikja e patentuar është një produkt, që një kërkesë⁴ në MB për atë produkt nuk plotësohet me kushte të arsyeshme⁵;

¹ Akti i Patentave, s48 (1)

² Rregullorja e Licencimit të Detyrueshëm, paragrafi 5

³ Akti i Patentave, Seksioni 48A (1)

⁴ Duhet të ekzistojë një kërkesë aktuale, në vend të asaj që shpresohet dhe pritet të krijohet nëse lejohet një licencë (Aplikacionet e Cathro (1934) 51 RPC 75). Përderisa ky rast është vendosur sipas statutit të patentës të shfuqizuar, ajo ende konsiderohet të jetë e aplikueshme sot.

⁵ Përgjigjja në pyetjen se çfarë përbën "terma të arsyeshëm" duhet të secilin rast të varet nga një shqyrtim i kujdesshëm i të gjitha rrethanave që i rrethojnë. Natyra e shpikjes, kushtet e licencave (nëse ka) tashmë janë dhënë, shpenzimet dhe detyrimet e patentuesit në lidhje me patentën, kërkesat e publikut blerës, e kështu me radhë (Aplikacionet e Brownie Wireless Co Ltd's (1929) 46 RPC 457, 473). Në mënyrë që të jetë "e arsyeshme", çdo çmim i ngarkuar nga mbajtësi i patentës duhet të jetë një bona fide dhe jo një e adoptuar për të shtypur ose shtyp kërkesën, edhe pse kjo nuk është për të mohuar se kërkesa dhe çmimi janë pothuajse gjithmonë të lidhura (Swansea Importet 'O / 170/04). Më tej, nëse çmimi që aplikohet nga mbajtësi i patentës ose i licencuari i tij është i arsyeshëm dhe kërkesa me atë çmim është duke u përbushur plotësisht, nuk është e rëndësishme të thuhet (si pothuajse pothuajse pa mundësi) që kërkesa do të ishte më e madhe me një çmim më të ulët Patentat e korporatave (Carboplatin) [1990] RPC 663).

(b) për shkak të refuzimit të pronarit të patentës në fjalë për të dhënë një licencë ose licenca me kushte të arsyeshme

(i) shfrytëzimi në Mbretërinë e Bashkuar për çdo shpikje tjetër të patentuar që përfshin një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen për të cilën është dhënë patenta në fjalë

(ii) krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare ose industriale në MB është parajgykuar padrejtësisht;

(c) Është parajgykuar padrejtësisht për shkak të kushteve të vendosura nga pronari i patentës në fjalë për dhënien e licencave sipas patentës, ose në dispozicion ose përdorim të produktit të patentuar ose në përdorimin e procesit të patentuar, prodhimin, përdorimin ose asgjësimin e materialeve që nuk mbrohen nga patentat, apo krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në MB.

Për më tepër, aplikanti duhet të ketë bërë përpjekje për të marrë një licencë nga pronari i OBT-së me terma dhe kushte të arsyeshme tregtare dhe përpjekjet e tij nuk duhet të kenë qenë të suksesshme brenda një periudhe të arsyeshme⁶. Vini re se patentat e pronarit të OBT-së në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese përjashtohen nga regjimi i licencimit të detyrueshëm⁷.

Pronarët jo-OBT

Për patentët e pronarëve jo-OBT, arsyet përkatëse për marrjen e një licence të detyrueshme janë⁸:

(a) kur shpikja e patentuar është e aftë të punohet komercialisht në Mbretërinë e Bashkuar, nuk është duke u punuar në mënyrë të tillë ose nuk është duke u punuar në masën më të plotë që është e arsyeshme praktike⁹;

(b) kur shpikja e patentuar është produkt, një kërkesë për produktin në MB

(i) nuk plotësohet në kushte të arsyeshme: ose
(ii) është duke u përmbushur në një masë të konsiderueshme nga importimi nga një vend që nuk është një shtet anëtar;

(c) kur shpikja e patentuar është e aftë të punohet komercialisht në Mbretërinë e Bashkuar, por është penguar

(i) kur shpikja është produkt, me importimin e produktit nga një vend që nuk është një shtet anëtar;

(ii) kur shpikja është një proces, me importimin nga një vend i tillë i një produkti të marrë direkt përmes procesit ose për të cilin është zbatuar procesi;

(d) për shkak të refuzimit të pronarit të patentës për dhënien e licencës së licencave me kushte të arsyeshme

(i) nuk është duke u furnizuar një treg për eksportin e ndonjë produkti të patentuar të prodhuar¹⁰ në MB; ose

(ii) Pengimi i punës efektive ose të efektshme në Mbretërinë e Bashkuar për çdo shpikje tjetër të patentuar, që jep një kontribut të konsiderueshëm për artin; ose

(iii) krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në MB është parajgykuar padrejtësisht;

(e) Parajgykohen në mënyrë të padrejtë për shkak të kushteve të vendosura nga pronari i patentës për dhënien e licencave sipas patentës, ose në dispozicion ose përdorim të produktit të patentuar ose në përdorimin e procesit të patentuar, prodhimin, përdorimi ose asgjësimi i materialet që nuk janë të mbrojtura me patentë, ose krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në Britani të Madhe.

Vini re se ndryshe nga patentat e pronarit të OBT-së, nuk ka asnjë detyrim që aplikanti të ketë bërë përpjekje për të marrë një licencë nga pronari para se të bëjë një kërkesë.

Përfundimisht, në lidhje me licencat e detyrueshme sipas Direktivës Biotech, është e nevojshme që të përipiqet dhe të marrë një licencë vullnetarisht nga pronari i duhur para se të aplikoni për një licencë të detyrueshme. Më tej, për të marrë një licencë sipas Neni. 12 Direktiva Bioteknologjike, aplikanti duhet të tregojë¹¹:

6 Akti i Patentave, Seksioni 48A (2)

7 Akti i Patentave, Seksioni 48A (3)

8 Akti i Patentave, Seksioni 48B (1)

9 Një licencë e detyrueshme nuk do të urdhërohet nëse shpikjet e patentave po punohen komercialisht në një vend që është një shtet anëtar dhe kërkesa në MB është duke u përmbushur nga importimi nga ai vend (Patentat, Seksioni 48B (3)). Kjo dispozitë është veçanërisht e rëndësishme në dritën e lëvizjes së lirë të mallrave që rrjedhin nga Neni. 34 të Traktatit për Funkcionimin e Bashkimit Europian (TFEU). Shihni licencat e patentave të detyrueshme: Komisioni i KE kundër Mbretërisë së Bashkuar (C-30/90) [1992] 1 E.C.R. 777. i cili adresoi këtë çështje para futjes së kësaj dispozite. Më tej, aplikanti duhet të tregojë se çfarë mund të pritët në mënyrë të arsyeshme prania e kërkesës për shpikje, dhe sa larg është e shkurtër, nëse është e gjitha, prodhimi sipas patentës, aq sa është e mundur për ta furnizuar atë (Kamborian's Patent [1961] RPC 403).

10 Vini re se një licencë e dhënë në këtë bazë duhet të përmbajë dispozita që i janë paraqitur ZBPI-s që të jetë e domosdoshme për kufizimin e vendeve në të cilat çdo produkt i përfshirë mund të shfrytëzohet ose përdoret nga i licencuari (Akti i Patentave, Seksioni 48B (4)).

11 Të Drejtat e Patentave dhe Varieteteve të Bimëve (Licensimi i Detyrueshëm) Rregulloret 2002, Rregulloret 3 dhe 6.

(a) se nuk mund të fitojnë ose shfrytëzojnë të drejtat e mbarështuesve të bimëve ose të drejtën e varieteteve të bimëve të Komunitetit pa shkelur një patentë të mëparshme;

(b) se ata kanë aplikuar pa sukses tek pronari i patentës së mëparshme për një licencë për ta përdorur atë patentë për të blerë ose shfrytëzuar të drejtat e mbarështuesve të bimëve ose të drejtën e varieteteve të bimëve të Komunitetit; dhe

(c) varieteti i ri bimor, në të cilin aplikanti dëshiron të fitojë ose shfrytëzojë të drejtat e mbarështuesve të bimëve ose të drejtën e varieteteve të bimëve të Komunitetit, përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik në lidhje me shpikjen e mbrojtur me patentë.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti kompetent për të dhënë një licencë të detyrueshme është Kontrolluesi, përkatësisht Zyra Britanike për Pronësinë Intelektuale ("ZBPI").

Duke pasur parasysh qëllimin e tyre më të madh, informacioni i mëposhtëm përqendrohet në procedurën e licencave të detyrueshme sipas Aktit të Patentave, Seksionet 48-54. Procedurat për licencat e detyrueshme sipas Direktivës së Biotech dhe Rregullores së Licencimit të Detyrueshëm janë megjithatë shumë të ngjashme.

Një kërkesë për licencë të detyrueshme mund të bëhet nga çdokush, duke përfshirë një të licencuar ekzistues¹². Aplikimi bëhet në ZBPI duke paraqitur Formularin e Patentave 2 në një nga arsyet e paraqitura më lart. Kjo duhet të përfshijë një deklaratë koncize të fakteve mbi të cilat mbështetet ankuesi¹³, si dhe periudhën ose kushtet e licencës që ajo beson se janë të arsyeshme¹⁴.

Pronari i patentës përkatëse (dhe kushdo tjetër që beson se ZBPI ka të ngjarë të ketë interes tek aplikuesi) është informuar nga ZBPI për aplikimin. Aplikimi gjithashtu reklamohet në Fletoren Zyrtare¹⁵.

Pronari (ose ndonjë person tjetër) mund ta kundërshtojë kërkesën brenda katër javëve nga shpallja duke i dhënë njoftimit opozitar të ZBPI-s (dmth. Duke dorëzuar një

kundërvajtje në procedurë), të cilat duhet të merren parasysh kur të vendoset nëse do të jepet një licencë e detyrueshme¹⁶. Aplikuesi informohet për çdo kundërshtim të paraqitur dhe të gjitha palët janë të informuar për kohën me të cilën duhet të paraqitet ndonjë dëshmi¹⁷.

Pas përfundimit të provave, aplikimi vendoset pastaj nga ZBPI, i cili mund të përfshijë një seancë dëgjimore¹⁸. Kjo përfshin një proces me dy hapa, përkatësisht përcaktimin nëse një bazë relevante është përmbushur, e ndjekur nga një ushtrim i diskrecionit, gjatë së cilës ZBPI duhet të marrë parasysh¹⁹:

(a) natyra e shpikjes, koha që ka kaluar që nga publikimi në revistën e një njoftimi për dhënien e patentës dhe masat e marra tashmë nga pronari i patentës ose ndonjë i licencuar për të shfrytëzuar plotësisht shpikjen ;

(b) aftësia e çdo personi të cilit do të jepet licenca sipas urdhrin në fjalë për të punuar shpikjen në avantazh publik²⁰; dhe

(c) rreziqet që duhet të ndërmerren nga ai person në sigurimin e kapitalit për të punuar shpikjen në qoftë se jepet kërkesa për një urdhër.

Një vendim do të bëhet në bazë të bilancit të probabiliteteve. Nëse aplikimi për licencë të detyrueshme është i suksesshëm, ZBPI mund të urdhërojë që të jepet një licencë²¹ ose nëse aplikanti është tashmë i licencuar, ZBPI mund të ndryshojë licencën ekzistuese ose urdhrin për t'u anuluar dhe të japë një licencë të re²².

Është e mundur që një i pandehur të aplikojë për një licencë të detyrueshme para ZBPI dhe në të njëjtën kohë të mohojë shkeljet në procedurat paralele gjyqësore. Megjithatë, procedurat e pezulluara për licencim para ZBPI zakonisht nuk janë arsye të mjaftueshme për të justifikuar vazhdimin e procedurave të shkeljes përpara gjykatës dhe kështu ata zakonisht nuk do të mund të përfitojnë me lehtësim paraprak. Kjo u tha, në rast se një licencë e detyrueshme jepet nga ZBPI përpara se veprimi për shkeljen e patentës të dëgjohet para gjykatës, atëherë gjykata mund të refuzojë dhënien e një urdhri.

Një pronar (ose çdo person tjetër) mund të aplikojë për

12 Akti i Patentave, Seksioni 48 (3)

13 Patentat Rregullat 2007, r76 (4) (a)

14 Patentat Rregullat 2007, r76 (4) (c)

15 Patentat Rregullat 2007, r75

16 Akti i Patentave, Seksioni 52 (1)

17 Vini re se një aplikant nuk mund të kërkojë zbulim nga pronari për të krijuar një bazë relevante në dëshminë e saj (Richco Plastic Co's Patent [1989] RPC 722).

18 Patentat Rregullat 2007, r80 (4)

19 Akti i Patentave, Seksioni 50 (2)

20 Një aplikant nuk ka nevojë të tregojë kontrata ose marrëveshje të forta për financa ose forma të tjera ndihme për të punuar në shpikje, por ZBPI do të duhet të përcaktojë nëse kërkuesi ka të ngjarë të ketë në dispozicion burimet e ndryshme, përfshirë ekspertizën teknike dhe të dije - si do të ishte e nevojshme të vendosim shpikjet në një mënyrë që do të përfitonte publikun (Patentat e Ënviuro-Spray Systems Inc [1986] RPC 147).

21 Akti i Patentave, Seksioni 48 (2) (a)

22 Akti i Patentave, Seksioni 49 (2)

përfundimin e një licence të detyrueshme për një patentë të pronarit të OBT-së (që mund të kundërshtohet) nëse rrethanat që çuan në bërjen e urdhrit kanë pushuar dhe nuk ka gjasa të përsëriten²³. Kjo do të jetë një çështje e diskrecionit për ZBPI. Ndërprerja nuk është, megjithatë, e disponueshme në lidhje me patentat e pronarëve jo-OBT.

Kur ka kundërshtim ndaj një kërkesë për (ose ndërprerjen) e një licence të detyrueshme dhe pëlqimin e palëve, ose procedurat kërkojnë ekzaminim të zgjatur të dokumenteve ose hetim shkencor ose lokal, i cili sipas mendimit të ZBPI nuk mund të bëhet i përshtatshëm para tij, atëherë çështja (ose ndonjë pjesë e saj) mund t'i referohet arbitrazhit²⁴.

Nëse një aplikim për licencë të detyrueshme është i suksesshëm, ZBPI mund të urdhërojë dhënien e licencës aplikantit për terma të tillë që mendon se është e përshtatshme²⁵. Kushtet e licencës do të varen nga faktet e secilit rast.

Faktorët që ZBPI do të marrin në konsideratë kur ushtrojnë diskrecionin e saj në lidhje me kushtet e një licence të detyrueshme do të varet nga fakti nëse pronari i patentave është pronari i OBT-së apo jo. Në veçanti, në lidhje me patentat e pronarit të OBT-së, licenca²⁶:

(a) nuk do të jetë ekskluzive;

(b) nuk do të caktohet me përjashtim të personit të cilit i është caktuar edhe pjesa e ndërmarrjes që gëzon përdorimin e shpikjes së patentuar ose pjesë të emrit të mirë që i përket asaj pjese;

(c) do të jetë kryesisht për furnizimin e tregut në Mbretërinë e Bashkuar²⁷;

(d) do të përfshijë kushtet që i japin të drejtën pronarit të patentës përkatëse për shpërblimin adekuat në rrethanat e rastit, duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës; dhe

(e) do të kufizohet në fushëveprim dhe në kohëzgjatje deri në qëllimin për të cilin është dhënë licenca.

Dispozitat e mësipërme nuk zbatohen për licencat e

detyrueshme në lidhje me patentat e pronarit jo-OBT. Sidoqoftë, në këto rrethana, ZBPI duhet të ketë parasysh qëllimet e përgjithshme të mëposhtme kur ushtron lirinë e tij në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme (të cilat për shmangien e dyshimit nuk janë të zbatueshme për patentat e pronarit të OBT-së)²⁸:

(a) që shpikjet të cilat mund të aplikohen në një shkallë tregtare²⁹ në MB do të aplikohen aty pa vonesa të panevojshme dhe në masën më të plotë të zbatueshme;

(b) shpikësi ose personi tjetër i autorizuar të marrë shpërblime të arsyeshme në lidhje me shpikjen; dhe

(c) se interesat e çdo personi që punon ose zhvillon një shpikje në MB nuk do të paragjykojnë në mënyrë të padrejtë³⁰.

Për më tepër, si me patentat e pronarit të OBT-së, licencat e detyrueshme ndaj patentave të pronarit jo-OBT nuk duhet të jenë ekskluzive³¹.

ZBPI aplikon diskrecionin e tij dhe faktorët e lartpërmendur duke konsideruar se çfarë do të rezultojë nga negociatat ndërmjet një licensisti të gatshëm dhe një të licencuari të vullnetshëm, veçanërisht kur merren parasysh pagesat përkatëse³².

Udhëzime gjithashtu mund të gjenden në qasjen e ndërmarrë nga ZBPI në kontekstin e "licencave të së drejtës", qasjen e marrë nga ZBPI kur vendosen kushtet e një licence sipas një patente në dispozicion të së drejtës. Këto krijohen kur një pronar ka dhënë vullnetarisht patentën për licencim³³ ose me urdhër të ZBPI³⁴.

Ankesa / shqyrtim

Një vendim i ZBPI mund të apelohehet në Gjykatën e Patentave³⁵.

23 Akti i Patentave, Nënseksioni 52 (2) dhe (3)

24 Akti i Patentave, Seksioni 52 (5)

25 Akti i Patentave, Seksioni 48 (2) (a)

26 Akti i Patentave, Seksioni 48A (6)

27 Prandaj, licenca mund të vendosë kufizime mbi eksportin.

28 Akti i Patentave, Seksioni 50 (1)

29 "Shkalla tregtare" është konsideruar në aplikimin e McKechnie Bros Ltd (1934) 51 R.P.C. 461, 468. të thotë "në kontradiktë me punën kërkimore ose punën në laborator".

30 Fakti që pronari mund të paragjykojë me humbjen e pjesës së vet të tregut nuk mund të thuhet në mënyrë të padrejtë për të paragjykuar pronarët (dhe çdo të licencuar). (Patenta e Thermo-Tru Corporation (BL O / 92/96))

31 Allen & Hanburys Ltd kundër Generics (UK) Ltd [1986] R.P.C. 203, HL

32 Montgomerie Reid Aplikimi BL O / 145/83

33 Akti i Patentave, Seksioni 46 (1)

34 Akti i Patentave, Seksioni 48 (2) (b)

35 Akti i Patentave, Seksioni 97

Kur një pronar nuk kundërshtoi aplikimin, nuk ka gjasa që ata do të lejohen të apelojnë vendimin e UKIPO, mbi bazën se në mungesë të një opozite pronari konsiderohet të ketë mbështetur aplikuesin³⁶.

Nëse vendimi lidhur me një licencë të detyrueshme sipas Aktit të Patentave i është referuar arbitrazhit, çdo apel do të shtrihet nga dhënia e vendimit në gjykatë, përveç nëse palët pajtohen ndryshe përpara dhënies së arbitrazhit³⁷.

Statistikat dhe jurisprudenca

Në praktikë, licensat e detyrueshme janë dhënë rrallë në Britaninë e Madhe. Aplikacionet për licenca të detyrueshme janë rrjedhimisht të rralla. Nga ilustrimi, që nga viti 2002, ZBPI ka pranuar katër kërkesa për licenca të detyrueshme sipas Aktit të Patentave të Seksionit 48, nga të cilat dy janë tërhequr, me dy kërkesat e mbetura që rezultojnë në një vendim, domethënë, aplikimin e importeve të Swansea³⁸.

Në kërkesën e importeve të Swansea, është bërë një kërkesë për licencë të detyrueshme në lidhje me njësitë e ngrohjes të prodhuara nga mbajtësi i patentës për përdorim në karvanët. Patentuesi u morr dhe prodhimi i njësive të ngrohjes më pas u pushua, duke shkaktuar që produktet të mos vendoseshin më në karvanët e rinj. Prandaj, aplikanti dëshironte të vazhdonte të riparonte dhe zëvendësonte (duke përdorur stokun ekzistues) njësitë e ngrohjes që binin në patentë. Prandaj kërkoi një licencë të detyruar duke argumentuar se kishte një kërkesë në mesin e përdoruesve të njësive të vjetra të ngrohjes për ngrohje të reja të dizajnit të ngjashëm, të cilat nuk ishin përmbushur.

Patenta ishte një patentë pronari të OBT-së, dhe kështu ZBPI shqyrtoi nëse plotësoheshin kushtet e përcaktuara në Seksionin 48A (1) të Aktit të Patentave (siç është përcaktuar më sipër). ZBPI përmendi aplikimin e Cathro's³⁹, dhe në veçanti parimin që kërkesa duhet të jetë e vërtetë dhe jo vetëm ajo që një aplikant shpreson dhe pret të krijojë. Pas marrjes në konsideratë të provave, ZBPI konsideroi se shumë nga pjesët rezervë të nevojshme për të riparuar ngrohësit janë pjesë rezervë gjenerike (të tilla si bulona) dhe nuk kishte dëshmi se cilat prej tyre mund të përfshihen në fushën e patentës.

Në lidhje me zëvendësimin e njësive të ngrohjes së plotë, ndërsa mbajtësi i patentës nuk e mohoi se ekzistonte një kërkesë për këto, ZBPI bëri dy pyetje, domethënë, nëse ka një kërkesë dhe nëse kjo kërkesë është duke u përmbushur. ZBPI u mbështet në prova që tregojnë se disa ndërmjetës (dmth. tregtarët) ruanin njësitë speciale të ngrohjes në magazinë që nuk ishin duke u shitur dhe kështu gjetën se kërkesa është duke u përmbushur nga furnizimi ekzistues i mbajtur nga tregtarët.

Prandaj, në përgjithësi, ZBPI konstatoi se aplikantët nuk arritën të tregonin se situata përbënte një dështim për të përmbushur kërkesën me kushte të arsyeshme dhe për këtë arsye, kërkesa për licencë të detyrueshme ishte refuzuar.

Aty ku është e rëndësishme rastet janë dhënë tek komentet në fund të faqes. Ka raste të mëhershme kur një licencë e detyrueshme është dhënë sipas Aktit të Patentave të Pjesës 48. Këto përfshijnë patentën e Gebhardt's Patent⁴⁰ dhe F Hoffmann La Roche & Co AG Patent⁴¹.

Patent Gebhardt ishte një apel në Gjykatën e Patentave. Shpikja e patentuar, një transportues i akumulimit për artikujt si pako dhe paleta, është prodhuar dhe shitur me licencë nga një kompani në Mbretërinë e Bashkuar e cila falimentoi. Si rezultat, shfrytëzimi i shpikjes së patentuar në Mbretërinë e Bashkuar pushoi për pesë vjet, pas së cilës u krijua një kompani e re (e formuar me personel nga kompania e falimentuar) dhe mbajtësi i patentës refuzoi t'i jepte kompanisë së re një licencë të ngjashme. Kompania e re bëri kërkesë për një licencë të detyrueshme, e cila ishte kundërvënë nga mbajtësi i patentës.

Patentuesi nuk solli asnjë evidence para ZBPI nëse kërkesa ekzistuese në Britani të Madhe ishte duke u përmbushur në Britani të Madhe ose nga importimi nga një shtet tjetër anëtar i BE-së dhe Gjykata e Patentave refuzoi të pranonte dëshmi të reja në ankesë.

Më tej, Gjykata e Patentave konstatoi se tregu për shpikjen e patentuar tejkalonte shumë shitjet e pritshme të pronarit dhe do të kishte bazë të mirë për dhënien e një licence të detyrueshme, edhe nëse pronari prodhonte në MB. Prandaj u vendos se baza e përcaktuar në atë që ishte atëherë Seksioni 48 (3) (a) Aktit të Patentave (dhe tani Seksioni 48B (1) (a)), pra shpikja e patentuar që nuk është punuar në një masë të plotë të mundshme në Mbretërinë e Bashkuar.

36 Patentat Rregullat 2007, r77 (9)

37 Akti i Patentave, Seksioni 52 (6)

38 BL O / 170/04

39 [1934] 51 RPC 75

40 [1992] R.P.C. 1

41 [1970] F.S.R. 225

Patentë Hoffmann La Roche & Co AG përcaktoi nëse duhet të jepet një licencë e detyrueshme mbi një patentë lidhur me kinazolinën, një ndërmjetës që përdoret në prodhimin e klordiazepoksidit⁴². Aplikuesit dëshironin të importojnë kinazolin për prodhimin e klordiazepoksidit në Britani të Madhe. ZBPI dhe Gjykata e Patentave në ankesë, konstatuan se një licencë për të importuar kinazolin duhet të jepet vetëm për prodhimin e këtij ilaçi⁴³.

42 Një licensë e detyrueshme tashmë ishte dhënë në lidhje me klordiazepoksidin e drogës. Kjo është dhënë sipas legjisllacionit të vjetër, p.sh. Patents Act 1949, Seksioni 41 (1). Nëse një licensë e tillë do të ishte dhënë sipas legjisllacionit aktual, është e dyshimtë.

43 Përsëri, kjo u vendos nën legjisllacionin e vjetër, edhe pse parimi do të zbatohet sipas legjisllacionit aktual.

Greqi

Baza ligjore

Nenet. 13 dhe 14 të Ligjit 1733/87 mbi transferimin e teknologjisë, shpikjet dhe informacionin teknologjik, të ndryshuar.

Direktiva Biotech (duke përfshirë edhe Nenin. 12 të saj) është zbatuar me Dekretin Presidential 321/2001 që i referohet Ligjit 1733/87.

Dispozitat e Rregullores së BE-së 816/2006 janë të zbatueshme drejtpërsëdrejti.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Licencat e detyrueshme mund të jepen në bazë të:

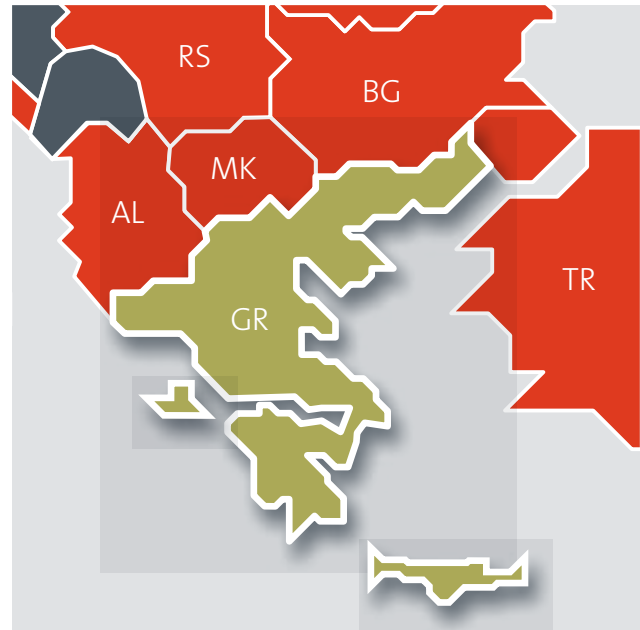
Një palë e tretë mund të kërkojë një licencë të detyrueshme nga gjykata me kusht që të zbatohen të gjitha kushtet e mëposhtme:

- (i) Kanë kaluar tre vjet nga granti ose katër vjet nga paraqitja e një patente;
- (ii) Patentuesi nuk ka punuar në shpikje ose nuk ka punuar në shpikje në një mënyrë për të mbuluar kërkesën lokale;
- (iii) Pala e tretë është e aftë të punojë shpikjen;
- (iv) Patentuesi është njoftuar, një muaj para fillimit të procedurave gjyqësore, për qëllimin e palës së tretë për të kërkuar një licencë të detyrueshme.

Importi nga vendet e BE dhe OBT kualifikohet si punim i shpikjes për qëllimin e kësaj baze për aplikimin për licencë të detyrueshme (shih Dekretin Presidential 54/1992 dhe Ligjin 2359/95).

Një licencë e detyrueshme mund të jepet edhe nga shteti kur një shpikje nuk është punuar ose nuk është punuar në një mënyrë për të mbuluar kërkesën lokale¹ dhe ekziston nevoja imperative për qëllime të shëndetit kombëtar ose mbrojtjes kombëtare. Ministri i Zhvillimit mund të japë një licencë të detyrueshme për çdo autoritet shtetëror për të punuar shpikjen në Greqi.

¹ Importi nga vendet e BE dhe OBT kualifikohet si punim i shpikjes edhe për qëllimin e një licencë të detyrueshme të dhënë nga shteti (shih Dekretin Presidential 54/1992 dhe Ligjin 2359/95).

Procedura e përgjithshme

Autoriteti kompetent është Gjykata e Shkallës së Parë ose Ministria e Zhvillimit.

Licenca e detyrueshme e dhënë ndaj palëve të treta nga Gjykata

Pala që kërkon një licencë të detyrueshme duhet të njoftojë patentën e qëllimit të tij për të kërkuar një licencë të detyrueshme të paktën një muaj përpara se të bëjë kërkesën në gjykatë. Me kërkesë të gjykatës, duhet të bëhet kërkesë për dhënien e një opinionit me shkrim nga zyra e patentës nëse kushtet e dhënies së licencës janë plotësuar. Aplikanti i shërben patentës me kopje të (a) kërkesës për licencë dhe (b) opinionit të zyrës së patentës para seancës gjyqësore.

Mendimi me shkrim i zyrës së patentës nuk është i detyrueshëm për gjykatën në marrjen e vendimit mbi licencën e detyrueshme.

Licenca e detyrueshme e dhënë nga Shteti

Patentuesi dhe cilado palë tjetër e aftë për të siguruar informacione të dobishme për dhënien e licencës së detyrueshme (si zyra e patentës) ftohen nga Ministria e Zhvillimit për të ofruar pikëpamjet e tyre mbi dhënien e një licence të detyrueshme. Licenca e detyrueshme jepet me vendim të Ministrisë së Zhvillimit për çdo autoritet shtetëror.

Gjykata e Shkallës së Parë dhe Ministri i Zhvillimit kanë liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme pas marrjes së mendimit të zyrës së patentave.

Nëse ka një mosmarrëveshje në lidhje me kushtet e licencës dhe shumë e duhur, Gjykata e Shkallës së Parë do të vendosë sipas procedurës së aplikuar për urdhrat e përkohshëm.

Nuk është e mundur të merret licenca e detyrueshme me lehtësim paraprak.

Nëse licenca e detyrueshme nuk zbatohet, çdo palë mund të paraqesë kërkesë në gjykatë për të dhënë një urdhër për palën tjetër për të përmbushur dhe / ose kërkuar kompensim financiar.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të ankohet në Gjykatën e Apelit, vendimi i të cilit mund të apelohej në Gjykatën Supreme. Gjykata Supreme shqyrton vetëm korrektësinë ligjore (jo faktet) e vendimit të nxjerrë nga gjykata e shkallës së dytë.

Në rastin e një licence të detyrueshme të dhënë nga Shteti, vendimi mund të apelohej në Gjykatën Supreme Administrative. Nëse pronari i patentës sfidon sasinë e tarifave të licencës (honorareve) të dhëna, mbajtësi i patentës mund të fillojë një veprim para Gjykatës së Shkallës së Parë të Shkallës së Parë pas procedurës së aplikuar për urdhra paraprak.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka pasur raste në lidhje me licencat e detyrueshme.

Kroacia

Baza ligjore

Akti i Patentave (Gazeta Zyrtare nr. 173/03, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11, 76/13, 46/18) (në tekstin e mëtejshëm AP).

AP ka zbatuar Direktivën Biotech.

Neni. AP-ja themelon një organ kompetent dhe detyrat e tij në përputhje me zbatimin e (mes tjerash) edhe Rregulloren e BE-së 816/2006.

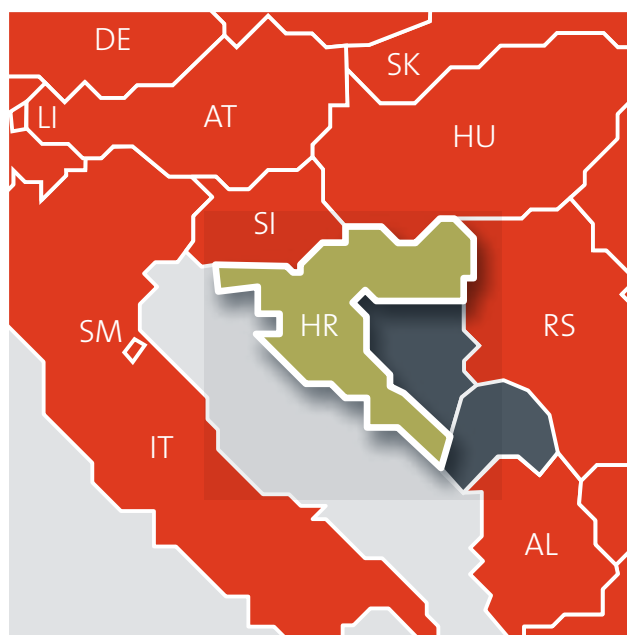
Arsyet për të aplikuar për licencë

Licenca e detyrueshme mund të jepet në rastet e mëposhtme:

(i) shfrytëzimi i pamjaftueshëm i patentës; (ii) emergjencat kombëtare; (iii) nevoja për mbrojtje nga konkurrenca jo e drejtë e tregut; (iv) shfrytëzimi i patentës tjetër ose varietetit të bimëve të mbrojtura; dhe (v) licencimi ndër-licencues.

(i) Licenca e detyrueshme mund t'i jepet çdo personi që paraqet kërkesë (veprim ligjor) për dhënien e një licence të detyrueshme nëse pronari i patentës nuk ka shfrytëzuar shpikjen e mbrojtur me patentë në territorin e Republikës së Kroacisë me kushte të arsyeshme ose nuk ka bërë përgatitje efektive dhe serioze për shfrytëzimin e saj (Neni. 68 (1) AP). Kërkesa për dhënien e licencës së detyrueshme mund të bëhet pas skadimit të afatit katërvjeçar nga data e depozitimit të një kërkesë për patentë, ose pas skadimit të tre viteve nga data e dhënies së patentës (Neni. 68 (2)) PA). Një licencë e detyrueshme nuk mund të jepet nëse pronari i patentës siguron arsye legjitime për të justifikuar mos shfrytëzimin ose pamjaftueshmërinë e shfrytëzimit të shpikjes së mbrojtur (Neni. 68 (3) AP). Importi i një produkti të patentuar në tregun kroat kualifikohet si përdorim / shfrytëzim i asaj shpikje.

(ii) Gjykata mund të japë një licencë të detyrueshme nëse shfrytëzimi i shpikjes së patentuar është i domosdoshëm në situata urgjente ekstreme (siguria kombëtare, mbrojtja e interesit publik në fushën e shëndetit, furnizimi me ushqim, mbrojtja dhe përmirësimi i mjedisit, ose kur është e nevojshme për të korrigjuar një praktikë të përcaktuar nga një proces gjyqësor ose administrativ që të jetë anti-konkurrenca (Neni. 68 (6) AP).

(iii) Në rastin e teknologjisë gjysmëpërçuese, licenca e detyrueshme mund të jepet vetëm në raste specifike (Neni. 68 (7) AP).

(iv) Licenca e detyrueshme mund të jepet në lidhje me patentën e parë, pronarit të patentës ose pronarit të një të drejte të varietetit bimor, i cili nuk mund të përdorë patentën e tij (patentë e dytë) ose të drejtën e varietetit të bimëve të tij pa cenuar patentën e parë, shpikja e pretenduar në patentën e dytë ose një varietet i bimëve të mbrojtura përfshin një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e parë ose varietetin e bimëve të mbrojtura.

(v) Gjykata kompetente mund të marrë çfarëdo mase që i duket e dobishme për të verifikuar faktet. Në rastin e një licence të detyrueshme siç parashikohet këtu, pronari i patentës së parë ka të drejtën e një licence të ndërthurur me kushte të arsyeshme për të përdorur shpikjen e mbrojtur me patentën e dytë ose varietetin e bimëve të mbrojtura (Neni. 68 (4) dhe 5) PA). Licenca e detyrueshme e dhënë sipas rregullave të lartpërmendura, nuk do të jetë e transferueshme përveç me transferimin e patentës së dytë ose të varietetit të bimëve të mbrojtura (Neni. 69 (5) AP).

HR

Procedura e përgjithshme

Gjykata Ekonomike e Zagrebit është autoriteti gjyqësor kompetent për dhënien e licencave të detyrueshme në shkallë të parë.

Sipas Neni. 67a PA, procedura është çështje gjyqësore. Zbatimi i Aktit për Procedurën Civile dhe për këtë arsye procedura nuk është e rregulluar nga AP.

Procedura fillon duke kërkuar një licencë të detyrueshme përmes paraqitjes së një veprimi ligjor kundër pronarit të patentës ose mbajtësit të SPC. Paditësi duhet të tregojë të gjitha faktet dhe të paraqesë të gjitha provat, si dhe arsyet në të cilat paditësi kërkon licencën e detyrueshme. I njëjti rregull zbatohet për përgjigjen e të pandehurit.

Gjykata do të lëshojë një vendim ose dhënien e një licence të detyrueshme ose refuzimin e padisë së paditësit.

Licenca e detyrueshme nuk do të jetë ekskluzive dhe fushëveprimi dhe kohëzgjatja e saj duhet të kufizohet në qëllimin për të cilin është autorizuar. Kështu, gjykata ka liri veprimi për të vendosur kushtet e licencës së detyrueshme dhe do të përcaktojë fushën e veprimit kryesisht në lidhje me qëllimin për të cilin kërkohet licenca si dhe në lidhje me faktorë të tjerë (si kohëzgjatja e mbrojtjes së patentave, dhe të ngjashme (Neni. 69 (1) AP).

Me përjashtim të emergjencave kombëtare, licenca e detyrueshme mund të jepet vetëm nëse personi që paraqet kërkesën ka bërë përpjekje për të marrë autorizimin nga pronari i patentës në kushte të arsyeshme komerciale dhe nëse këto përpjekje nuk kanë qenë të suksesshme brenda një periudhe të arsyeshme kohore. Ka përjashtime të mëtejshme për këtë (Neni. 68 (6) AP). Bartësi i së drejtës do të njoftohet për dhënien e licencës së detyrueshme sa më shpejt të jetë e mundur (Neni. 68 (8) i Ligjit).

Gjykata do të japë një licencë të detyrueshme kryesisht për qëllimet e furnizimit të tregut të brendshëm dhe, nëse është e nevojshme, për të korrigjuar një praktikë të përcaktuar nga procesi gjyqësor ose administrativ për të qenë anti-konkurrues (Neni. 69 (3) AP), ky i fundit posaçërisht në teknologjitë gjysmëpërçuese.

Përveç kësaj, kjo licencë e detyrueshme transferohet vetëm me fabrikën e prodhimit ose me pjesën e saj përkatëse, në të cilën shpikja për të cilën është dhënë është shfrytëzuar (Neni. 69 (2) i AP).

Pronari i patentës ka të drejtën e shpërblimit, duke marrë parasysh vlerën ekonomike të autorizimit dhe duhet të korrigjojë praktikën anti-konkurruese (Neni. 69 (5) LP).

Gjykata, me kërkesën e arsyetuar të një personi të interesuar, anulon një licencë të detyrueshme, në varësi të mbrojtjes adekuate të interesave legjitime të personave të autorizuar, nëse dhe kur rrethanat që çuan në autorizimin e saj pushojnë së ekzistuari dhe nuk ka gjasa të përsëriten (Neni. 69 (4) i AP).

Në pajtim me Neni. 69a PA, Gjykata Ekonomike e Zagrebit gjithashtu ka juridiksion për të dhënë licencat e detyrueshme të patentave që lidhen me prodhimin e produkteve farmaceutike për eksport në vendet me probleme të shëndetit publik sipas Rregullores së BE-së 816/2006.

Ankesa / shqyrtim

Vendimet e gjykatës të nxjerra në procedurat për dhënien e licencës së detyrueshme mund të apelohej në pajtim me rregullat e përcaktuara në Aktin për procedurë civile.

Gjykata e Lartë Tregtare ka juridiksion mbi ankesën.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Hungari

Baza ligjore

Akti hungarez i patentave, dmth Akti XXXIII i vitit 1995 mbi Mbrojtjen e Shpikjeve nga Patentat - teksti i konsoliduar i 1 marsit 2015 (në tekstin e mëtuftjeshëm PA).

Neni. 12 Direktiva Biotech është zbatuar pjesërisht nga rregullat e përgjithshme të licencës së detyrueshme në Neni. 32 AP dhe rregulli i zbatimit të veçantë në Neni. 114 / B PA.

Arsyet për të aplikuar për licencë

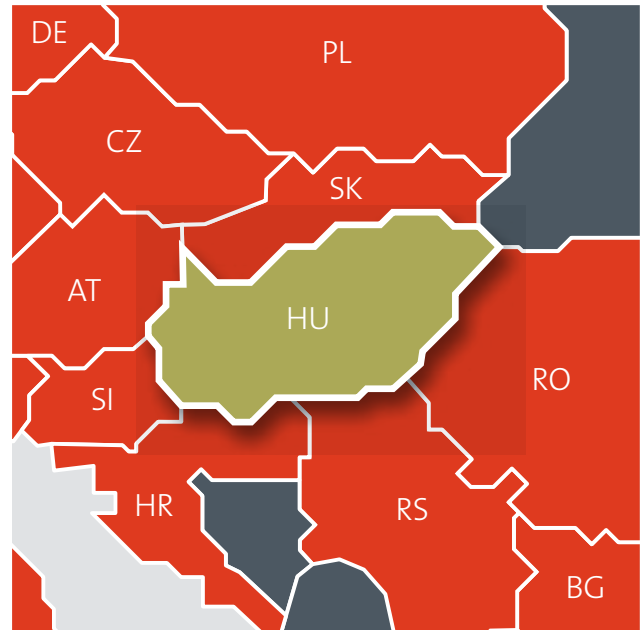
Në Hungari, licencat e detyrueshme janë të disponueshme në tri baza:

- Përdorimi jo i vërtetë i patentës (nenet 31 dhe 33 të KP): Neni. 31 i Aktit të Patentave specifikon se: “Nëse brenda katër viteve nga data e depozitimit të kërkesës për patentë ose brenda tre vjetëve nga dhënia e patentës, cilido periudhë skadon e fundit, mbajtësi i patentës nuk ka shfrytëzuar shpikjen në territorin e vendi për të përmbushur kërkesën e brendshme ose nëse ai nuk ka ndërmarrë përgatitje serioze ose nuk ka dhënë licencë për këtë qëllim, licenca e detyrueshme i jepet aplikuesit për licencë, përveç rastit kur mbajtësi i patentës justifikon mungesën e shfrytëzimit.”¹
- varësia e patentave (nenet 32 dhe 33 të Ligjit për Shëndetësi, gjithashtu të shtrira për varietetet e bimëve Neni. 114 / B KP);
- për trajtimin e problemeve të shëndetit publik (Rregullorja e BE 816/2006, Neni. 33 / A dhe 83 / A-H PA).

Procedura e përgjithshme

Gjykata Metropolitane e Budapestit (*Fővárosi Törvényszék*) ka juridiksion ekskluziv në nivelin e shkallës së parë në çështjet e licencës së detyrueshme bazuar në varësinë e patentave dhe mos fillimin e shfrytëzimit (përdorimi jo i vërtetë i patentës).

Zyra hungareze për Pronësi Intelektuale (ZHPI) është kompetente për dhënien e licencave të detyrueshme bazuar në Neni. 33 / A PA (për trajtimin e problemeve të shëndetit publik).

Licenca e detyrueshme bazuar në varësinë dhe përdorimin jo të vërtetë

Në padinë e paraqitur në gjykatë, paditësi që kërkon një licencë të detyrueshme për patentë duhet të tregojë llojin e licencës së detyrueshme që kërkon, dmth. Për shkak të përdorimit jo të vërtetë ose varësisë (me referencë specifike ndaj Nenet. 31 ose 32 AP), dhe të paraqesë të gjitha dëshmitë e nevojshme për të provuar se kërkesat për një licencë të detyrueshme siç përcaktohet në Neni. 31-33 PA janë respektuar.

Për më tepër, paditësi do të dëshmojë se (i) mbajtësi i patentës (i pandehuri) nuk ishte i gatshëm të licencojë vullnetarisht shfrytëzimin e shpikjes brenda një kohe të arsyeshme edhe pse të gjitha kërkesat u plotësuan dhe se (ii) paditësi është i aftë të shfrytëzojë shpikjen në masën e kërkuar.

Nëse lëshohet një licencë e detyrueshme, mbajtësi i patentës ka të drejtë për një tarifë të përshtatshme për licencë. Tarifa do të pasqyrojë vlerën ekonomike të licencës së detyrueshme dhe duhet të jetë në përputhje me shumën që duhet të paguhet nga mbajtësi i licencës së detyrueshme në lidhje me kërkesat e licencimit që mbizotërojnë në fushën në të cilën shpikjet kanë të bëjnë.

HU

¹ Neni. 19 PA përcakton aktet e shfrytëzimit si në vijim: bërjen, përdorimin, vënien në treg ose ofrimin për shitje të një produkti që është lëndë e shpikjes, ose depozitimin ose importimin e produktit për qëllime të tilla; edhe pse nuk ka praktikë gjyqësore, nën ligjin hungarez importimi do të kualifikohet gjithashtu si përdorim i shpikjes së patentuar në përputhje me TDPIIT.

Licenca e detyrueshme mund të jepet vetëm nëse shfrytëzimi kryesisht ka për qëllim furnizimin vendas dhe nëse i jep të drejtën ose ekskluzionin për shfrytëzim. Shtrirja, fushëveprimi dhe afati kohor i një licence të detyrueshme përcaktohet nga gjykata sipas gjykimit të saj, duke marrë parasysh qëllimin e shfrytëzimit që është bërë e mundur me anë të licencës së detyrueshme. Një licencë e detyrueshme mund të jepet me ose pa kufizime.

Licencat e detyrueshme regjistrohen në regjistrin e patentave. Mbajtësi i licencës së detyrueshme do të ketë të drejtën e trajtimit të njëjtë si patentuesi në lidhje me rinovimin e mbrojtjes së patentave dhe zbatimin e të drejtave që rrjedhin nga mbrojtja.

Përveç nëse dorëzohet ose tërhiqet, një licencë e detyrueshme mbetet në fuqi deri në fund të periudhës së caktuar nga gjykata ose deri në skadimin e mbrojtjes së patentës.

Çështja nëse një licencë e detyrueshme mund të kërkohet nga paditësi me anë të një urdhri të përkohshëm ende nuk është trajtuar në praktikën gjyqësore hungareze të procesit gjyqësor.

Megjithatë, duke pasur parasysh parimin që mund të kërkohet një urdhër i përkohshëm në të gjitha çështjet gjyqësore civile, përfshirë padinë për dhënien e një licence të detyrueshme bazuar në varësinë dhe mungesën e përdorimit të vërtetë, kërkimi i lehtësimit të përkohshëm duket të jetë teorikisht e mundur (lloje të tjera të licencës së detyruar i përkasin kompetencat e ZHIP dhe kështu nuk janë padi civile). Dispozitat e veçanta të AP-së lidhur me urdhrat e përkohshëm (paragjykimet, faktorët që duhen marrë në konsideratë) lidhen vetëm me mosmarrëveshjet e shkeljes dhe për këtë arsye një urdhër i përkohshëm i kërkuar në kontekstin e një licence të detyruar do të qeveriset nga dispozitat e përgjithshme të Kodit të Procedurës Civile CXXX të vitit 2016, më pas CCP). Kërkimi i një urdhri të përkohshëm në kontekstin e kërkesës për licencë të detyrueshme për shkak të varësisë dhe mungesës së përdorimit të vërtetë mund të jetë e mundur sipas rregullave të përgjithshme (nenet 103 dhe 108 të KPP); megjithatë, nuk ka praktikë gjyqësore në lidhje me parakushtet dhe qëllimin e saj.

Licencat e detyrueshme lidhur me shëndetin publik

Në rastin e licencave të detyrueshme të dhëna për trajtimin e problemeve të shëndetit publik zbatohet procedura e përcaktuar në Rregulloren 816/2006 (e zbatuar në Nenin. 83 / A-H PA). Vendimi për dhënien e licencës së detyrueshme sipas kësaj kategorie është në kompetencë të IPVP-së.

Zyra Hungareze për Pronësi Intelektuale do të:

- njoftojë Komisionin Evropian për dhënien e një licence të detyrueshme;
- Shpalo informacionin e specifikuar në Neni. 12 Rregullorja e BE 816/2006; dhe
- dërgojë një kopje të rezolutës autoritetit doganor dhe organit qeveritar për produktet farmaceutike.

IPVP-ja do të paraqesë informacionin e parashikuar sipas Nenit. 12 Rregullorja e BE-së 816/2006 në faqen zyrtare të internetit, duke përfshirë informacionin në lidhje me karakteristikat që synojnë të dallojnë produktet farmaceutike të propozuara për t'u prodhuar sipas licencës së detyrueshme nga produktet e prodhuara nga mbajtësi i patentës ose nga të tjerët nën autorizimin e tij.

IPVQ-ja duhet të informojë rregullisht autoritetin doganor dhe organin qeveritar për produktet farmaceutike në lidhje me informacionet e paraqitura në faqen e internetit të OBT-së lidhur me licencat e detyrueshme të dhëna në shtetet e tjera anëtare dhe për çdo ndryshim të tyre.

Rregullorja nuk lejon diskrecion në procedurë në rastet e licencave të detyrueshme të dhëna për trajtimin e problemeve të shëndetit publik.

Ankesa / shqyrtim

Licenca e detyrueshme bazuar në varësinë dhe përdorimin jo të vërtetë

Vendimi i Gjykatës Metropolitane mund të bëhet ankim pranë Gjykatës së Apelit Metropolitane dhe vendimi i Gjykatës së Apelit Metropolitane është subjekt i shqyrtimit gjyqësor para Curia (Gjykata e Lartë Hungareze).

Licencat e detyrueshme lidhur me shëndetin publik

Vendimi i ZHIP mund t'i nënshtrohet shqyrtimit gjyqësor para Gjykatës Metropolitane. Vendimi i Gjykatës Metropolitane mund të bëhet ankim pranë Gjykatës së Apelit Metropolitane dhe vendimi i Gjykatës së Apelit Metropolitane është subjekt i shqyrtimit gjyqësor para Curia (Gjykata e Lartë Hungareze).

Statistikat dhe jurisprudenca

Licencat e detyrueshme kanë pasur praktikë shumë të kufizuar në Hungari. Asnjë licencë e detyrueshme nuk është dhënë që nga hyrja në fuqi e Aktit të Patentave të vitit 1995.

Para kësaj, ka pasur vetëm një rast në lidhje me një licencë të detyrueshme, në lidhje me varësinë e patentave. I pandehuri ishte patentuesi i një patente të mëparshme të produktit në lidhje me një përbërës aktiv (një përbërës farmaceutik që redukton presionin e gjakut).

Paditësi ishte pronar i një patente të procesit të mëvonshëm, i cili sipas pretendimit 1, pretendoi se procesi për përgatitjen e një përbërësi aktiv ishte pikërisht i njëjtë me atë të mbrojtur nga patentimi i mëparshëm i të pandehurit.

Paditësi i kishte përmbushur kërkesat e përcaktuara me ligj: ai së pari bëri një ofertë për një licencë të ndërthurur të të pandehurit, i cili nuk u përgjigj. Kjo u kuptua si i pandehuri që nuk donte të jepte autorizim vullnetar për përdorimin e shpikjes së tij, dhe paditësi filloi një veprim gjyqësor.

Kushti për marrjen e një licence të detyrueshme bazuar në varësinë e patentave është se shpikja e patentës së varur do të përbëjë përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik në krahasim me shpikjen e pretenduar në patentën e mëparshme.

Specifikimi i rastit aktual është se një patentë procesi është krahasuar me një patentë produkti.

Paditësi argumentoi se, në bazë të Neni. 32 PA, shpikjet duhet të krahasohen pa bërë asnjë dallim ose kufizim në lidhje me produktet dhe proceset. Sipas interpretimit të paditësit, është e mundur të krahasohet shpikja e patentuar e tij si një proces me procesin që ishte më i avancuari në datën e depozitimit të patentës së paditësit dhe për të vlerësuar përparimin e rëndësishëm teknik të interesit ekonomik në këtë drejtim.

Gjykata e shkallës së parë hodhi poshtë për dhënien e një licence të detyrueshme dhe konstatoi se paditësi nuk kishte ofruar një bazë të përshtatshme krahasimi, pasi nuk mjafton të vërtetohet që patentat e varur paraqesin një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike; duhet gjithashtu të demonstronohet se ky progres ekziston në lidhje me patentën e mëparshme. Megjithatë, ekzistojnë kritere kundër të cilave mund të karakterizohen lëndët e patentave, por këto kritere nuk zbatohen si në lidhje me një patentë procesi dhe një patentë produkti. Përveç kësaj, formulimi i ligjit i referohet krahasimit të shpikjeve, por në rastin e patentës së mëparshme dhe të varur, Akti i

Patentave kërkon një krahasim të shpikjes sipas patentës. Meqenëse në rastin aktual produkti i përgatitur nga procesi sipas pretendimit 1 të patentës së paditësit korrespondon tërësisht me patentën e të pandehurit, krahasimi është i pakuptimtë.

Në shkallën e dytë, Gjykata e Apelit Metropolitan anuloi vendimin e Gjykatës Metropolitane dhe urdhëroi gjykatën e shkallës së parë për rihapjen e çështjes. Gjykata e Apelit Metropolitan vendosi që në kuptimin e “përparimit të rëndësishëm teknik” një krahasim midis patentave të produktit dhe procesit ishte gjithashtu i mundur. Gjykata e shkallës së dytë argumentoi se fakti që Akti i Patentave përmban një përkufizim të njëtrajtshëm dhe përmbajtje të mbrojtjes së patentës rezulton se një produkt (në rastin e dhënë një përbërës aktiv farmaceutik) dhe një proces që rezulton në të njëjtin produkt duhet të krahasohen me njëra-tjetrën nga perspektiva e kërkesës për progres të rëndësishëm teknik.

Vendimi i Gjykatës së Apelit Metropolitan nuk u kundërshtua nga Curia (Gjykata Supreme) për shkak se termi i patentës bazë kishte skaduar. Një vendim i ri (i fundit) nuk u arrit nga gjykata më e ulët, kështu që përfundimisht nuk kishte vendim përfundimtar për dhënien e licencës së detyrueshme apo jo.

Irlandë

Baza ligjore

Licencat e detyrueshme mund të jepen në pajtim me Seksionet 70 deri 75 të Aktit të Patentave 1992 (të ndryshuar) (në tekstin e mëtuftjeshëm AP).

Dispozita për licencat e detyrueshme po ashtu është bërë në legjislacionin sekondar irlandez si vijon:

- S.I. Nr. 247/2000: Rregulloret 2000 për Komunitetet Evropiane (Mbrojtja Ligjore e Shpikjeve Bioteknologjike) (e cila zbatoi Direktivën Bioteknike); dhe
- S.I. Nr. 408/2008: Komunitetet Evropiane (Licensimi i Detyrueshëm i Patentave në lidhje me Prodhimin e Produkteve Farmaceutike për Eksport në Vendet me Problemet e Shëndetit Publik) Rregulloret 2008 (i cili u zbatua për të dhënë efekt të mëtejshëm në Rregulloren e BE-së 816/2006).

Në lidhje me SI Nr. 247/2000, Rregullorja 11 (4) thekson se dispozitat e AP do të zbatohen, me çdo ndryshim të nevojshëm, për kërkesat për licenca sipas Rregulloreve.

Në lidhje me SN 408/2008, këto Rregullore specifikojnë formularin për të cilin një kërkesë për licencë të detyrueshme sipas Rregullores së BE-së 816/2006 duhet t'i bëhet Kontrolluesit të Patentave, Markave Tregtare dhe Dizajneve në Irlandë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Kontrolluesi (ose arbitri - sipas rastit) do të shqyrtojë nëse janë plotësuar arsyet për dhënien e licencës së detyrueshme.

Arsyet për të cilat mund të bëhet kërkesa janë si më poshtë:

- që një kërkesë në Shtet për çështjen e patentës nuk është duke u përmbushur ose nuk është përmbushur në kushte të arsyeshme; ose
- se një kërkesë në Shtet për një produkt që është i mbrojtur me patentë është duke u përmbushur me importim tjetër nga një anëtar tjetër i OBT-së; ose
- që krijimi ose zhvillimi i aktiviteteve tregtare apo industriale në shtet është paragjykuar në mënyrë të padrejtë.

Për më tepër, nëse një shpikje e mbrojtur me një patentë ("patentë e dytë") nuk mund të shfrytëzohet në shtet pa shkelur të drejtat që rrjedhin nga një patentë tjetër ("patentë e parë"), pronari i patentës së dytë mund të aplikojë tek Kontrolluesi për një licencë sipas patentës së parë në masën e nevojshme për shfrytëzimin e shpikjes në fjalë, me kusht që shpikja e tillë të përfshijë një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e parë.

Procedura e përgjithshme

Aplikimet i janë bërë Kontrolluesit të Patentave, Markave Tregtare dhe Dizajneve. Aplikimi i bëhet Kontrollorit në shkallë të parë. Kontrolluesi mund të vendosë ta referojë procedurën tek një arbitër nëse palët bien dakord ose nëse ai është i mendimit se procedimet kërkojnë një ekzaminim të zgjatur të dokumenteve ose ndonjë hetim shkencor apo lokal që nuk mundet, sipas tij, të jetë i përshtatshëm para tij.

Legjislacioni nuk specifikon se cili lloj arbitri duhet të emërohet dhe si i tillë është ai që përzgjidhet nga Kontrolluesi ose palët, por zakonisht do të ishte dikush shumë i njohur me llojin e patentës në fjalë dhe me njohuri të mjaftueshme që të jetë në gjendje të marrë një vendim të informuar. Nuk ka proces të caktuar për emërimin e arbitrit në legjislacion.

Nëse procedura nuk i referohet një arbitri, Kontrolluesi do të marrë çfarëdo vendimi që ai e sheh të arsyeshme. Nëse i referohen një arbitri, arbitri do të bëjë çfarëdo vendimi që ai e sheh të arsyeshme (përveç nëse atij i është kërkuar vetëm të vendosë një çështje faktike, në këtë rast do të raportojë përsëri tek Kontrolluesi, i cili pastaj do të vendosë nëse një licencë duhet të jepet).

Licenca e detyrueshme nuk mund të kërkohej deri pas tre vjetësh nga data e publikimit të dhënies së patentës, pas së cilës çdo person mund të aplikojë për licencë sipas patentës dhe / ose për një regjistrim që do të bëhet në regjistrin në mënyrë që licencat të vihen në dispozicion si të drejta.

Një kërkesë për Kontrollorin mund të bëhet nga çdo person, me kusht që kërkuesi së pari të kërkojë të marrë një licencë nga pronari i patentës, por nuk ishte në gjendje ta mernte atë me kushte të arsyeshme dhe brenda një kohe të arsyeshme.

Kontrolluesi mundet, kur kërkohej nga aplikanti, të përjashtojë kërkesën për provat e mësipërme në rast emergjence kombëtare ose rrethana të tjera të urgjencës ekstreme, ose në rastin e një kërkesë për licencë për përdorim jo-komercial publik, me kusht që pronari i patentës përkatëse të jetë njoftuar sa më shpejt që është praktikisht e arsyeshme për qëllimin e aplikantit për të aplikuar tek Kontrolluesi për një licencë sipas patentës.

Nëse Kontrolluesi nuk është i bindur se është përdorur një rast prima facie për të kryer urdhrin, ai duhet të njoftojë aplikantin në përputhje me rrethanat dhe aplikanti do të ketë një muaj që të kërkojë një seancë lidhur me çështjen. Nëse nuk kërkohej dëgjimi i tillë, kërkesa do të refuzohet. Nëse aplikanti kërkon një seancë brenda kohës së lejuar, Kontrolluesi, pasi i ka dhënë mundësinë aplikuesit për t'u dëgjuar, do të përcaktojë nëse aplikimi mund të vazhdojë të shpallet ose nëse do të refuzohet.

Pronari i patentës përkatëse (ose ndonjë person tjetër që dëshiron të kundërshtojë kërkesën) do t'i jepet një mundësi për të kundërshtuar kërkesën brenda tre muajve nga aplikimi i shpallur në Journal nga Kontrolluesi.

Kur një kërkesë kundërshtohet nga pronari i patentës, Kontrolluesi mund të urdhërojë gjithashtu që e gjithë procedura (ose çdo pyetje apo dëshmi të fakteve që dalin në to) t'i referohet një arbitri nëse ai është i mendimit se procedurat kërkojnë një ekzaminim të zgjatur të dokumenteve apo ndonjë hetimi shkencor apo lokal, i cili, sipas mendimit të tij, nuk mund të bëhet në mënyrë komode përpara tij. I gjithë ose një pjesë e procedurës mund t'i referohet një arbitri nëse të dy palët pëlqehen. Kur një

çështje e faktit i referohet një arbitri, arbitri do t'i raportojë gjatjet e tij Kontrolluesit, i cili pastaj do të marrë një vendim. Gjykatat irlandeze deri më sot nuk kanë dhënë licencë të detyrueshme me anë të lehtësim paraprak.

Kur Kontrolluesi bën një urdher për dhënien e një licence të detyrueshme, licenca do të jepet me kushte të tilla që Kontrolluesi mendon se janë të përshtatshëm. Në mënyrë të ngjashme, nëse procedura i referohet një arbitri, arbitri do të japë një licencë me kushte të tilla që ai / ajo mendon se është i përshtatshëm, edhe pse arbitri nuk mund të lëshojë një licencë e cila nuk lëshohet dot në parim nga Kontrollori.

Kushtet e licencës duhet të jenë joekskluzive dhe duhet të jenë kryesisht për furnizimin e tregut në shtet. Licenca nuk mund të caktohet pa pëlqimin paraprak të Kontrolluesit dhe me atë pjesë të ndërmarrjes ose vullnetit të mirë që përdor shpikjen e patentuar.

Shtrirja dhe kohëzgjatja e licencës duhet gjithashtu të kufizohet në qëllimin për të cilin është dhënë.

Nëse licenca e dhënë është në lidhje me një patentë që lidhet me teknologjinë gjysmëpërçuese, licenca duhet të jetë vetëm për përdorim jo-komercial publik.

Për më tepër, një licencë do të jepet vetëm nëse pronari i patentës paguhet në mënyrë adeguate duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës.

Nëse një shpikje e mbrojtur nga një patentë ("patentë e dytë") nuk mund të shfrytëzohet për Shtetin pa cenuar të drejtat që rrjedhin nga një patentë tjetër ("patentë e parë"), pronari i patentës së dytë mund të aplikojë tek Kontrolluesi për një licencë sipas patentës së parë për aq sa është e nevojshme shfrytëzimi i shpikjes në fjalë; asnjë licencë nuk mund të jepet nëse pronari i patentës së dytë nuk është në gjendje dhe i gatshëm për ti dhënë një licencë të përbashkët pronarit të patentës së parë dhe të licencuarit të atij pronari për të përdorur shpikjen e pretenduar në patentën e dytë.

Ankesa / shqyrtim

Kur të gjithë procedurat i janë referuar një arbitri, një vendim në Gjykatën e Lartë shtrihet nga ai vendim.

Një vendim i Kontrolluesit gjithashtu mund të apelohej në Gjykatën e Lartë. Vendimi i Gjykatës së Lartë mund të apelohej më tej në Gjykatën e Apelit për një çështje ligjore. Nëse çështja është me rëndësi të përgjithshme publike ose interesat për drejtësi e kërkojnë, bëhet një ankesë në Gjykatën Supreme.

Çdo ankesë në Gjykatën e Lartë nga një urdhër ose vendim i Kontrollorit duhet të bëhet me kërkesë të posaçme. Thirrja do t'i dërgohet Kontrolluesit dhe të gjithë personave të tjerë (nëse ka) të interesuar.

Kërkesa duhet të tregojë se kujt pjese i referohet ankesa, urdhrin, vendimit ose lëshimit, dhe gjithashtu duhet të deklarojë në mënyrë të përmbledhur arsyet e bërjes së kësaj ankesë. Asnjë arsye tjetër përveç atyre të deklaruara, përveçseme lejen e Gjykatës, nuk lejohet të merret parasysh në seancë.

Thirrja duhet të lëshohet brenda një muaji kalendarik nga data e urdhërit ose vendimit të Kontrollorit, ose apelimi i arbitrit (sipas rastit), ose brenda një periudhe të mëtejshme që Kontrolluesi mund ta lejojë qëllimisht

Çdo ankesë e tillë në Gjykatë do të bëhet përmes rishqyrtimit dhe do të dëgjohej mbi materialet e deklaruara nga Kontrollori për t'u përdorur nga ai në arritjen e vendimit të tij. Çdo ankesë do të dëgjohej në të njëjtën dëshmi si ajo e përdorur në seancën para Kontrollorit. Asnjë dëshmi e mëtejshme nuk do të jepet, as material tjetër nuk do të paraqitet për shqyrtimin e Gjykatës në seancën e çdo ankesë pa leje të veçantë të Gjykatës të dhënë për një kërkesë të bërë në ose para dëgjimit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka statistika për numrin e aplikimeve për licenca të detyrueshme në Irlandë. Aplikacionet për licenca të detyrueshme nuk janë veçanërisht të zakonshme.

Ka shumë pak raste irlandeze, të cilat i konsiderojnë rrethanat në të cilat duhet të jepet licenca e detyrueshme.

Në rastin e *Hunter v Fox* [1], IR 520, Gjykata e Lartë irlandeze arriti në përfundimin se edhe pse kishte një klauzolë të pavlefshme kufizuese në një marrëveshje, kjo nuk do të thotë domosdoshmërisht që kërkesa nuk u përmbush në kushte të arsyeshme. Megjithatë, ky rast u vendos sipas legjislacionit që tani është shfuqizuar. Një klauzolë e tillë kufizuese do të binte tani në kundërshtim me Seksioni 83 të Ligjit mbi Patentat 1992 (i ndryshuar).

Vendimet e gjykatave në Mbretërinë e Bashkuar ka të ngjarë të konsiderohen me efekt bindës nga gjykatat irlandeze dhe kështu mund të jetë e dobishme të merren parasysh këto, edhe pse përsëri duhet të kihet parasysh se këto raste shpesh janë vendosur sipas legjislacionit të shfuqizuar tani.

Në aplikimin e Brownie Wireless Co Ltd (1929) 46 RPC 457, gjykatat e Mbretërisë së Bashkuar konsideronin se ajo që nënkuptohet me "terma të arsyeshëm" përfshin një rishikim "të të gjitha rrethanave duke përfshirë natyrën e shpikjes, kushtet e licencave ekzistuese, nëse ka, shpenzimet dhe detyrimet e patentuesit në lidhje me patentën, kërkesat e publikut blerës e kështu me radhë".

Në Patentën e Kërkimit të Korporatës (Carboplatin) [1990] RPC 663, paditësi kërkoi një licencë të detyrueshme në Britani të Madhe për një ilaç të përdorur në trajtimin e disa llojeve të kancerit. Ajo tashmë ka formuluar dhe shitur medikamentin në Australi, ku nuk kishte mbrojtje të patentave. Bristol-Myers kishte një licencë ekskluzive sipas patentës në Britani të Madhe për një afat prej 10 vjetësh nga shitjet e para në U.K.

Kontrollori në Mbretërinë e Bashkuar i dha paditësit një nën-licencë nga i licencuari i Mbretërisë së Bashkuar. Paditësi e apeloj këtë vendim. Ankesa u hodh poshtë për një numër arsyesh të ndryshme. Megjithatë, rasti është udhëzues për shqyrtimin e asaj që nënkuptohet me "dështimin për të përmbushur kërkesën". Gjykata u shpreh se "kërkesa", përveç nëse tërësisht joelastike, duhet të nënkuptojë kërkesën me një çmim të caktuar. Nëse çmimi që aplikohet nga mbajtësi i patentës ose i licencuari ishte i arsyeshëm dhe kërkesa me atë çmim ishte duke u përmbushur plotësisht, nuk ishte e rëndësishme të argumentohej se kërkesa do të ishte më e madhe me një çmim më të ulët.

Në Patentën Penn Engineering dhe Manufacturing Corp'n's Patent [1973] RPC 233, vendimi i Kontrollorit për të dhënë një licencë të detyrueshme mbi bazën se kërkesa për artikullin e patentuar në Mbretërinë e Bashkuar ishte duke u përmbushur vetëm nga importimi u mbështet në apel. Ky rast është gjithashtu interesant sepse eksporti i artikullit të patentuar ishte gjithashtu i lejuar sipas kushteve të licencës së detyrueshme.

Në patentën CCP të Monsanto [1990] FSR 93 u konstatua se përgjegjësia ishte në një aplikant për një licencë të detyrueshme për të treguar se licenca e ofruar nga patenta nuk ishte në kushte të arsyeshme. Thjesht pohimi nuk ishte në vetvete prova bindëse se aktiviteti tregtar ose industrial po paragjykohej padrejtësisht. Ky arsyetim ende mund të zbatohet me analogji në rastin e paragjyqimeve të pandershme ndaj krijimit ose zhvillimit të aktiviteteve tregtare ose industriale në Shtetin sipas Seksioni 70 të Aktit të Patentave 1990.

Islandë

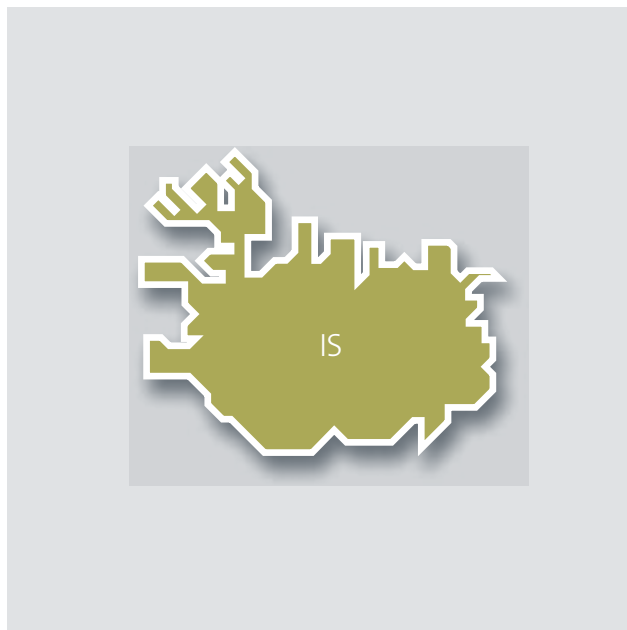
Baza ligjore

Rregullat mbi licencat e detyrueshme në Islandë mund të gjenden në Pjesën VI të Aktit të Patentave Nr. 17/1991 të ndryshuar (në tekstin e mëtejme AP).

Arsyet për të aplikuar për licencë

Një licencë e detyrueshme mund të jepet në skenarët e mëposhtëm:

- (1) Një shpikje e patentuar në Islandë nuk është punuar në një masë të arsyeshme; nuk ka shkaqe të justifikuar për dështimin për të punuar shpikjen; dhe kanë kaluar tre vjet nga dhënia e patentës dhe katër vjet kanë kaluar nga paraqitja e aplikimit për patent.
- (2) Patenta e mëvonshme nuk mund të shfrytëzohet pa patentë paraprake të mbajtur nga një person tjetër dhe patentat e mëvonshme konsiderohen të përfaqësojnë një avantazh të rëndësishëm teknik që ka domethënie të konsiderueshme ekonomike.
- (3) Mbajtësi i një varieteti të bimëve, i cili as nuk mund të fitojë të drejtën e seleksionuesit për atë varietet, as të shfrytëzojë atë varieturë pa leje nga një mbajtës i patentave të mëparshëm, mund të marrë një licencë të detyrueshme, duke qenë se larmi përkatëse bimore përfshin përparim teknikisht të rëndësishëm dhe çon në përfitim të konsiderueshëm financiar në krahasim me shpikjen në patentë.
- (4) Në rastin e interesit të rëndësishëm publik.
- (5) Që një palë të vazhdojë të shfrytëzojë në mënyrë komerciale shpikjen nëse ajo palë po shfrytëzonte në kohën kur një kërkesë për patentë ishte vënë në dispozicion të publikut, duke pasur parasysh se rrethanat shumë të veçanta e bëjnë atë të dëshirueshme dhe se pala nuk kishte njohuri dhe nuk mund në mënyrë të arsyeshme kenë marrë ndonjë njohuri të aplikimit në pritje. Kjo mund të zbatohet edhe ndaj një personi që nuk po shfrytëzonte, por kishte bërë përgatitje substanciale për shfrytëzim komercial.
- (6) Ekziston një autorizim i posaçëm për dhënie të një licence të detyrueshme për ilaçe të destinuar për eksport në vendet në zhvillim dhe vendet që luftojnë me një problem të rëndë publik në përputhje me vendimin e Këshillit të Përgjithshëm të OBT-së të 30 gushtit 2003 mbi Marrëveshjen TDPIT dhe shëndetin publik.

Procedura e përgjithshme

Gjykata e Qarkut Reykjavik është kompetente për të dhënë një licencë të detyrueshme.

Në përgjithësi, licenca e detyrueshme nuk do të jepet kurrë, përveç nëse pala që kërkon një licencë të tillë ka tentuar pa sukses të marrë një licencë me kushte të arsyeshme nga mbajtësi i patentës përkatëse dhe mund të supozohet se mund të shfrytëzojë shpikjen në mënyrë të arsyeshme dhe të pranueshme në përputhje me kushtet e licencës. Kërkesa e një përpjekjeje paraprake për të marrë një licencë, megjithatë, mund të hiqet në rast të një emergjence kombëtare ose të rrethanave të tjera të urgjencës ekstreme.

Sipas ligjeve, rregullat e mëtejshme të procedurës mund

të miratohen përmes rregulloreve. Kjo nuk është bërë përveç në rastin e një licence të detyrueshme për ilaçe të destinuara për eksport në vendet në zhvillim dhe në vendet që luftojnë me një problem të rëndë publik në përputhje me vendimin e Këshillit të Përgjithshëm të OBT-së të 30 gushtit 2003 mbi Marrëveshjen TDPIT dhe publikun shëndetin.

Prandaj rregullat procedurale janë shumë të kufizuara. Megjithatë, është e qartë se autoriteti kompetent është Gjykata e Qarkut Reykjavik dhe se kushtet e licencës do të vendosen nga ajo gjykatë, duke pasur parasysh se kërkesat thelbësore për marrjen e një licence të detyrueshme janë përmbushur.

Sipas dispozitave për licencat e detyrueshme, Gjykata e Qarkut Reykjavik ka të drejtë të vendosë nëse leja e detyrueshme duhet të jepet dhe shtrirja e një licence të tillë. Për më tepër, gjykata do të vendosë tarifën e licencës dhe kushtet e tjera të përgjithshme të licencës.

Ka megjithatë rregulla të mëtejshme për licencat e detyrueshme në rastin e mjekësisë të destinuara për eksport në vendet në zhvillim. Këto nuk janë rregulla të përgjithshme, por mund të shihen si një shembull se si kjo mund të kryhet nga gjykata.

Sipas këtyre rregullave, një kërkesë duhet të dorëzohet në Gjykatën e Qarkut Reykjavik të zbatuar siç duhet nga aplikanti që përmban detaje të tilla si ato që kanë të bëjnë me aplikantin, patentën përkatëse, emrin e mjekimit përkatës dhe sasitë e sugjeruara të prodhimit. Për më tepër, kërkesa duhet të shoqërohet me dokumente që vërtetojnë se aplikanti ka tentuar të marrë licencën nga mbajtësi i patentës pa sukses. Gjykata e Qarkut Reykjavik do të informojë sa më parë mbajtësin e patentës së kërkesës dhe do të ftojë mbajtësin e patentës që të paraqesë vërejtjet e tij me kërkesën dhe mund të konsultohet me Zyrën Islandeze të Patentave lidhur me çështjen duke arritur një vendim për dhënien e licencës së detyrueshme.

Në mungesë të rregullave të mëtejshme të procedurës, rregullat ekzistuese për procedurën në rastin e mjekësisë të destinuara për eksport në vendet në zhvillim do të jenë të paktën një pikë referimi në aplikimet e mundshme për licencat e detyrueshme. Përveç këtyre rregullave, asgjë në Island nuk është shkruar për këtë çështje.

Ankesa / shqyrtim

Nuk ka dispozita specifike në ligjet që kanë të bëjnë me një apel të mundshëm. Në projektligjin dhe komentet e bëra ndaj dispozitës në të cilën Gjykata e Qarkut Reykjavik i është dhënë kompetenca për dhënien e një licence të detyrueshme, thuhet qartë se konkluzionet e gjykatës në lidhje me licencat e detyrueshme mund të apelojnë në Gjykatën Supreme. Bazuar në këtë, ka shumë të ngjarë që ligjet të interpretohen në atë mënyrë që të lejojnë një apel në një gjykatë më të lartë. Në këtë drejtim, vlen të përmendet që nga 1 janari 2018, Islanda ka një gjykatë të re të apelit, Landsréttur, e cila mund të konsiderohet si gjykata e saktë e apelit në këto raste.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Itali

Baza ligjore

Kodi i Pronësisë Intelektuale (Kodi i Pronësisë Industriale 2005, më tutje Kodi PI ose KPI).

Direktiva Bioteknologjike (duke përfshirë Nenin. 12 të saj) është zbatuar në Kodin IP.

Rregullorja e BE-së 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Ka dy mundësi për të marrë një licencë të detyrueshme, të gjitha të rregulluara me kodin IP:

- për shkak të mungesës së shfrytëzimit (Neni. 70 KPP);
- për shkak të patentës së varur (Neni. 71 i KPP-së dhe Neni. 81 i KPP-së lidhur me bioteknologjinë dhe varietetet e bimëve në zbatim të Direktivës Bioteknike).

Procedura e përgjithshme

Zyra Italiane e Patentave dhe Markave (Ufficio Italiano Brevetti e Marchi, në vijim UIBM) është kompetente për të dhënë një licencë të detyrueshme. Një gjykatë civile IP mund të nxjerrë një urdhër të barabartë me një licencë të detyrueshme, por nuk ka precedent për këtë. Një urdhër i tillë mund të zbatohet edhe nëpërmjet një mase paraprake për të kapërcyer gjatësinë e procedurës së UIBM.

Si shembull, së fundi në vitin 2017, Autoriteti Antitrust lëshoi një licencë FRAND në sektorin e të drejtës së autorit me urdhër brenda një procedure administrative.

Sipas Neni. 199 Kodi IP:

- (a) Kushdo që dëshiron të marrë një licencë të detyrueshme duhet të paraqesë një kërkesë të bazuar tek UIBM, duke treguar shumën dhe mënyrën e pagesës së kompensimit të ofruar.
- (b) UIBM menjëherë njofton kërkesën, me anë të një letre të regjistruar postare, faturën e kthimit të kërkuar, pronarit të patentës dhe atyre që kanë blerë të drejtën e patentës bazuar në dokumentet ligjore që janë regjistruar ose shënuar.
- (c) Brenda gjashtëdhjetë (60) ditëve nga data e pranimit të letrës së postës së regjistruar, pronari i patentës dhe

të gjithë ata që kanë të drejta në bazë të dokumenteve të regjistruara mund të kundërshtojnë dhënien e kërkesës ose deklarojnë se ata nuk e pranojnë shumën dhe mënyrën e pagesës së kompensimit. Duhet të theksohet baza për çdo kundërshtim.

- (d) Në rastin e kundërshtimeve, brenda dyzetepesë (45) ditësh nga data e skadimit të afatit për dorëzimin e tij, UIBM do të thërrasë kundërshtarin, pronarin e patentës dhe të gjithë ata që kanë të drejta të bazuara në dokumentet e regjistruara ose të vërejtura ligjore, për një orvatje në pajtim. Njoftimi i thirrjes i dërgohet palëve me letrën e regjistruar, me kërkesën e kthimit të kërkuar ose me metoda të tjera, duke përfshirë kompjuterin, me kusht që këto metoda të garantojnë siguri të mjaftueshme për marrjen e komunikimit.
- (e) Në njoftimin e thirrjes, UIBM duhet të komunikojë dhe të transmetojë një kopje të kundërshtimeve të paraqitura kundër kundërshtarit.
- (f) Kundërshtari (pronari i patentës) mund të paraqesë kundërpërgjigje me shkrim tek UIBM deri në ditën e pestë para datës së mbajtjes së mbledhjes.
- (g) Në dyzet e pesë (45) ditë pas datës së mbledhjes për përpjekjen për pajtim, Ministria e Aktiviteteve Prodhuese ose jep licencën ose e hedh poshtë kërkesën.
- (h) Afati për përfundimin e procedurës është njëqind e tetëdhjetë (180) ditë, duke filluar nga data e depozitimit të kërkesës.

Licenca e detyrueshme nuk do të jepet nëse konstatohet se pala kërkuese ka shkelur patentën, përveç nëse pala mund të tregojë besimin e saj të mirë.

Për të vendosur nëse do të japë licencën e detyrueshme, UIBM do të vlerësojë çështjet specifike dhe provat në lidhje me dy bazat mbi të cilat mund të bazohen licencat e detyrueshme.

Licencat e detyrueshme për shkak të mungesës së shfrytëzimit efektiv

Procedura fillon me një kërkesë të paraqitur nga çdo person i interesuar. UIBM do të shqyrtojë:

- Dëshmi se aplikanti ka kontaktuar pronarin e patentës së parë dhe nuk ka qenë në gjendje të marrë licencën kontraktuale prej tij në kushte të drejta;
- Dëshmi për mungesën e shfrytëzimit efektiv nga pronari:
 - Kanë kaluar tre vjet nga data e lëshimit të patentës ose katër vjet nga data e paraqitjes së kërkesës, cilado që vjen më së voni;
 - direkt ose nëpërmjet një ose më shumë të licencuarve,
 - prodhimin në territorin e vendit ose importimin e objekteve të prodhuara në një shtet anëtar të BE-së ose Zonën Ekonomike Evropiane ose një shtet anëtar i OBT-së;
 - nuk e ka zbatuar shpikjen e patentuar ose e ka zbatuar atë në një masë që është joproportionale për nevojat e vendit; ose
 - është pezulluar ose reduktuar në mënyrë të tillë që të jetë joproportionalisht me nevojat e vendit për më shumë se tre vjet.

Kur ka dëshmi për shkaqe të mundshme jashtë kontrollit të pronarit të patentës ose pasardhësit të tij në titull, licenca e detyrueshme nuk mund të jepet. Shkaqet e tilla (përjashtuese) nuk përfshijnë mungesën e mjeteve financiare, dhe nëse i njëjti produkt qarkullon jashtë vendit, mungesa e kërkesës në tregun e brendshëm për produktin e patentuar ose të marrë me një procedurë të patentuar. Dhënia e licencës së detyrueshme nuk e liron pronarin e patentës ose pasardhësin e tij në titull nga detyrimi për zbatimin e shpikjes.

Licenca do të revokohet nëse shpikja nuk është zbatuar brenda dy vjetëve nga data e dhënies së licencës së parë të detyrueshme ose nëse është zbatuar në një masë që është joproportionale me nevojat e vendit.

Licencat e detyrueshme për patentat e varura

Procedura fillon me një kërkesë të paraqitur nga çdo person i interesuar. UIBM do të marrë parasysh sa vijon:

- Dëshmi se aplikanti ka kontaktuar pronarin e patentës së parë dhe nuk ka qenë në gjendje të marrë licencën kontraktuale prej tij në kushte të drejta.
- Dëshmi se shpikja e mbrojtur me patentën e dytë nuk mund të përdoret pa dëmtuar të drejtat që kanë të bëjnë me patentën e parë të dhënë në bazë të një kërkesë të mëparshme.
- Dëshmi se në lidhje me objektin e patentës së parë, patenta e dytë paraqet një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike.

Nëse licenca e detyrueshme jepet, pronari i patentës së parë ka të drejtë ti jepet një licencë e detyrueshme në kushte të arsyeshme të patentës së dytë, në një opsion “mund të kthehet mbrapsht”, në mënyrë jo ekskluzive.

Sipas Neni. 72 (7) IPC, UIBM ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme:

“Në urdhërin për dhënie të licencës do të përcaktohen: fushëveprimi dhe kohëzgjatja, mënyrat e zbatimit, kushtet dhe kushtet e tjera mbi të cilat bazohet dhënia e licencës në lidhje me qëllimin e saj, si dhe sasinë dhe mënyrën e pagesës së kompensimit. Në rast të kundërshtimit, shuma dhe mënyra e pagesës së kompensimit përcaktohet në pajtim me Nenin. 80. “

Ankesa / shqyrtim

Vendimi merret nga UIBM, e cila është degë e Ministrisë së Aktiviteteve Prodhuese. Prandaj, mund të apelohej si një procedurë administrative para Gjykatës Administrative Rajonale të Lazios (T.A.R. Lazio).

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Liechtenstein

Baza ligjore

Për shkak të Marrëveshjes së Bashkëpunimit të Patentave Zvicër-Lihtenshtajn të vitit 1978, ligji zviceran i patentave është direkt i zbatueshëm në Principatën e Lihtenshtajnit. Licencat e detyrueshme bazohen në Neni. 36 deri në 40 e të Ligjit Federal Zvicër për Patenta për Shpikje (në tekstin e mëtejme Kodi Zviceran i Patentave).

Neni. 31bis TDPIT hyri në fuqi në Lihtenshtajn 23 janar 2018¹. Importi gjithashtu kualifikohet si shfrytëzim i shpikjes për qëllimin e Neni. 37 Akti i Patentave.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Që nga themelimi i Gjykatës Federale të Patentave Federale, të gjitha çështjet e patentave i referohen kësaj gjykate duke zbatuar dispozitat e reja federale për procedurën civile. Sipas Neni. 1 (1) dhe 26 (1) (a) të Kodit Zgjedhor në Gjykatën Federale të Patentave, gjykata ka juridiksion ekskluziv për rastet e licencave të detyrueshme.

Ju lutemi referojuni seksionit Zvicër.

Procedura e përgjithshme

Juridiksioni i Gjykatës Federale të Patentave Federale nuk e përjashton atë të Gjykatës së Apelit të Lihtenshtajnit, e cila është caktuar si gjykatë kombëtare e shkallës së parë në rastet e patentës. Prandaj, nuk do të përjashtoheshin të paraqisnin një veprim për dhënien e licencës së detyrueshme në Gjykatën e Apelit të Lihtenshtajnit. Deri më sot nuk ka një ligj përkatës.

Procedura do të rregullohej nga dispozitat e ndryshme të Neneve. 36 deri në 40e të Kodit Zviceran të Patentave dhe ligjeve të zbatueshme të Lihtenshtajnit të Procedurës Civile. Për një pasqyrë mbi sistemin ligjor të Lihtenshtajnit dhe detajet procedurale, shih Batliner Gasser, "Litigation and Arbitration in Liechtenstein", edicioni i dytë, Publishers Manz, Vienna, 2013.

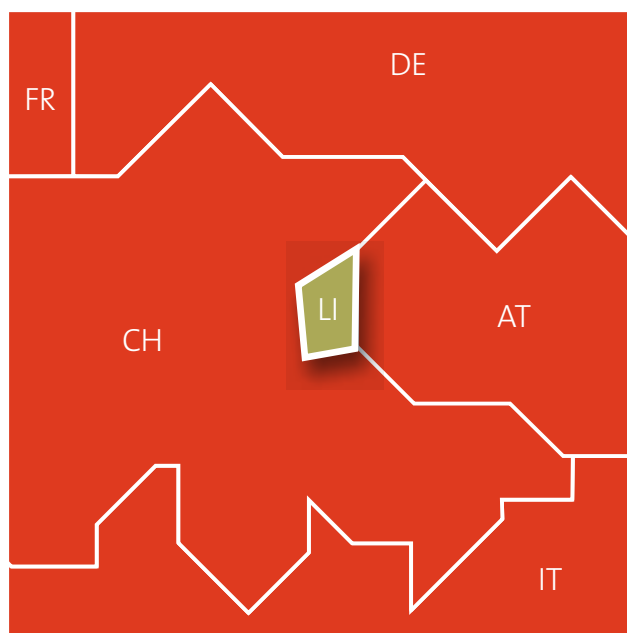
Rregullisht, një kërkesë fillon në Gjykatën e Princilës në Vaduz. Shkalla tjetër është Gjykata e Apelit, e ndjekur nga Gjykata Supreme. Lidhur me mënyrën e sigurimit të një të drejte ligjore të dhënë nga kodi i patentës ekziston një përjashtim për sa kohë që Ligjet e Procedurës Civile të Lihtenshtajnit përmbajnë dy specialitete:

¹ <https://www.gesetze.li/chrono/2017060000>

² Shihni: <https://www.gesetze.li/konso/1980033000>, Neni. 1

³ Shihni: <https://www.bundespatentgericht.ch>

⁴ Shiko faqet e vendit në Zvicër

- (1) Kërkesa duhet t'i bëhet direkt Gjykatës së Apelit². Gjykata e Apelit zbaton ligjin substantiv zviceran dhe ligjin procedural të Lihtenshtajnit. Shkalla e mëposhtme nuk është Gjykata e Lartë e Lihtenshtajnit, por Gjykata Federale e Patentave Zviceriane³, e cila zbaton ligjin procedural zviceran, si dhe ligjin material të Zvicrës.
- (2) Që nga 1 janari 2012, Gjykata Federale e Patentave ka qenë përgjegjëse për gjykimin e kontesteve të së drejtës civile në lidhje me patentat si gjykatë e shkallës së parë. Pra, ekziston një pasiguri e caktuar ligjore, sepse ekzistojnë dy mënyra për të pretenduar kundër një shkelje të mundshme brenda zonës Zvicër-Lihtenshtajn (e cila duhet të shihet si një fushë në lidhje me patentat).

Sipas Neni. 40e (5) dhe (6) të Kodit Zviceran të Patentave, gjyqtari vendos për kushtet e licencës, veçanërisht tarifën e licencës⁴. Ligji material (Kodi Zviceran i Patentave) përshkruan diskrecionin; Gjykata e Apelit e Lihtenshtajnit do të zbatonte këtë diskrecion.

Ankesa / shqyrtim

Shiko lart.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Lituani

Baza ligjore

Ligji për Patentat i Republikës së Lituanisë të datës 18 janar 1994, Nr. I-372; edicioni i ri i Ligjit të Patentave të Republikës së Lituanisë në fuqi që nga 3 shkurti 2012 (në vazhdim PL). PL gjithashtu zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Ekzistojnë tre baza të ndryshme ligjore për të cilat mund të kërkohet dhe jepet licencë e detyrueshme në Republikën e Lituanisë:

- (i) Kur një shpikje e patentuar lidhet me një varietet bimor të mbrojtur ose anasjelltas, përkatësisht:
 - (a) Kur një mbarështues i bimëve nuk mund të fitojë ose shfrytëzojë të drejtën e varietetit të bimëve pa cenuar të drejtat ekskluzive të mbrojtura me një patentë të mëparshme.
 - (b) Kur pronari i një patente në lidhje me një shpikje bioteknologjike nuk mund ta shfrytëzojë atë pa shkelur një të drejtë të një varieteti egzistues bimor.
- (ii) Në rastet e parashikuara në Rregulloren e BE 816/2006.
- (iii) Me autorizimin e Qeverisë së Republikës së Lituanisë, nëse një shpikje e patentuar lidhet me nevojat publike (nëse pronari i patentës nuk ofron kushte të arsyeshme për licencimin e produktit dhe kërkohet për mirëqenien e përgjithshme publike), sigurinë kombëtare dhe mbrojtjen e shëndetit publik, zhvillimin e sektorëve ekonomikisht të rëndësishëm ose nëse një gjykatë kompetente përcakton se një metodë e shfrytëzimit të një shpikje të patentuar nga pronari ose i licencuari është kundër konkurrencës.

Procedura e përgjithshme

Procedurat dhe autoritetet kompetente ndryshojnë në varësi të bazave të licencës së detyrueshme. Në të gjitha rastet, licencat e detyrueshme mund të jenë vetëm të paguara, jo-ekskluzive dhe jo-transferueshme. Gjykata ose autoriteti kompetent, gjatë marrjes së vendimit për dhënien e licencës së detyrueshme, mund të përpunojë më tej këto kushte, por nuk ka diskrecion për t'i ndryshuar ato në thelb, p.sh. për të dhënë një licencë të detyrueshme, të pakthyeshme, ekskluzive dhe / ose të transferueshme. Neni.

35 (1) PL parasheh që importimi i një produkti të patentuar kualifikohet si përdorim / shfrytëzim i atij shpikje.

Për varietetet e bimëve

Licenca e detyrueshme mund të jepet me vendim të Gjykatës Rajonale të Vilniusit. Megjithatë, nëse baza ligjore e përmendur në pikën (i) (b) përfshin një varietet bimor të Komunitetit (dmth. Një varietet bimor i mbrojtur në një shkallë panevropiane), licenca e tillë e detyrueshme mund të jepet nga Zyra Komunitare e Varieteteve të Bimëve (CPVO) Rregullorja e Këshillit (KE) Nr. 2100/94 e datës 27 korrik 1994 mbi të drejtat e varieteteve të bimëve të Komunitetit.

Aplikuesi duhet të bëjë një kërkesë në Gjykatën Rajonale të Vilniusit kundër pronarit të shpikjes së patentuar të patentuar ose varietetit të bimëve të mbrojtura për dhënien e një licence të detyrueshme. Aplikuesi (paraqitësi i kërkesës) duhet të provojë ekzistencën e bazës ligjore të treguar në (i) më sipër, si dhe dy kushte plotësuese kumulative:

- (1) se aplikanti ka aplikuar pa sukses tek pronari i shpikjes bioteknologjike të patentuar ose mbajtësit të së drejtës së varietetit të bimëve për të marrë një licencë kontraktuale; dhe
- (2) që varieteti i bimëve ose shpikja e patentuar bioteknologjike përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik krahasuar me shpikjen e patentuar ose varietetin e bimëve të mbrojtura. Gjykata shqyrton kërkesën dhe merr vendim për: (a) dhënien e licencës së detyrueshme, nëse ekziston baza ligjore dhe plotësohen kushtet

plotësuese të treguara, ose, nëse ndryshe, (b) refuzimin e kërkesës së aplikuesit. Licenca e tillë e detyrueshme mund të jetë vetëm e ndjeshme, jo ekskluzive, jo e transferueshme dhe pronari i shpikjes bioteknologjike të patentuar ose varieteti i bimëve të mbrojtura do të kenë të drejtën e një licence të ndërthurur për të përdorur shpikjen e dytë të patentuar ose varietetin e bimëve ecili pronar të përdorë të dyja shpikjet e patentuara).

Për produktet farmaceutike

Një leje e detyrueshme mund të jepet me vendim të Agjencisë Shtetërore të Kontrollit të Medikamenteve nën Ministrinë e Shëndetësisë të Republikës së Lituanisë.

Në këtë rast, aplikanti duhet të drejtojë Agjencinë Shtetërore të Kontrollit të Medikamenteve nën Ministrinë e Shëndetësisë të Republikës së Lituanisë me një formular standard të aplikimit të parashikuar në Rregullat mbi Zbatimin e Rregullores. Aplikimi duhet të përfshijë: (i) njoftimin e OBT-së sipas Neni. 8 (1) të Rregullores; dhe (ii) dokumentacionin që konfirmon kushtin “Negocimi i mëparshëm” sipas Neni. 9 Rregullorja e BE 816/2006. Agjencia Shtetërore e Kontrollit të Medikamenteve fillimisht do të shqyrtojë kërkesën së bashku me dokumentacionin e saj dhe do t'i drejtohet pronarit të shpikjes së patentuar që ka të bëjë me prodhimin e produkteve farmaceutike, duke e informuar atë për të drejtën e tij për të dhënë sqarime dhe informacione shtesë lidhur me aplikimin, si dhe tek Byroja Shtetërore e Patentave të Republikës së Lituanisë për sqarime shtesë korresponduese. Agjencia Shtetërore e Kontrollit të Medikamenteve mund t'i drejtohet aplikuesit për dorëzimin e informatave shtesë nëse kushtet e parashikuara në Neni. 8 deri 10 Rregullorja e BE 816/2006 janë plotësuar. Pas ekzekutimit proceduralë të sipërpërmendur, Agjencia Shtetërore e Kontrollit të Medikamenteve do të lëshojë një vendim pozitiv ose negativ, së bashku me, ndër të tjera, motivet e një vendimi të tillë. Leja e tillë e detyrueshme mund të jetë vetëm e pagueshme, jo ekskluzive dhe jo e transferueshme.

Licenca e detyrueshme mund të revokohet ose të dryshohet në rastet e përcaktuara në Neni. 5 (c) dhe / ose 16 të Rregullores së BE-së 816/2006.

Për interesin publik

Licencat e detyrueshme për këto arsye mund të jepen me një rezolutë të Qeverisë së Republikës së Lituanisë.

Aplikuesi i drejtohet Qeverisë së Republikës së Lituanisë me një kërkesë për të lejuar shfrytëzimin e një shpikje të

patentuar, së bashku me dokumentacionin duke konfirmuar se personi që kërkon autorizimin ka kërkuar por nuk ka marrë autorizim nga pronari i një patente për të përdorur shpikjen e patentuar. Qeveria e Republikës së Lituanisë shqyrton kërkesën, së bashku me shqyrtimin e faktit nëse ekziston baza ligjore (për interes publik) dhe, në rast të një vendimi pozitiv, miraton një rezolutë që autorizon përdorimin e shpikjes së patentuar të pretenduar, dmth. për dhënien e një licence të detyrueshme.

Në rastet kur autorizimi për të përdorur një shpikje të patentuar mund t'i lëshohet pronarit të një patente që përmirëson një shpikje të patentuar më parë (shpikja e dytë) dhe që mund të shkelë të drejtat ekskluzive të pronarit të patentës së parë, Qeveria e Republikës së Lituanisë, para miratimit të një rezolute të tillë, gjithashtu do të marrë në konsideratë nëse shpikja e pohuar në patentën e dytë do të përfshijë një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e parë.

Leja e tillë e detyrueshme mund të jetë vetëm e paguar, jo-ekskluzive dhe jo-transferuese, dhe pronari i patentës së parë do të ketë të drejtën e një licence të ndërthurur për të përdorur shpikjen e pretenduar në patentën e dytë (dmth. autorizim për secilin pronar për të përdorur të dyja shpikjet e patentuara).

Për më tepër, në lidhje me licencat e detyrueshme të dhëna në bazë ligjore (i) më sipër, gjykata që ka dhënë licencën, me kërkesën e pronarit të shpikjes të patentuar ose varietetit të bimëve të mbrojtura, mund të revokojë licencën e detyrueshme ose të ndryshojë kushtet e saj, nëse baza juridike që përbën dhënien e licencës ka ndryshuar ose është zhdukur.

E njëjta mund të zbatohet mutatis mutandis ndaj licencave të detyrueshme të dhëna për arsye të interesit publik ((iii) më sipër). Një licencë e tillë e detyrueshme mund të revokohet edhe kur përdoret për qëllime të ndryshme nga ajo për të cilën licenca e detyrueshme është dhënë në radhë të parë.

Ankesa / shqyrtim

Të gjitha vendimet përfundimtare të një gjykate ose autoriteti kompetent të përshkruar më sipër mund të apelojnë në Gjykatën e Apelit të Lituanisë.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Luksemburg

Baza ligjore

Ligji i Luksemburgut i datës 20 korrik 1992 mbi Patentat, të ndryshuar (Neni. 47 dhe Nenet. 59 deri 66) (në vijim PL). Ky ligj gjithashtu zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Aplikuesi (dmth. Çdo person juridik publik ose privat) duhet të paraqesë një kërkesë me shkrim përpara gjykatës, duke vendosur:

- që më parë ka bërë përpjekje për të lidhur një marrëveshje me kushte të arsyeshme komerciale me mbajtësin e patentës, pa sukses;
- aftësinë e saj për të shfrytëzuar në mënyrë efektive dhe serioze shpikjen; dhe
- se shpikja nuk është përdorur mjaftueshëm.

Importi i një produkti të patentuar konsiderohet gjithashtu si përdorim i shpikjes. Aty ku një licencë e detyruar synon të mundësojë shfrytëzimin e patentës së dytë (patentat e varur), aplikanti duhet të demonstrojë gjithashtu se shpikja e pretenduar në patentën e dytë përfshin një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e parë.

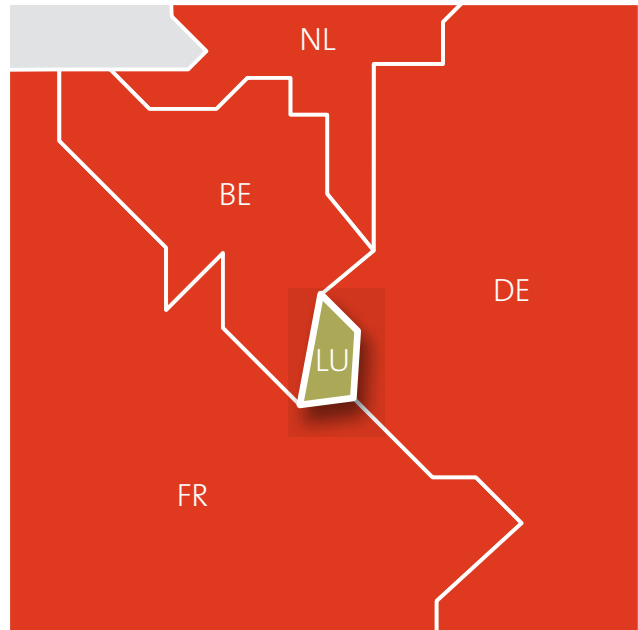
Licencat e detyrueshme duhet të dallohen nga licencat ex officio. Këto licenca dorëzohen nga qeveria, ku shpikja është shpallur me dekret me interes publik.

Procedura e përgjithshme

Kërkesat për licencë të detyrueshme janë në kompetencë të gjykatave të rretheve të Luksemburgut (Tribunaux d'arrondissement).

Gjykata e Qarkut mund t'i japë aplikuesit një licencë të detyrueshme joekskluzive nëse vërteton se as pronari i patentës as pasardhësi i tij në titull:

- ka filluar të përdorë ose ka bërë përgatitje reale dhe efektive për përdorimin e shpikjes që është lënda e patentës në territorin e Dukatit të Madh ose të çdo shteti tjetër anëtar të Marrëveshjes që themelon OBT-në; ose

- ka përdorur shpikjen që është lënda e patentës në një mënyrë të mjaftueshme për të përmbushur nevojat e tregut të Luksemburgut.

Një licencë e detyrueshme gjithashtu mund të jepet kur tregohet se përdorimi i tillë është braktisur për më shumë se tre vjet.

Kërkesa mund të paraqitet pas skadimit të afatit të mëvonshëm të periudhave të mëposhtme: tre vjet nga dhënia e patentës ose katër vjet nga data e depozitimit të aplikimit për patentë.

Asnjë licencë e detyrueshme nuk mund të jepet nëse mos shfrytëzimi i patentës është për shkak të arsyeve të ligjshme. Kur licenca e detyrueshme është e nevojshme për të lejuar shfrytëzimin e një patente ("patentë e dytë") e cila nuk mund të shfrytëzohet pa shkelur një patentë tjetër ("patentë e parë") (p.sh. patentat e varur), licenca mund të jepet vetëm nëse është në interes të publikut dhe pas dëgjimit të opinionit të prokurorit publik.

Nëse subjekti i patentës është një shpikje në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese, një licencë e detyrueshme mund të jepet vetëm kur një teknologji e tillë kërkohet për të korrigjuar një praktikë që ka qenë gjyqësisht ose administrativisht e vendosur të jetë anti-konkurrese.

Kushtet e licencës së detyrueshme do të vendosen nga gjykata rast pas rasti dhe varen nga faktet e veçanta të rastit, por do t'i nënshtrohen kushteve të mëposhtme të përcaktuara nga PL:

- Licenca nuk duhet të jetë ekskluzive;
- Licenca mund të caktohet vetëm së bashku me pjesën e biznesit të aplikantit që gëzon përdorimin e shpikjes së patentuar dhe, në rastin konkret të patentave të varur, së bashku me patentën e dytë;
- Licenca duhet të jetë kryesisht për furnizimin e tregut në Dukatin e Madh të Luksemburgut;
- Licenca e detyrueshme duhet të përfshijë kushtet që i japin patentës shpërblim adekuat në rrethanat e rastit;
- Licenca duhet të kufizohet në fushëveprimin dhe kohëzgjatjen deri në qëllimin për të cilin është dhënë licenca, që do të thotë se licenca është në rrezik të ndërprerjes ose modifikimit nëse rrethanat ndryshojnë;
- Patentuesi i patentës së parë (për patentat e varur) duhet të ketë të drejtën, me kërkesë dhe me kushte të arsyeshme, në një licencë të ndërlidhur në lidhje me patentën e dytë. I njëjti rregull zbatohet për të drejtat e bimëve dhe shpikjet bioteknologjike.

Ankesa / shqyrtim

Para Gjykatës së Apelit të Luksemburgut.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka ligj të publikuar apo statistika mbi këtë çështje.

Letoni

Baza ligjore

Baza ligjore për licencimin e detyrueshëm përcaktohet në Neni. 54 të Ligjit të Patentave të vitit 2007, i ndryshuar më së fundmi në 1 janar 2016 (në vazhdim PL).

Në lidhje me varietetet e bimëve, baza është përcaktuar në Neni. 32 të Ligjit për Mbrojtjen e Varieteteve të Bimëve. Ligji për mbrojtjen e varieteteve bimore vë në dukje se ka për qëllim zbatimin e Direktivës Bioteknike.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Në pajtim me Neni. Çdo person mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme nëse një shpikje e patentuar nuk është përdorur në Letoni ose është përdorur në një shkallë të pamjaftueshme brenda katër viteve nga data e aplikimit ose tre vjet nga data në të cilën dhënia një patente është botuar. Në pajtim me Neni. 16 (1) PL, importimi i një produkti të patentuar kualifikohet si përdorim i asaj shpikje. Licenca do të refuzohet nëse pronari i patentës i dëshmon gjykatës se ekzistojnë baza të arsyeshme pse shpikja nuk është përdorur ose nuk është përdorur në shkallë të pamjaftueshme.

Neni. 54 (2) i Ligjit të Patentave përcakton kërkesat lidhur me shpikjet bioteknologjike. Nëse një pronar i patentës për një shpikje bioteknike nuk është në gjendje të shfrytëzojë shpikjen pa cenuar të drejtat e mëparshme për një varietet bimor, pronari i patentës mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme për përdorimin e varietetit të tillë bimor dhe duhet të paguajë kompensimin e pronarit siç përcaktohet nga gjykata. Nëse një licencë e tillë është e lejuar, pronari i një varieteti të bimëve ka të drejtë të kualifikohet për një kundër-licencë me kushte të arsyeshme për përdorimin e shpikjes së mbrojtur. Shih gjithashtu Neni. 28, 32 dhe 32 (1), Ligji për Mbrojtjen e Varieteteve të Bimëve.

Neni. 54 (3) PL parasheh kushte të mëtejshme që duhet të plotësohen për të marrë një licencë të detyrueshme sipas nenit. 54 (1) dhe (2), përkatësisht:

- (1) Shpikja e patentuar ose shpikja e fituar me anë të një metode të patentuar është me rëndësi jetike për mirëqenien, mbrojtjen ose interesat ekonomike të popullit të Letonisë;
- (2) Një shpikje që ka vlerë të konsiderueshme ekonomike nuk mund të zbatohet pa përdorimin e një tjetër shpikje të patentuar.

Për më tepër, Neni. 54 (4) PL pohon se një gjykatë mund të japë një licencë të detyrueshme nëse aplikanti ka provuar, por nuk ka arritur të marrë një licencë të tillë nga mbajtësi i patentës brenda një kohe të arsyeshme dhe në kushte të pranueshme komerciale.

Procedura e përgjithshme

Megjithëse zakonisht Gjykata e Rrethit Gjyqësor Riga ka juridiksion ekskluziv në çështjet e pronësisë industriale, duke përfshirë rastet e lidhura me patentat (Neni. 65 PL), pala që kërkon dhënie të licencës së detyrueshme, duhet të kërkojë nga Gjykata Administrative në pajtim me rregullat e përgjithshme mbi juridiksionin territorial Neni. 54 (1) PL.

Nëse ka një gjendje emergjente kombëtare, Kabineti i Ministrave mund të japë një licencë të detyrueshme (Neni. 54 (5) PL).

Në rastin e varieteteve të bimëve, licenca e detyrueshme jepet nga Shërbimi Shtetëror i Mbrojtjes së Bimëve (*Valsts augu aizsardzibas dienests*), bazuar në vendimin e gjykatës.

Sipas Neni. 54 (6) PL, kur shqyrton rrethanat e rastit për dhënie të licencës së detyrueshme sipas Nenit. 54 (3) (1) PL, gjykata merr parasysh si në vijim:

- Përdorimi dhe afati i patentës kufizohet duke marrë parasysh qëllimin për të cilin është dhënë licenca e detyrueshme;

- Licenca e detyrueshme është e krahasueshme me një licencë të thjeshtë;
- Licenca e detyrueshme nuk mund t'i caktohet asnjë pale të tretë, përveç nëse është caktuar së bashku me një ndërmarrje (ose një pjesë të saj) që lidhet drejtpërdrejt me përdorimin e patentës;
- Licenca e detyrueshme do të jepet për përdorim në tregun e brendshëm të Letonisë.

Sipas Neni. 54 (7) PL, gjykata duhet të marrë parasysh konsideratat shtesë kur jep një licencë të detyrueshme sipas Neni. 54 (2) PL. Këto janë:

- Pronari i patentës së mëparshme mund të kërkojë një kundër-licencë në kushte të arsyeshme për përdorimin e shpikjes së mëvonshme;
- Licenca për patentën e mëparshme nuk do të caktohet nëse nuk është caktuar së bashku me patentën e mëvonshme.

Në pajtim me Neni. Një gjykatë mund të vendosë për ndërprerjen e një licence të detyrueshme nëse kushtet e përcaktuara në Neni. 54 (1) ose 54 (3) (1) PL pushojnë së ekzistuari dhe nuk ka gjasa të përsëritet.

Së fundi, mbajtësi i licencës së detyrueshme është i detyruar të kompensojë pronarin e patentës me një shumë të përcaktuar nga gjykata duke marrë parasysh vlerën ekonomike të licencës, shkallën e përdorimit të shpikjes dhe rrethanave të tjera.

Gjykata Administrative që jep licencën e detyrueshme ka të drejtën të shqyrtojë shkallën në të cilën fushëveprimi dhe afati i patentës duhet të kufizohet me licencë të detyrueshme (Neni. 54 (6) (1) i LP). Sipas parimeve të përgjithshme të procedurës administrative, një vendim i tillë mund të inicohet nga gjykata me propozim të njëjës prej palëve. Duhet të supozohet se mbajtësi i patentës do të ftohet në procedurë si palë e tretë.

Ankesa / shqyrtim

Meqenëse vendimi për dhënien e licencës së detyrueshme merret nga një gjykatë administrative e shkallës së parë, mund të apelohe në Gjykatën Administrative të Apelit. Vendimet e këtij të fundit, nga ana e tyre, mund të apelohe në Gjykatën Supreme të Letonisë.

Statistikat dhe jurisprudenca

Sipas informatave të ofruara nga Zyra e Patentave të Letonisë (www.lrpv.gov.lv/en), asnjë licencë të detyrueshme nuk është dhënë ose regjistruar në Letoni

Monaco

Baza ligjore

Ligji Nr. 606, i 20 qershorit 1955.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Autoriteti gjyqësor duhet të hetojë rastin dhe të konstatojë se patenta nuk është përdorur ose licencuar në asnjë mënyrë gjatë një periudhe prej tre vjetësh.

Abuzimi i monopolit gjithashtu mund të justifikojë dhënien e një licence të detyrueshme.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti kompetent për të dhënë një licencë të detyrueshme është Gjykata e Shkallës së Parë (*tribunal de première instance*).

Pala kërkuese emëron një përmbarues për të paraqitur një kërkesë në emër të tij para Gjykatës tek mbajtësi i së drejtës dhe Zyra Kombëtare e Pronësisë Intelektuale. Kërkesa duhet të përmbajë dëshminë se në kontekstin e një kërkesë miqësore, bartësi i së drejtës refuzoi dhënien e licencës palës kërkuese.

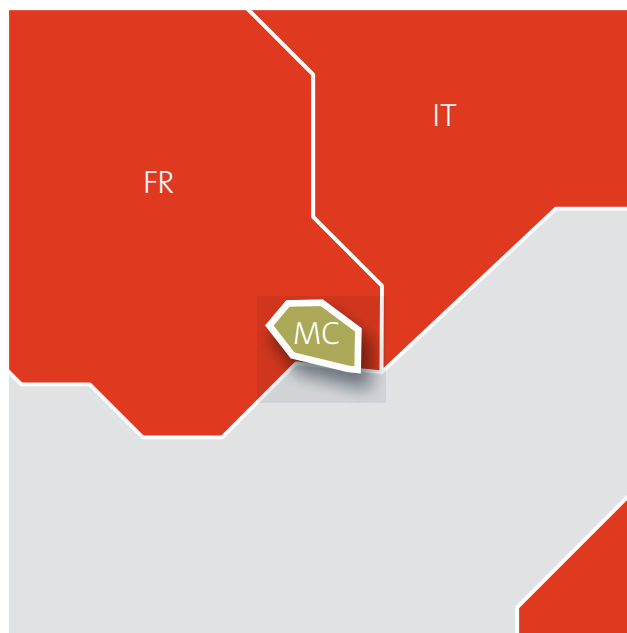
Prokurori publik është gjithashtu pjesë e procedurës.

Përfaqësuesi i zyrës së pronësisë intelektuale mund të bashkohet me debatet ose, nëse e sheh të përshtatshme, ta informojë autoritetin gjyqësor për pozitën e tij.

Autoriteti gjyqësor përcakton kushtet e licencës së detyrueshme, duke përfshirë afatin e saj dhe shumën e taksës së licencës. Sipas Neneve. 35 dhe 36 të ligjit nr. 606, me kërkesë të një Pale (bartës të së drejtës ose mbajtësit të licencës), autoriteti gjyqësor mund të shqyrtojë kushtet e licencimit të detyrueshëm pas procedurave kontestuese gjatë së cilës palët mund të diskutojnë kushtet e licencimit të detyrueshëm.

Gjykata e Shkallës së Parë dhe, sipas apelit, Gjykata e Apelit ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme.

Procedura për të kërkuar rishikimin e kushteve të licencës është e njëjtë me procedurën që kërkon një licencë të detyrueshme (shih më lart).

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të apelohehet në Gjykatën e Apelit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka statistika zyrtare mbi aplikimin e licencave të detyrueshme në Monako, as ndonjë jurisprudencë të botuar.

Ish Republika Jugosllave e Maqedonise¹

Baza ligjore

Neni. 97 deri 115 të Ligjit mbi Pronësinë Industriale nr. 21/09 të vitit 2009 (në vazhdim PL).

Arsyet për të aplikuar për licencë

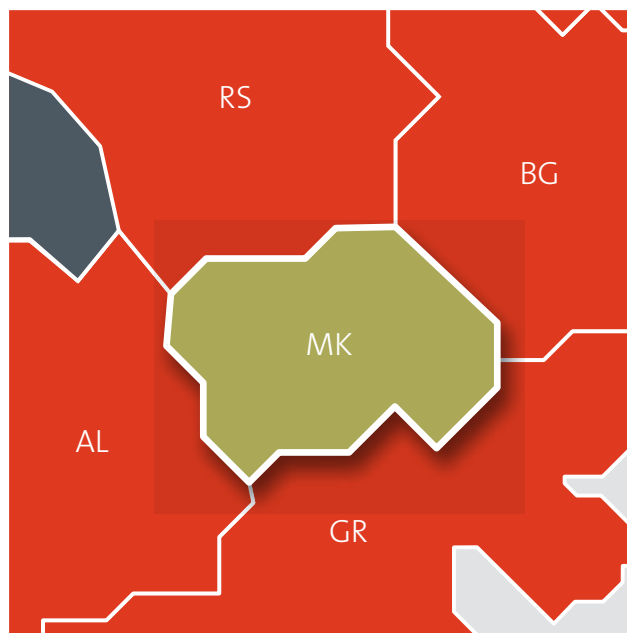
- (1) mosfunksionimi i patentës, shfrytëzimi i pamjaftueshëm (importimi i një produkti të patentuar gjithashtu kualifikohet si shfrytëzim i shpikjes);
- (2) interesi publik në fushën e shëndetit publik (industria farmaceutike), ushqimit, mbrojtjes dhe promovimit të mjedisit;
- (3) emergjenca kombëtare;
- (4) të domosdoshëm për zbatimin e procedurës gjyqësore dhe administrative lidhur me mbrojtjen e konkurrencës.

Procedura e përgjithshme

Gjykata kryesore (gjykata e shkallës së parë) është përgjegjëse për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat e pronësisë industriale dhe gjithashtu vendos për dhënien e licencave të detyrueshme.

Gjatë marrjes së një vendimi sipas kërkesës për dhënien e licencës së detyrueshme, gjykata verifikon nëse:

- (1) çdo vend importues i listuar në kërkesën që është anëtar e OBT-së, ka dërguar një njoftim në OBT sipas vendimit dhe secili vend importues i listuar në kërkesën që nuk është anëtar i OBT-së, ka bërë një njoftim për Ministrinë e Ekonomisë në përputhje me dispozitat e këtij Neni, në lidhje me secilin nga produktet e renditura në kërkesë dhe pavarësisht nga mundësitë që vendet më pak të zhvilluara kanë me vendim;
- (2) sasia e produktit të listuar në kërkesë nuk e kalon atë për të cilin vendi importues si anëtar i OBT-së ka njoftuar OBT-në ose Ministrinë e Ekonomisë; dhe
- (3) sasia totale e produkteve të aprovuara për t'u prodhuar në sytë e çdo vendi importues nuk e tejkalon në mënyrë të konsiderueshme sasinë në lidhje me të cilën vendi përkatës ka njoftuar OBT-në ose Ministrinë e

Ekonomisë, duke marrë parasysh licencat e tjera të detyrueshme të lëshuara.

Aktivitetet për prodhimin e të cilave autoriteti kërkues është i autorizuar dhe të cilat janë të domosdoshme për prodhimin, eksportin dhe shpërndarjen në vend, domethënë vendet e renditura në kërkesë, do të renditen në vendimin e gjykatës.

Vendimi i gjykatës urdhëron që produktet të jenë të shënuara qartë me etiketa ose shenja specifike të prodhuara sipas një licence të detyrueshme, në mënyrë që ato të dallohen nga ato të bëra nga mbajtësi i së drejtës nëpërmjet paketimit të veçantë dhe / ose ngjyrosjes dhe formimit special, me kusht që një dallim i tillë është i mundshëm dhe nuk ka një ndikim të rëndësishëm në çmimin.

Në vendim, gjykata do të urdhërojë të licencuarin, përpara se të dërgohet në vendin importues, të publikojë të dhëna në faqen e internetit lidhur me sasinë e produkteve që ai furnizon me vendet importuese, të marra sipas licencës së detyrueshme, si dhe lidhur me mënyrën dhe llojin e shënimit të këtyre produkteve dhe për të informuar Ministrinë e Ekonomisë dhe Ministrinë e Shëndetësisë për adresën e faqes së internetit.

¹ Në kohën e shkrimit, Parlamenti filloi ndryshimet kushtetuese të nevojshme për zbatimin e Marrëveshjes së Prespës me Greqinë. Megjithatë, Marrëveshja është gjithashtu subjekt i ratifikimit të parlamentit grek në Athinë.

Gjykata, bazuar në propozimin për dhënien e provave të paraqitura nga mbajtësi i së drejtës, mund të vendosë një masë për kryerjen e një inspektimi të librave të punës dhe dokumenteve të tjera për marrjen e licencës, me qëllim vetëm të kontrollojë nëse të gjitha detyrimet që rrjedhin nga vendimi për lëshimin e një licence të detyrueshme plotësohet dhe në veçanti për qëllimin e kontrollimit të destinacionit përfundimtar të produktit dhe librat e punës dhe dokumentet duhet të përmbajnë prova të eksportit të produktit, në formën e një deklarate eksporti të vërtetuara nga doganat, si dhe dëshmi të importit.

Gjykata ka liri veprimi në përcaktimin e kohëzgjatjes dhe fushëveprimit të një licence të detyrueshme.

Kohëzgjatja dhe fushëveprimi i licencës së detyrueshme të listuara në vendimin e lëshimit të gjykatës varet vetëm nga kohëzgjatja e arsyes për të cilën është lëshuar. Gjykata përgjegjëse për marrjen e vendimit për mosmarrëveshjet mbi të drejtat e pronësisë industriale është kompetente për të vendosur për këtë.

Padia që përmban një kërkesë për lëshimin e një licence të detyrueshme për nevojat e shëndetit publik duhet të paraqitet në gjykatë sipas Nenit. 101 PL, me kusht që në territorin e Republikës së Maqedonisë të ketë një patentë ose një çertifikatë mbrojtje shtesë që mbulon aktivitetet prodhuese dhe shitëse të lidhura me eksportin.

Paditësi është i obliguar që në padinë për dhënien e licencës së detyrueshme të bashkëngjisë:

- (1) kërkesat për lëshimin e licencave të detyrueshme në shtetet e tjera për të njëjtin produkt, duke përfshirë gjithashtu të dhëna për sasinë për vendet importuese;
- (2) subjektit kërkues për dhënien e licencës së detyrueshme, dhe nëse është emëruar një përfaqësues, të dhënat për përfaqësuesin e saj;
- (3) emrin e produktit farmaceutik që nuk i nënshtrohet mbrojtjes dhe që njësia kërkuese ka për qëllim të prodhojë sipas një licence të detyrueshme;
- (4) sasinë e produktit farmaceutik që njësia kërkuese ka ndër mend të prodhojë sipas licencës së detyrueshme;
- (5) të dhënat në vendin importues
- (6) dëshmi të negociatave paraprake me mbajtësin e së drejtës; dhe

- (7) dëshminë e kërkesës që përmban sasinë e produktit të kërkuar nga përfaqësuesi i autorizuar i vendit importues ose organizata joqeveritare e cila vepron me autorizim nga një ose disa vende importuese ose organe të OKB-së ose një organizatë tjetër ndërkombëtare shëndetësore që vepron me një autorizim nga një ose disa vende importuese.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i gjykatës së parë mund të apelohej në gjykatën e shkallës së dytë, pra në gjykatën e apelit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Asnjë në dispozicion.

Maltë

Baza ligjore

Baza ligjore për licencat e detyrueshme në Maltë është Neni. 39 të Aktit të Patentave dhe Dizajneve (Kapitulli 417 i Ligjeve të Maltës) (në tekstin e mëtuftjeshëm “Akti”).

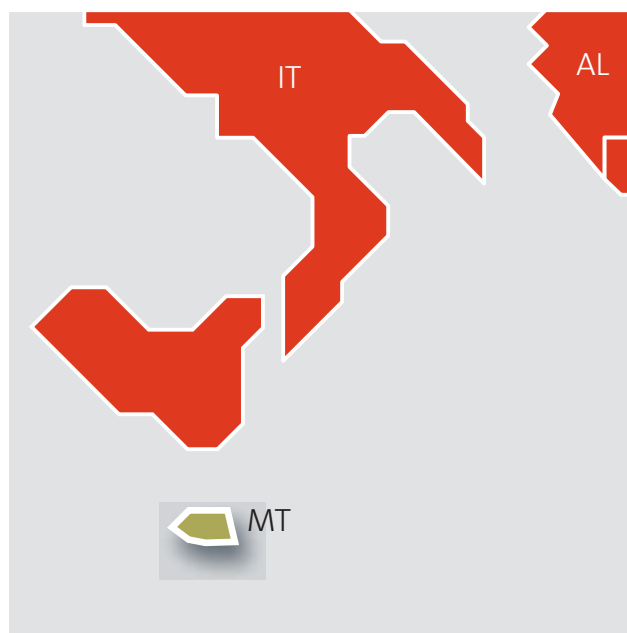
Neni. 39 (9) dhe (10) duket se janë hartuar në mënyrë që Malta të jetë në përputhje me dispozitat e Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë.

Rregullorja e BE 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme në Maltë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Ekzistojnë pesë situata në të cilat bazohet një licencë e detyrueshme:

- një aplikim i paraqitur nga çdo person i cili dëshmon aftësinë e tij për të punuar shpikjen e patentuar në Maltë, pas skadimit të një periudhe prej katër vjetësh nga data e paraqitjes së kërkesës për patentë ose tre vjet nga dhënia e patentës, cilado që është më vonë;
- një aplikim nga pronari i një patente (patenta e dytë) e cila nuk mund të shfrytëzohet pa cenuar një patentë më të hershme (patenta e parë);
- [kur të hyjë në fuqi forma përkatëse e mbrojtjes së varietetit të bimëve] një kërkesë të paraqitur nga një Mbarështuesi i cili nuk mund të fitojë mbrojtje të varietetit bimor ose të shfrytëzojë një varietet bimor pa shkelur një patentë të mëparshme, për një licencë të detyrueshme për përdorim joekskluziv të shpikjes së mbrojtur me patentë;
- [kur të hyjë në fuqi forma përkatëse e mbrojtjes së varietetit të bimëve] një kërkesë të paraqitur nga mbajtësi i një patente në lidhje me një shpikje bioteknologjike që nuk mund ta shfrytëzojë atë pa shkelur të drejtën e varieteteve të bimëve, për një licencë të detyrueshme për përdorim joekskluziv të varietetit të bimëve të mbrojtur nga kjo e drejtë; dhe
- një autorizim nga ministri përgjegjës për mbrojtjen e pronës industriale (“Ministri”), ku siguria kombëtare ose siguria publike e kërkojnë, madje edhe pa pëlqimin e pronarit të patentës ose kërkesës për patentë, në favor të një agjencisë qeveritare ose një personi të caktuar në njoftimin në fjalë për të përdorur një shpikje për të cilën lidhet një patent ose një kërkesë për një patentë.

Procedura e përgjithshme

Salla e Parë e Gjykatës Civile (si gjykatë e shkallës së parë), ose (në një rast kundër një personi që banon ose ka vendbanimin e tyre të zakonshëm në ishullin e Gozo ose Comino), Gjykata e Magjistraturës (Gozo) është autoriteti gjyqësor i cili është kompetent për dhënie të licencës së detyrueshme.

Në secilin rast, ligji përdor termat “shpërblim të barabartë” për situatën (a) më sipër dhe “të përshtatshme” për situatën (b) deri (e), prandaj autoriteti kompetent ka liri veprimi sa i përket kushteve të licencës së detyrueshme.

Procedura në situatën (a):

Në aplikimin e betuar, kërkuuesi / paditësi kërkon nga Gjykata të drejtojë Kontrollorin e Pronësisë Industriale (“Kontrolluesi”) për të dhënë një licencë jo-ekskluzive, jo vullnetare nëse shpikja e patentuar nuk është punuar ose nuk është punuar mjaftueshëm në Maltë.

Dhënia e licencës jo vullnetare i nënshtrohet pagimit të një shpërblimi të tillë të barabartë pronarit të patentës, siç mund të përcaktohet nga Gjykata dhe mund të lejohet nëse para përdorimit të një procedure të tillë, përdoruesi i propozuar ka bërë përpjekjet për të marrë autorizimin nga bartësi i së drejtës në terma dhe kushte të arsyeshme komerciale dhe nëse përpjekjet e tilla nuk kanë qenë të suksesshme brenda një periudhe të arsyeshme kohore.

Një licencë jo-vullnetare nuk do të jepet nëse Gjykata është e bindur se ekzistojnë rrethana që justifikojnë mungesën e punës ose punën e të pamjaftueshme të shpikjes së patentuar në Maltë.

Për të vendosur nëse do të japë një licencë jo vullnetare, Gjykata do t'i japë si pronarit të patentës dhe personit që kërkon licencë jo vullnetare një mundësi adekuate për të paraqitur argumentet në aspektin e dispozitave të zbatueshme të ligjit procedural.

Për më tepër, çdo licencë jo-vullnetare e këtij lloji do të revokohet kur rrethanat që çuan në dhënien e saj pushojnë së ekzistuari, duke marrë parasysh interesat legjitime të pronarit të patentës dhe të të licencuarit. Ekzistenca e vazhdueshme e këtyre rrethanave do të rishikohet me kërkesë të pronarit të patentës me anë të kërkesës së betuar para Gjykatës.

Shtrirja dhe kohëzgjatja e një licence jo vullnetare të këtij lloji kufizohet në qëllimin për të cilin është autorizuar dhe do të jetë:

- jo përjashtues;
- nuk mund të caktohet, me përjashtim të asaj pjese të ndërmarrjes ose të emrit të mirë që gëzon një autorizim të tillë;
- ndërpritet nëse dhe kur rrethanat që çuan në të pushojnë së ekzistuari; dhe
- kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm.

Procedura në situatën (b):

Procedura për këtë rast është padia e paraqitur nga aplikanti përmes një aplikimi me betim përpara gjykatës kompetente të shkallës së parë. Ajo do të jetë e pranueshme për grant nëse shpikja e pretenduar në patentën e dytë do të përfshijë një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e parë, në të cilin rast:

- pronari i patentës së parë ka të drejtën e një licence të ndërthurur me kushte të arsyeshme për të përdorur shpikjen e pretenduar në patentën e dytë; dhe
- përdorimi i autorizuar në lidhje me patentën e parë nuk është i përcaktuar përveç me caktimin e patentës së dytë.

Procedura në situatën (c):

Aplikimi në gjykatën përkatëse të shkallës së parë do të ketë të drejtën për licensim nëse aplikanti mund të demonstrojë se:

- Licenca është e nevojshme për të mbrojtur shfrytëzimin e varietetit të bimëve;
- aplikanti kishte aplikuar pa sukses tek mbajtësi i patentës së mëparshme për të marrë një licencë kontraktuale; dhe
- Shumëllojshmëria e bimëve përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik krahasuar me shpikjen e pretenduar në patentën e mëparshme; në cilin rast:
 - o Licenca do të jetë subjekt i pagesës së një shume të përshtatshme; dhe
 - o mbajtësi i patentës do të ketë të drejtën e një licence të ndërthurur në kushte të arsyeshme për të përdorur varietetin e mbrojtur.

Procedura në situatën (d):

Ligji është i paqartë për autoritetin kompetent; megjithatë, me sa duket, ajo është gjithashtu Salla e Parë e Gjykatës Civile ose Gjykata e Magjistraturës (Gozo) në juridiksionin e saj të lartë sipas rrethanave. Aplikimi, i paraqitur nga aplikanti, do të jetë i përshtatshëm për leje nëse aplikanti mund të demonstrojë se:

- (i) kërkuksi kishte aplikuar pa sukses mbajtësit të së drejtës së varietetit të mëparshëm të bimëve për të marrë një licencë kontraktuale; dhe
- (ii) shpikja përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik në krahasim me varietetin e bimëve të mbrojtur nga e drejta e varietetit të mëparshëm të bimëve; në këtë rast

- Licenca do të jetë subjekt i pagesës së një shume të përshtatshme; dhe
- mbajtësi i patentës do të ketë të drejtën e një licence ndër-licence në kushte të arsyeshme për të përdorur shpikjen e mbrojtur.

Procedura në situatën (e):

Autoriteti kompetent në këtë rast është Ministri përgjegjës për mbrojtjen e pronës industriale. Ligji është i paqartë sa i përket procedurave; megjithatë, me sa duket do të ishte një komunikim i shkruar me Ministrin.

Aplikimi do të jetë i përshtatshëm për leje nëse:

- (i) shpikja do të përfshijë një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike;
- (ii) licenca është e nevojshme për shfrytëzimin e patentës;
- (iii) aplikanti kishte aplikuar pa sukses tek mbajtësi i patentës për të marrë një licencë kontraktuale; dhe

(iv) patenta përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik; në cilin rast:

- pronari i patentës do të ketë të drejtën e licencës së ndërlidhur me kushte të arsyeshme për të përdorur shpikjen;
- përdorimi i autorizuar nuk duhet të jetë i përcaktuar;
- Licenca do të jetë subjekt i pagesës së një tarife të përshtatshme.

Ankesa / shqyrtim

Për situatat (a) deri (c), ligji hesht në këtë çështje; megjithatë, sa i përket ligjeve të përgjithshme të procedurës, mund të bëhet ankim nga gjykimi i gjykatës kompetente të shkallës së parë duke paraqitur një kërkesë në Gjykatën e Apelit.

Akti është i heshtur për ankesat që kanë të bëjnë me situatën (d) dhe nuk tregon se në cilën gjykatë ose tribunal duhet të paraqitet kërkesa; megjithatë, në aspektin e ligjeve të përgjithshme të procedurës, një apelim nga një dekret i një gjykate të shkallës së parë ose një gjykatë është i mundur me anë të kërkesës të paraqitur pranë Gjykatës së Apelit.

Për lejet e detyrueshme të dhëna në interesin publik (e) vendimi mund të apelohe në gjykatën përkatëse të shkallës së parë të përmendur këtu dhe, edhe në qoftë se Akti hesht në këtë çështje, në aspektin e ligjeve të përgjithshme të procedurës, është e mundur me kërkesë të paraqitur pranë Gjykatës së Apelit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka statistika ose jurisprudencë të disponueshme.

Holandë

Baza ligjore

Akti e Patentave të datës 15 dhjetor 1994 (Akti Holandez i Patentave, më poshtë AHP), i cili gjithashtu zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë (Neni. 57 (5) AHP).

Teksti në DPA nuk është gjithmonë në përputhje të plotë me atë të Nenit. 31 TDPIT. Në rast konflikti, teksti i Marrëveshjes TDPIT ka gjasa të mbizotërojë¹.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Aktit Holandez të Patentave (AHP), ekzistojnë pesë arsye mbi të cilat mund të merret një licencë kundër dëshirave të mbajtësit të patentës. Shih Neni. 57 (1), 57 (2), 57 (4) dhe (5), 59 dhe 60 AHP^{2,3}:

- interesi publik;
- Mungesa e aplikimit të mjaftueshëm nga mbajtësi i patentës (jo përdorim);
- pronësia e patentave të varur (ose e drejta e seleksionuesit të bimëve në varësi të varietetit të bimëve);
- mbrojtja kombëtare; dhe
- Traktati i Euratom.

Fokusi më poshtë do të jetë në tre bazat e para.

Procedura e përgjithshme

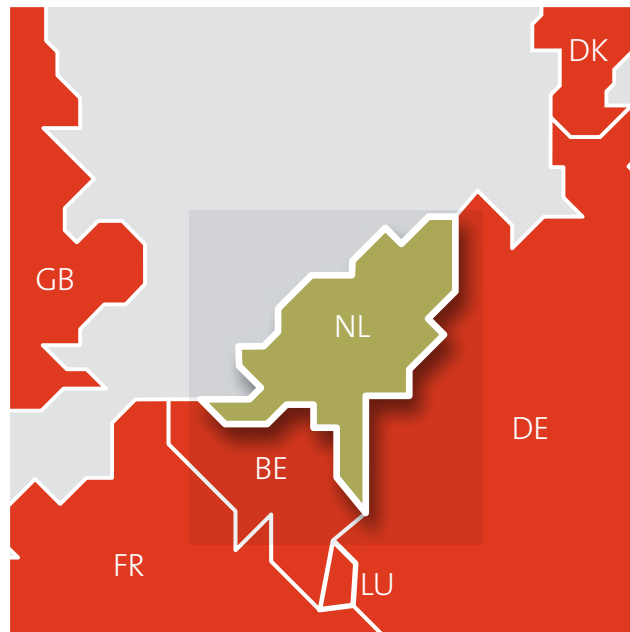
Sipas Nenit. 57 (1) të AHP, një licencë e detyrueshme në interes të publikut mund të jepet nga Ministri i Ekonomisë (“Ministri”).

Një licencë e detyrueshme e bazuar në mos përdorim ose në patentat e varur mund të jepet nga Gjykata e Qarkut në Hagë.

Procedurat për marrjen e licencave të detyrueshme përcaktohen në Neni. 57 deri 60 AHP.

Procedura për të marrë një licencë në interes të publikut

Procedura për marrjen e licencës në interesin publik është përcaktuar në Nenin. 57 (1) AHP.

Kërkesa për licencë të detyrueshme në interes të publikut duhet të dorëzohet me shkrim me ministrin.⁴ Duke qënë se AHP nuk parashikon një afat kohor në të cilin duhet të merret vendimi, vendimi duhet të bëhet “brenda një periudhe të arsyeshme pas marrjes së kërkesës”, e cila është më së shumti tetë javë pas marrjes së aplikimit.⁵ Kjo periudhë mund të zgjatet me një periudhë të arsyeshme, e cila zakonisht është edhe tetë javë. Neni. 57 (1) AHP përcakton që, para se të vendosë sipas kërkesës, Ministri do të konstatojë, përveç nëse urgjenca dikton ndryshe, nëse mbajtësi i patentës është i gatshëm të japë një licencë vullnetarisht dhe me kushte të arsyeshme. Për këtë qëllim, Ministri do t’i japë patentëdhënësit mundësinë për të shprehur pikëpamjet e tij për kërkesën për licencë të detyrueshme.

Kjo nuk duket plotësisht në përputhje me Neni. (B) TDPIT, që thotë se palët duhet së pari të negociojnë në mirëbesim. Meqenëse mbizotëron Marrëveshja TDPIT, aplikanti duhet së pari të provojë të fitojë licencë vullnetare nga mbajtësi i patentës edhe me licenca të detyrueshme në bazë të interesit publik.

Neni. 83 (3) AHP i jep Gjykatës së Qarkut në Hagë, një patentë të veçantë gjykatë, lirinë për të qëndruar në procedurë të pazgjidhur, p.sh. një procedurë të shkeljes, nëse ka procedura të tjera në pritje që mund të ndikojnë në rezultatin e procedurës në fjalë. Ndoshta, një kërkesë për licencë të detyrueshme kualifikohet si e tillë. Gjykatat kanë kompetenca të gjera diskrecionale në këtë drejtim. Ata kanë tendencë për të vlerësuar

¹ Traktatet ndërkombëtare kanë forcë të drejtpërdrejtë në Hollandë në qoftë se ka të bëjë me një dispozitë e cila është mjaft specifike për të patur një efekt të përgjithshëm, të referuar edhe si një dispozitë vetë ekzekutive. Në rast të një konflikti midis një dispozite të tillë vetë-ekzekutive në një traktat ndërkombëtar dhe të ligjit kombëtar, traktati mbizotëron (shih gjithashtu vendimin Roche / Primus ku Gjykata Supreme ka vendosur që Neni. 45 (1) i Marrëveshjes TDPIT është një i tillë - ekzekutimi i dispozitave).

² Një përkthim informal - dhe jo plotësisht i përditësuar - në anglisht i të gjithë AHP-së mund të gjendet në: https://english.rvo.nl/sites/default/files/2013/12/ROW95_ENG_niet_officieel_vertaling_o.pdf

³ Në pajtim me Nenin. 57 (a) të AHP dhe Nenit. 31 (c) TDPIT, licenca e patentës së detyrueshme në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese mund të jepet vetëm për përdorim jo komercial nga qeveria ose për të luftuar një veprim që ka qenë të përcaktuar të jenë kufizuese të konkurrencës pas procedurave gjyqësore ose administrative.

⁴ Neni. 4: 1 i Algemene Wet Bestuursrecht (Kodi i Përgjithshëm i Ligjit Administrativ; GCA)

⁵ Neni. 4:13 GCA

rezultatit e mundshëm të procedurave të tjera dhe i vendos ato në një ekuacion me interesat përkatës të paditësit dhe të pandehurit.

Procedura për të marrë një licencë për mos përdorim ose aplikimin e një patente të varur

Licenca e detyrueshme e bazuar në *mosdorëzim* ose në varësi mund të jepet nga Gjykata e Qarkut në Hagë (Neni. 80 (c) dhe (d) DPA) nëse mbajtësi i patentës refuzon dhënien e licencës (Neni. 58 DPA) ⁶. Duhet të kërkohet me shkrim. Megjithëse nuk është përmendur në dispozitën, është ndoshta e mundur të paraqitet kërkesa me anë të kundërpadsisë në procedurat e shkeljes të iniciuara nga mbajtësi i patentës në Gjykatën e Qarkut në Hagë.

Efektiv pas regjistrimit në regjistrin holandez të patentave

Neni. 58 (5) AHP parasheh që vendimi i Ministrit mbi një kërkesë për licencë të detyrueshme në interes të publikut ose vendim i Gjykatës së Rrethit (përfundimtar, i pa apeluar) mbi një kërkesë për licencë të detyrueshme për *mosdorëzim* ose varësi duhet të regjistrohen në regjistrin holandez të patentave nga Zyra Holandeze e Patentave. Licenca hyn në fuqi vetëm pasi të jetë regjistruar (me përjashtim të një licence për varësi, e cila mund të ketë efekt prapaveprues që nga momenti i regjistrimit në regjistrin holandez të patentës të shkresave të thirrjeve që kërkojnë licencën).

Leje e detyrueshme si lehtësim paraprak?

Licencat e detyrueshme nuk mund të jepen nga Gjyqtari i Urdhërit Paraprak (UP). Mund të jetë e mundur që një Gjyqtar PU të hedh poshtë ose të pezullojë një UP për shkak të pezullimit ose rinovimit të procedurave të licencës së detyrueshme në varësi të gjasave të suksesit, gjithashtu duke pasur parasysh balancën e interesave për këtë çështje (edhe pse vetë licenca është efektive pas vendimit të dhënies është bërë i formës së prerë dhe është regjistruar - shih më lart).

Rregullat e përbashkëta për të gjitha llojet e licencave të detyrueshme

Bisedimet e mëparshme dështuan Neni. (B) TDPIT përcakton që një licencë e detyrueshme mund të jepet vetëm nëse

"[...] përdoruesi i propozuar ka bërë përpjekje për të marrë autorizimin nga bartësi i së drejtës në terma dhe kushte të arsyeshme komerciale dhe që përpjekjet e tilla nuk kanë qenë të suksesshme brenda një periudhe të arsyeshme "

TDPIT ka vendosur ti quaj negociatat e mëparshme të dështuara midis aplikantit dhe mbajtësit të patentës si parakusht për një licencë të detyrueshme. Një licencë e detyrueshme është një mjet i fundit. Vetëm nëse, pas një periudhe të arsyeshme, negociatat janë ende të pasuksesshme, mund të ketë vend për një leje të detyrueshme.

AHP nuk përmban të njëjtën kërkesë, por dispozitat e TDPIT duhet të mbizotërojnë në rast të një konflikti me PDSH. Prandaj edhe në Holandë, një palë që kërkon një licencë të detyrueshme nën PDSH duhet të jetë në gjendje të tregojë se përpjekjet e mëparshme për të lidhur një marrëveshje kanë dështuar. Ai duhet të tregojë se ai ka negociuar në mirëbesim, p.sh. ai duhet të jetë në gjendje të tregojë se tarifa e licencës që ai ka ofruar është e arsyeshme.

Tarifat për licencë (Neni. 58 (6) AHP)

Nëse jepet një licencë e detyrueshme, i licencuari duhet të paguajë një tarifë mbajtësit të patentës. AHP supozon se mbajtësi i patentës dhe i licencuari mund të negociojnë dhe të bien dakord për një tarifë pas dhënies së licencës së detyrueshme. Megjithatë, nëse nuk arrihet asnjë marrëveshje, secila palë mund të kërkojë nga Gjykata e Qarkut në Hagë të përcaktojë tarifën. Gjykata Supreme ka vendosur në vitin 1942 se Gjykata e Qarkut ka një shkallë të lartë lirie në përcaktimin e tarifës.⁷ Para dhënies së licencës së detyrueshme, gjykata mund të vendosë kushtin që i licencuari të ngrejë një pagesë sigurie për tarifën e licencës (Neni. 57) dhe 58 (4) AHP).

Veçoritë e licencës së detyrueshme

Sipas Neni. 58a (1) AHP, një licencë e detyrueshme bazuar në interesin e përgjithshëm, non usus ose patentat e ndërlidhura është jo-ekskluzive. Një licencë e tillë nuk mund të transferohet nëse nuk transferohet edhe pjesa përkatëse e sipërmarrjes (Neni. 58a (2) AHP). Në pajtim me Neni. 58a (3), një licencë e tillë e detyrueshme mund të revokohet kur rrethanat që çuan në dhënien e saj nuk janë më të pranishme dhe nuk ka gjasa që situata të kthehet.

⁶ Para vitit 1995, Këshilli Holandez i Patentave (DPC), tashmë i vdekur, kishte juridiksion. Praktika gjyqësore e DPÇPP ende mund të jetë e rëndësishme, pasi dispozita materiale nuk ka ndryshuar. Në këto procedura zbatohen rregullat e "rregullta" të procedurës civile.

⁷ Gjykata Supreme e Hagës, 8 korrik 1987, BIE 1988, 28 (Vaksinat e bronkitit për shpejëzë II) dhe Gjykata e Rrethit Hagë 20 mars 2002, BIE 2002, 82 (Sitë për klasifikimin e karkalecave III).

Një e drejtë kombëtare: nuk ka forcim nga BE

Nëse merret një licencë e detyrueshme, kjo licencë do të zbatohet në territorin e Holandës. Produktet e vendosura në treg sipas një licence të detyrueshme nuk mendohen të sillen në treg me pëlqimin e patentuesit⁸. Prandaj nuk zbatohet ligji i BE-së për shterimin e gjerë të Bashkimit Europian, pra se produktet që futen në treg në një shtet anëtar të BE nga ose me pëlqimin e patentuesit mund të lëvizin lirshëm në shtetet e tjera anëtare të BE-së.

Kërkesat për licencë të detyrueshme në interes të publikut

Sipas Neni. 57 (1) DPA, licenca e detyrueshme mund të jepet nga Ministri i Çështjeve Ekonomike ("Ministri")⁹ "nëse interesi publik e dikton kështu". Kushtet e licencës së detyrueshme në interesin publik caktohen nga Ministri (Neni. 57 (1) DPA).

Koncepti i interesit publik duhet të interpretohet gjerësisht dhe nuk kufizohet vetëm në çështjet ekonomike. Në vendimin në rastin midis La Buvette dhe Utina (në të cilin leja e detyrueshme u mohua), Ministri shkroi:

"Ligji nuk e përshkruan më saktësisht se çfarë është interesi publik; në përgjithësi kjo përfshin objektivat e politikës së qeverisë. Megjithatë monopoli i përkohshëm i lejeve për patentë është vetë brenda objektit të këtyre objektiveve të politikave, një objektivi duhet të kundërpeshohet me qëllim që të përcaktojë nëse ekzistojnë baza të mjaftueshme për zbatimin e këtij përjashtimi. Termi "dikton" nënkupton që përparësia nuk duhet t'i jepet lehtë objektiveve të politikave të ndryshme nga ato në të cilat bazohet sistemi i patentave."¹⁰

Kjo tregon se duhet të ekzistojë një politikë me shumë rëndësi ose një interes i përgjithshëm publik i shërbyer përpara se të lejohet një licencë e detyrueshme në bazë të interesit publik. Sipas një vendimi të vitit 1932, interesat e një kompanie individuale për të konkurruar më mirë në treg nuk ishin të mjaftueshme.¹¹ Për këtë arsye, përfitimet e thjeshta për aplikantin janë të pamjaftueshme.

Sipas një vendimi të mëvonshëm të vitit 1972, një licencë e detyrueshme mund të jepet vetëm në rastet kur sjellja e

mbajtësit të patentës kufizohet me keqpërdorimin e të drejtave të patentës së tij dhe refuzimin e tij për të dhënë një licencë kanë krijuar një situatë që është në kundërshtim të qartë me interesin publik. Fakti i thjeshtë se aplikanti mund të ofrojë produkte (në këtë rast, medikamentet e patentuara) për një çmim më të ulët nuk ishte i mjaftueshëm për të vërtetuar që interesi publik dikton një licencë të detyrueshme. Aplikanti do të duhej të tregonte se mbajtësit të patentës përdori çmime tepër të larta për shkak se abuzonte me të drejtat e patentës¹². Çmimet më të larta si të tilla janë gjithashtu të pamjaftueshme pasi mbajtësi i patentës do të duhet të fitojë shpenzimet e R & D¹³.

Prandaj për këtë dispozitë duhet të ekzistojë një interes i qartë dhe i ngutshëm publik i cili jo vetëm që shërbehet nga licenca e detyrueshme, por kërkohet. Çmimet më të ulëta në përgjithësi janë të pamjaftueshme.

Kërkesat për një licencë të detyrueshme për jopërdorimin

Një licencë e detyrueshme mund të jepet në rast të mungesës së aplikimit të mjaftueshëm të patentës (jo usus) (Neni. 57 (2) DPA).

Nëse ka kaluar tre vjet nga dhënia e patentës,¹⁴ dhe as mbajtësi i patentës, as asnjë i licencuar nuk vepron një ndërmarrje në të cilën shpikja e patentuar është duke u prodhuar ose aplikuar, në mirëbesim dhe në shkallë të mjaftueshme, mbajtësi i patentës ka detyrimin të japë licencën e nevojshme për një prodhim apo aplikim të tillë, përveç nëse ai mund të tregojë arsye të vlefshme për mungesën e aplikimit.

Dispozita thekson se kërkesa duhet të bëhet brenda Mbretërisë së Holandës, por gjithashtu përmend mundësinë e përcaktimit të shteteve të tjera nëpërmjet një instrumenti ligjor.¹⁵ Neni. 28 i Rregullores Zbatuese të PDSH-së¹⁶ përcakton Bashkimin Evropian dhe anëtarët e tjerë të Zonës Ekonomike Evropiane dhe të gjitha vendet anëtare të OBT-së me kusht që prodhimi në ato shtete të sigurojë një furnizim të mjaftueshëm në Mbretërinë e Holandës. Prandaj ligji i përdorimit mund të supozohet vetëm nëse (1) shpikja nuk zbatohet në Zonën Ekonomike Evropiane dhe (2) kompanitë në vendet e tjera anëtare të OBT nuk janë në gjendje të ofrojnë sasi të mjaftueshme.

⁸ Aktgjykimi i 9 korrikut 1985, Hoechst kundër Pharmon C-19/84, ECLI: BE: C: 1985: 304. Shih gjithashtu: http://www.ippt.eu/files/1985/IPPT19850709_ECI_Pharmon.pdf

⁹ Deri në vitin 1977, kjo fuqi qëndroi me Këshillin Holandez të Patentave (DPC), tashmë të pambaruar. Megjithatë, dispozitat materiale nuk kanë ndryshuar që nga viti 1910.

¹⁰ Ministri i Vendimeve 9 janar 1980, BIE 1981, f. 185 e.v.

¹¹ Divizioni i Ankesave Këshilli i Patentave Holandeze 17 Shkurt 1932, BIE 1932, f. 136

¹² Divizioni i Ankesave Këshilli i Patentave holandeze 19 korrik 1972, BIE 1972, nr. 72, f. 236

¹³ Qeveria i referohej këtij vendimi kur e ndryshoi fuqinë për dhënie e licencave të detyrueshme nga DPC-ja te Ministri dhe iu kërkua të elaboronte kuptimin e "interesi publik". Shih MvA, Kamerstukken II 1975/76, 13 209, nr. 8, f. 8-9. (R 967). Qeveria gjithashtu përmendi se në këto raste tarifën e licencimit që duhet t'i paguhen patentuesit sipas licencës së detyruar duhet të merren parasysh gjatë llogaritjes së ndryshimit të çmimit.

¹⁴ Për patentat e dhëna në kuadrin e Konventës Evropiane të Patentave, afati kohor është tre vjet që nga data kur granti është publikuar në pajtim me Nenin. 97 (4) EPC.

¹⁵ Në holandisht: Algemene Maatregel van Bestuur ose AMvB

¹⁶ Uitvoeringsbesluit Rijksoctrooiwet 1995

Kërkesa për licencë të detyrueshme bazuar në mos përdorim do të mohohet nëse patenta mund të tregojë një arsye të vlefshme për mosdorëzimin. Një arsye e vlefshme është mundësia e patentës¹⁷, rrethanat mund të kenë ardhur nga fakti që furnizimi në Holandë u garantua nga prodhimi në një vend tjetër (jashtë EEA)¹⁸ ose rrethana përtej kontrollit të patentës si mungesa e lejeve të domosdoshme ose *forcave madhore*.

Kërkesat për një licencë të detyrueshme për patentat e ndërlidhura

Neni. 57 (4) DPA deklaron se një licencë e detyrueshme gjithashtu mund të merret nëse shpikja e patentuar është e nevojshme për aplikimin e një shpikje të patentuar më vonë (një patentë e varur). Një dispozitë e ngjashme për të drejtat e ndërlidhura të mbarështuesit të bimëve është parashtruar në Neni. 57 (5) DPA.

Një patentë e varur shpesh do të sjellë një përmirësim ose një aplikim të ri të patentës së mëparshme, por kjo është e pamjaftueshme për të përbërë "një përparim të rëndësishëm teknik me rëndësi të konsiderueshme ekonomike". Kërkesa për një avancim të konsiderueshëm perceptohet si një prag veçanërisht i lartë.¹⁹

Sipas ligjit të vjetër holandez, elementi që aplikoi një patentë më herët ishte "e nevojshme" për aplikimin e patentës më vonë, u kuptua gjerësisht; një licencë e detyrueshme konsiderohej "e kërkuar" nëse pa atë licencë patenta më e re nuk mund të shfrytëzohej në mënyrë të arsyeshme teknikut dhe ekonomikisht.²⁰ Nuk është e sigurt nëse ky është ende një ligj i mirë sipas formulimit aktual të Neni. 57 (4) DPA dhe Marrëveshja TDPIIT.

Gjatë marrjes së vendimit për kërkesën për licencë të detyrueshme për mosdorëzim ose varësi, Gjykata ka liri të plotë për të përcaktuar kushtet e licencës (Neni. 58 (4) DPA).

Ankesa / shqyrtim

Pas një vendimi nga Ministri për licencë të detyrueshme në interes të publikut, të dy palët (aplikanti dhe mbajtësi i patentës) mund të parashtrorjnë një kundërshtim,²¹ i cili është një ankesë e dërguar vetë Ministrin për të rivlerësuar vendimin e tij të mëparshëm. Afati për të paraqitur një kundërshtim është gjashtë javë.²² Pas vendimit mbi kundërshtimin, ankesa mund të depozitohet në dhomën administrative të Gjykatës së Qarkut në Hagë.²³ Ankesa përfundimtare mund të paraqitet në Këshillin e Shtetit (*Raad van State*). Si kundërshtimi ashtu edhe ankesa kanë efekt pezullues, përveç nëse vendimi i Ministrin parashikon ndryshe për shkak të urgjencës.²⁴

Ankesat kundër vendimeve mbi licencat e detyrueshme për *mosdorëzimin* ose aplikimin e një patente të varur nga Gjykata e Qarkut në Hagë mund të apelohej në Gjykatën e Apelit të Hagës. Ankesa e mëvonshme është e mundur para Gjykatës së Lartë Holandeze (kjo e fundit vetëm për pikat juridike).

Statistikat dhe jurisprudenca

Edhe pse DPA përmban rregulla të detajuara për licencat e detyrueshme, rëndësia e tyre praktike ka qenë e kufizuar. Rastet më të fundit datojnë në mesin e viteve 1990 dhe në shumicën e rasteve kërkesa u mohua. Literatura në dispozicion në përgjithësi është e kufizuar. Kjo do të thotë që (1) a priori të kërkosh një patentë të detyrueshme të detyrueshme është sfiduese sepse (2) doktrina e licencave të detyrueshme nuk është e përcaktuar mirë dhe ka vetëm udhëzime të kufizuara për të vlerësuar shanset për të qenë i suksesshëm me një kërkesë të tillë. Shumë do të varet ndoshta nga faktet dhe rrethanat e rastit.

Disa nga rastet më të fundit relevante (përveç rasteve të përshkruara më sipër):

17 Këshilli i Patentave të Hollandës për Ndarjen e Veçantë 5 shtator 1995, BIE 1996, nr. 43, f. 156: "Divizioni i Posaçëm, së bashku me Medradin, është i mendimit se kriteri për praninë e një arsyeje të vlefshme për mos aplikim nuk duhet të jetë aq e rreptë sa mund të flitet se nuk mund të shfrytëzohen".

18 Këshilli i Patentave Holandeze për Ndarjen e Veçantë 5 shtator 1995, BIE 1996, nr. 43, f. 155. Kjo pjesë e vendimit tani është përfshirë në Rregulloren Zbatuese për PDSH-në që përcakton të gjitha vendet anëtare të OBT-së përderisa furnizimi në Holandë është i garantuar.

19 Huydecoper en Van Nispen, Industriële eigendom; 1, Bescherming van technische innovatie, Kluwer: Deventer 2002, III.7.5.14 (f. 317)

20 Huydecoper en Van Nispen, eigendom Industriële; deel 1, Bescherming van technische innovatie, Kluwer: Deventer 2002, III.7.5.16 (f. 318)

21 Duke qenë se këto janë të dyja "palët e interesuara" siç nënkuptohet në Nenin. 1: 2 GCA; mund të ketë edhe palë të tjera të interesuara.

22 Neni. 6: 7 GCA

23 Neni. 8: 7 GCA

24 Neni. 57 (1) DPA

Kryetari i Gjykatës së Qarkut Hagë (procedura paraprake), ev3 c.s. / Regents, 11 dhjetor 2003, KG 03/1257 - Licenca e detyrueshme e refuzuar:

Në këto procedura ev3 c.s. kërkoi një mos heqje të ekzekutimit të një urdhri të marrë nga Regents në procedurat mbi meritat, ndër të tjera duke argumentuar se ev3 c.s. do ti jepej e drejta për patenta të ndërlidhura në të ardhmen, e cila do të bënte që çdo ev3. të ketë më vonë të drejtën e një licencë të detyrueshme. Gjykata vendosi që në procedurat paraprake (ekzekutuese) të tilla si këto, nuk ka vend për të vlerësuar këto pretendime - të cilat u kundërshtuan nga Regentët.

Kryetari i Gjykatës së Qarkut Hagë (procedurë paraprake), Cordis / Medinol, 26 gusht 2003, KG 03/835 - kërkesa për licencë të detyrueshme:

Në këto procedura, Cordis kërkoi që gjykata të ndalonte Medinolin nga ekzekutimi i lirit të përkohshëm që kishte marrë në procedurat e ndryshme të patentave në Gjykatën e Apelit Hagë. Si një nga arsyet për këtë kërkesë Cordis pohoi se do të merrte një licencë të detyrueshme për mos përdorim. Medinol e kundërshtoi këtë duke pohuar se ajo kishte përdorur me kohë patentën në Irlandë dhe se për më tepër ajo prodhonte stentët e patentuar në një shkallë të tillë në Izrael, që të mund të furnizonte Evropën dhe Holandën. Në dritën e këtyre kundërshtimeve, gjykata konsideroi se nuk mund të konsiderohej e mundshme që Cordis do të merrte një licencë të detyrueshme dhe se në procedurat paraprake kjo pikë nuk mund të hetohet më tej.

Kryetari i Gjykatës së Qarkut Hagë (procedurë paraprake), Cook / Fujinon, 17 mars 1995, KG 95/268 - kërkesa për licencë të detyrueshme:

Cook mori një urdhër të përkohshëm kundër stentëve të Fujinon. Një nga mbrojtjet e Fujinon ishte se Ministri i Çështjeve Ekonomike do të (në të ardhmen) japë një licencë të detyrueshme. Gjykata e konsideroi këtë si të parëndësishme për pyetjen nëse duhet të jepet një urdhër: i) licenca e detyrueshme nuk do të kishte efekt prapaveprues, dmth. Për shkelje të së kaluarës do të duhej gjithsesi një vendim dhe ii) nga ai moment nuk do të kishte më asnjë shkelje dhe prandaj Fujinon nuk do të vuante më nga urdhëresa.

Kryetari i Gjykatës së Qarkut në Hagë (procedimet paraprake), Chicago Metallic Continental / Maars c.s., 1 maj 1991, KG 91/312 - kërkesa e detyrueshme e licencës u mohua: Çikago mori një urdhër paraprak kundër Maars c.s. Një nga mbrojtjet ishte se Maars c.s. kishte një patentë të varur, në lidhje me të cilën do të paraqiste një kërkesë për licencë të detyrueshme në Këshillin Holandez të Patentave. Gjykata vendosi se mundësia e paraqitjes së kërkesës për licencë të detyrueshme nuk mjafton për të shmangur një urdhër. Përveç kësaj, ai konsideroi se prima facie u duk se patentat e Maars c.s. nuk ishin të varura nga patentat e Çikagos, duke çuar në përfundimin se nuk do të kishte gjasa që një licencë e detyrueshme të jepej.

Norway

Baza ligjore

Seksionet 45 deri 50a të Aktit të Patentave (Akti nr. 9 dhjetor 15, 1967) (i ndryshuar) (në tekstin e mëtejme AP).

Neni. 31bis TRIPS është zbatuar në Rregulloren e Patentave Seksionet 97 deri 99. Akti dhe Rregullorja e Patentave ishin ndryshuar para se Neni. 31bis të ishte futur në TRIPS për të lejuar rregullat e reja.

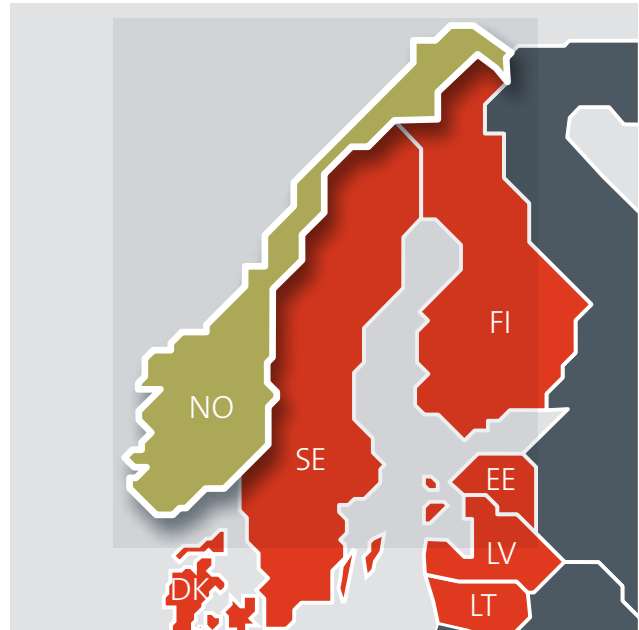
Norvegjia, si anëtare e EEA, ka zbatuar gjithashtu Direktivat Bioteknologjike (duke përfshirë Neni. 12).

Arsyet për të aplikuar për licencë

Ka arsye të ndryshme për marrjen e një licence të detyrueshme, me kërkesa të ndryshme që duhet të shqyrtohen nga autoriteti kompetent.

Në pajtim me Seksioni 45 të AP, mund të merret një licencë e detyrueshme me arsyetimin se tre vjet kanë kaluar që nga shpallja e patentës dhe katër vjet që nga paraqitja e kërkesës për patentë, pa shpikjen që përdoret “në masë të arsyeshme” në Norvegji. Mjafton që patenta të përdoret nga të licencuarit vullnetarë. Përdorimi i shpikjes në vendet anëtare të OBT-së ose në shtetet anëtare të ZEE-së është e barabartë me përdorimin në Norvegji për aq kohë sa të drejtat e patentave nuk pengojnë importin në Norvegji. Nëse plotësohet kërkesa e ligjit lidhur me mosdorëzimin, kushdo që dëshiron të përdorë shpikjen, mund të marrë një licencë të detyrueshme përderisa nuk ka “arsye të arsyeshme” për mosdorëzimin e saj. Importi vetvetiu nuk kualifikohet në vetvete si “përdorim” ose punë e shpikjes për qëllimin e Seksionit 45 AP. Sidoqoftë, nëse mbajtësi i patentës importon në Norvegji dhe në këtë mënyrë shërben në tregun norvegjez, mbajtësi i patentës mund të konsiderohet se ka “arsye të qënësishme” për mos përdorimin ose punimin e shpikjes në Norvegji, gjë që do të pengonte një kërkesë për licencë të detyrueshme.

Në pajtim me Seksioni 46 të AP, një mbajtës patentash i një patente për të cilin përdorimi varet nga një patentë tjetër mund të marrë një licencë të detyrueshme për të përdorur patentën tjetër kur patenta e parë përbën një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të rëndësishme ekonomike në lidhje me patentën tjetër. Mbajtësi i patentës për të cilin jepet licencë e detyrueshme gjithashtu ka të drejtë të marrë një licencë të detyrueshme “me kushte të arsyeshme” për patentën e parë.

NO

Në pajtim me Seksioni 46a AP, një pronar i varietetit të bimëve, i cili nuk mund të marrë ose të përdorë të drejtën e seleksionuesit të bimëve pa cenuar një patentë të vjetër, mund të marrë një licencë të detyrueshme për të përdorur shpikjen e mbrojtur me patentë nëse licenca është e nevojshme për të përdorur varietetin e bimëve. Një licencë e detyrueshme jepet vetëm nëse pronari i varietetit të bimëve demonstroi se varieteti përfaqëson një avantazh të rëndësishëm teknik me rëndësi të rëndësishme ekonomike në lidhje me shpikjen. Për më tepër, nëse mbajtësi i patentës i është dhënë një licencë e detyrueshme për përdorimin e llojeve të bimëve të mbrojtura, pronari i varietetit ka të drejtën e një licence të detyrueshme të patentës me kushte të arsyeshme.

Në pajtim me Seksioni 47 të AP, një person që dëshiron të përdorë një shpikje që dikush tjetër ka patentë për aktivitete tregtare ose operacionale, mund të marrë një licencë të detyrueshme kur konsiderohet e nevojshme në lidhje me interesat e rëndësishme publike ose nëse të drejtat e patentës përdoren në një mënyrë që mund ta kufizojë ndjeshëm konkurrencën. Kërkesa e fundit supozohet se do të plotësohet vetëm kur një pozicion dominant tregu abuzohet.

Në bazë të Seksioni 48 të KP, një person i cili përdori një shpikje për veprimtari tregtare ose operacionale në Norvegji në kohën kur kërkesa për patentë u bë publikisht e disponueshme dhe aplikimi për patentë çoi në një patentë, mund t'i jepet një licencë e detyrueshme për përdorimin kur ekzistojnë arsye të veçanta për një licencë të tillë dhe personi nuk ka dijeni për aplikimin për patentë dhe nuk mund të ketë marrë njohuri për të nëpërmjet mjeteve të arsyeshme. E njëjta vlen edhe për personat të cilët, nën të njëjtat rrethana, kanë bërë përgatitje të konsiderueshme për ta përdorur shpikjen në

Norvegji për veprimtari tregtare ose operationale. Licenca e detyrueshme gjithashtu mund të mbulojë kohën para lëshimit të patentës. Në pajtim me Seksioni 49 të AP, licenca e detyrueshme mund t'i jepet një personi i cili ka tentuar të marrë licencë me kushte të arsyeshme tregtare me marrëveshje pa pasur sukses brenda një kohe të arsyeshme dhe i cili mund të konsiderohet i aftë të shfrytëzojë shpikjen në një mënyrë të arsyeshme që është në përputhje me licencën.

Licenca e detyrueshme nuk e pengon mbajtësin e patentës nga përdorimi i patentës ose dhënia e licencave. Licenca e detyrueshme mund të transferohet vetëm së bashku me kompaninë që mban licencën e detyrueshme.

Për teknologjinë gjysmëpërçuese, licencat e detyrueshme mund të jepen vetëm për përdorim publik jo-komercial ose për shkak se të drejtat e patentës përdoren në një mënyrë që mund të kufizojë ndjeshëm konkurrencën.

Procedura e përgjithshme

Si Gjykata e Rrethit e Oslo (si gjykata e shkallës së parë) dhe Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës janë kompetente për dhënien e licencave të detyrueshme (Seksionet 50 dhe 50a KP).

Aplikuesi mund të zgjedhë nëse duhet të aplikojë për licencë të detyrueshme nga Gjykata e Rrethit të Oslo dhe / ose nga Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës.

Nëse aplikanti zgjedh Gjykatën e Qarkut të Oslos, ai duhet të dërgojë një njoftim në zyrën e pronësisë intelektuale norvegjeze dhe mbajtësi i patentës, duke i informuar ata për fillimin e procedimeve, në të njëjtën kohë me dërgimin e thirrjes në gjykatën e qarkut të Oslos (Seksioni 64 PA). Nëse aplikuesi nuk e bën këtë edhe pasi gjykata i ka dhënë aplikantit një afat për dërgimin e një njoftimi të tillë, çështja do të shkarkohet nga Gjykata e Rrethit të Oslos.

Në përgjithësi, procedura është e njëjtë si për çdo rast tjetër para Gjykatës së Rrethit Oslo; nuk ka rregulla specifike për përpunimin e një licence të detyrueshme përveç asaj që thuhet në mënyrë eksplicite në këtë dokument.

Gjykata e rrethit të Oslos mund të urdhërojë që mbajtësi i licencës së detyrueshme të fillojë përdorimin e licencës para se aktgjykimi i gjykatës të jetë përfundimtar dhe i detyrueshëm, megjithatë i tillë që nëse licenca e detyrueshme më vonë anulohet ose kufizohet në fushëveprim, mbajtësi i licencës është përgjegjës deri në masën që dëmet për përdorim janë të arsyeshme. Gjykata mund të urdhërojë mbajtësin e licencës të sigurojë një garanci për një përgjegjësi të tillë (Seksioni 50 (3) AP).

Gjykata mund të vendosë fushëveprimin e licencës, tarifën dhe kushtet e tjera. Kërkesa e ligjit në lidhje me tarifën është se ajo duhet të jetë e përshtatshme për rrethanat e rastit specifik, kështu që është në diskrecionin e gjykatës për të përcaktuar se çfarë është e arsyeshme në rastin konkret. Në Norvegji ekziston një ligj i vogël për të hedhur dritë mbi interpretimin e termit.

Nëse aplikanti kërkon nga Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës, kërkesa duhet të përfshijë arsyet për një licencë të detyrueshme, duke përfshirë edhe konsideratat e përmendura në Seksioni 49 të LP. Këto konsiderata janë që aplikuesi është përpjekur të marrë një licencë me kushte të arsyeshme komerciale me marrëveshje pa pasur sukses brenda një kohe të arsyeshme dhe që kërkuuesi mund të konsiderohet i aftë të shfrytëzojë shpikjen në mënyrë të arsyeshme që është në përputhje me licencën. Kërkesa duhet të përfshijë fushën e licencës dhe çfarë kompensimi dhe kushte të tjera që aplikuesi i konsideron të arsyeshëm. Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës mund të kërkojë një seancë dëgjimore nëse e konsideron të dobishme. Dispozita në lidhje me mundësinë e mbajtësit të licencës për të filluar përdorimin e licencës para se vendimi të jetë i ligjshëm dhe i detyrueshëm (Seksioni 50 (3) AP) zbatohet gjithashtu për procedurën nga Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës, megjithatë në mënyrë që Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës të mos anulohet ose të ndryshojë një licencë të detyrueshme të dhënë ose të rishikuar nga Gjykata e Rrethit Oslo.

Një licencë e detyrueshme duhet të jepet përgjithësisht me qëllim furnizimin e tregut të brendshëm.

Sa i përket llogaritjes së tarifës, mendohet se pagesa duhet të bazohet në kushtet hipotetike që vetë mbajtësi i patentës, ose nëpërmjet të tjerëve, do të kishte përdorur shpikjen në Norvegji në një masë të arsyeshme. Vlerësimi se si mbajtësi i patentës do të kishte vepruar duhet domosdoshmërisht të jetë specifik dhe i bazuar në hipoteza. Tarifa duhet të jetë e barabartë me të ardhurat që mbajtësi i patentës humbet si rezultat i prodhimit të mbajtësit të licencës së detyrueshme.

Nuk është e mundur të merret një licencë e detyrueshme përmes ndihmës paraprake në Norvegji.

Ankesa / shqyrtim

Një aktgjykim nga Gjykata e Rrethit Oslo mund të apelohej në Gjykatën e Apelit Borgarting. E vetmja kufizim specifik që rrjedh nga Seksioni 50 (4) LP, fjalia e fundit, është që nëse Gjykata e Qarkut i jep aplikantit një të drejtë të përdorë licencën para se aktgjykimi të jetë përfundimtar dhe i detyrueshëm dhe aktgjykimi të ankohej, Gjykata e Apelit mund të ndryshojë vendimin lidhur me të drejtën e përdorimit të licencës para

aktgjykimi është i plotfuqishëm dhe detyrues dhe gjithashtu mund të ndryshojë vendimin e Gjykatës së Rrethit lidhur me aplikantin që siguron një garanci për dëmet e mundshme. Në këtë rast, vendimi i Gjykatës së Apelit për këto çështje specifike mund të apelohe vetëm në lidhje me ankesën e aktgjykimit lidhur me bazueshmërinë e çështjes. Në Norvegji, Gjykata Supreme zgjedh se cilat raste do të dëgjojnë, kështu që shumica e rasteve i janë apeluar vetëm Gjykatës së Apelit.

Një vendim i Autoritetit Norvegjez të Konkurrencës mund të apelohe në Bordin e Ankesave të Konkurrencës, Konkurransklagenemnda, ose të kundërshtohet në gjykatë. Një padi për të sfiduar një grant të një licence të detyrueshme drejtohet tek mbajtësi i licencës, jo nga shteti norvegjez. Nuk është e mundur të ngrihet padia kundër një vendimi për të refuzuar një petition për një licencë të detyrueshme. Në këtë skenar, aplikanti duhet të nisë një veprim përpara Gjykatës së Qarkut në Oslo, në përputhje me Seksioni 50 të Ligjit për Shëndetësi.

Statistikat dhe jurisprudenca

I vetmi rast i raportuar në 30 vitet e fundit u vendos nga Autoriteti Norvegjez i Konkurrencës dhe Ministria e Modernizimit dhe Administrimit (2010). Baza për aplikimin e një licence të detyrueshme ishte e nevojshme për shkak të interesave të rëndësishme publike, të cilat u mohuan në të dyja rastet.

Poloni

Baza ligjore

Baza ligjore kryesore për licencat e detyrueshme është Kapitulli 7 (Neni. 82 deri 88) i Aktit të 30 qershorit 2000 mbi Pronën Industriale (në tekstin e mëtejme "IPL").

Neni. 82 (6) IPL zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë. Dispozita në lidhje me licencat e detyrueshme zbatohet në përputhje me rrethanat nëse një bimë nuk mund të ushtrojë të drejtën për një varietet të bimëve të mbrojtura ose kërkon një licencë kryq nga pronari i një patente.

Rregullorja e BE-së 816/2006 është e detyrueshme në tërësinë e saj dhe e zbatueshme direkt në Poloni. Asnjë dispozitë shtesë nuk është lëshuar në Poloni.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Licenca e detyrueshme mund të jepet në raste të jashtëzakonshme të parashikuara në Neni. 82 IPL ku:

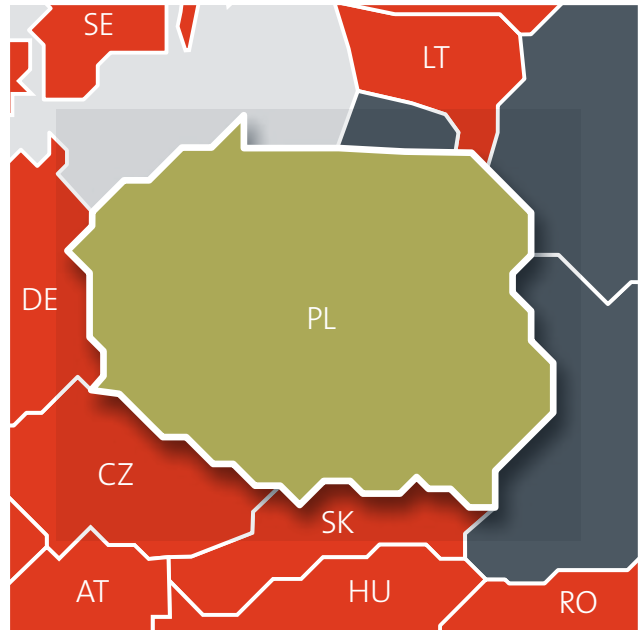
- Nevojitet parandalimi ose eliminimi i gjendjes së emergjencës kombëtare, veçanërisht në fushën e mbrojtjes, rendit publik, mbrojtjes së jetës dhe shëndetit të njeriut, si dhe mbrojtjen e mjedisit natyror; ose
- Është vërtetuar se patenta është abuzuar; ose
- Është konstatuar se mbajtësi i patentës që gëzon të drejtën e përparësisë së një kërkesë të mëparshme pengon, duke refuzuar të lidhë një kontratë licence, përmbushjen e kërkesave të tregut të brendshëm përmes shfrytëzimit të shpikjes së patentuar (patentë e varur), shfrytëzimi i të cilave shkel patentën e mëparshme; në rastin e tillë, mbajtësi i patentës së mëparshme mund të kërkojë që t'i jepet një autorizim për shfrytëzimin e shpikjes që është lënda e patentës së varur (licencë e ndërthurur).

Baza e katërt në të cilën është e mundur të jepet një licencë e detyrueshme është përcaktuar në Rregulloren e BE 816/2006.

Procedura e përgjithshme

Zyra e Patentave e Republikës së Polonisë është autoriteti kompetent për të dhënë një licencë të detyrueshme.

Zyra për Patentim do të vendosë për dhënien e një licence të detyrueshme brenda procedurave pjesore.

PL

Procedura për dhënien e licencës së detyrueshme fillohet në bazë të një kërkesë. Aplikuesi duhet të provojë se ai kishte bërë me mirëbesim përpjekjet për të marrë licencën nga mbajtësi i patentës (kjo kërkesë nuk zbatohet për një licencë të detyrueshme për të parandaluar ose eliminuar gjendjen e emergjencës kombëtare). Zyra e Patentave vendos në seancë. Zyra mund të nxjerrë vendimin në seancë të mbyllur, nëse konsiderohet e nevojshme në dritën e mirëqenies publike dhe sigurisë (p.sh. vetëm për një licencë të detyrueshme për të parandaluar ose eliminuar gjendjen e emergjencës kombëtare).

Licenca e detyrueshme, me kërkesë të palës së interesuar, futet në regjistrin e patentave.

Nuk është e mundur të merret një leje e detyrueshme me anë të një lehtësimi paraprak.

Zyra e Patentave ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme, në veçanti:

- Shtrirja dhe kohëzgjatja e një licence të detyrueshme;
- kushtet dhe kushtet e detajuara të përdorimit të saj;
- Shuma e pagesës në proporcion me vlerën e tregut të licencës (si rregull personi që shfrytëzon shpikjen nën një licencë të detyrueshme është i detyruar të paguajë një shpërblim për mbajtësin e patentës);
- si dhe mënyrën dhe afatet kohore të pagesës së honorareve.

Sipas doktrinës ligjore polake, Zyra e Patentave, kur lëshon vendimin për dhënien e licencës së detyrueshme, merr parasysh që qëllimi i licencës duhet të pasqyrojë qëllimin për të cilin është dhënë.

Një licencë e detyrueshme është gjithmonë një licencë jo-ekskluzive. Mbajtësi i patentës mund të vazhdojë:

- të përdori shpikjen; dhe
- të japi një licencë jo-ekskluzive.

Ankesa / shqyrtim

Palët në procedurë kanë të drejtë të parashtrojnë ankesë në Gjykatën Administrative të Voivodeshipit në Varshavë. Një vendim i marrë nga Gjykata Administrative e Voivodeshipit mund të apelohehet në Gjykatën e Lartë Administrative.

Statistikat dhe jurisprudenca

Zyra e Patentave nuk ka dhënë asnjë licencë të detyrueshme gjatë 18 viteve të fundit.

Në bazë të legjislacionit aktualisht të zbatueshëm, nuk janë regjistruar procedurat lidhur me licencat e detyrueshme.

Portugali

Baza ligjore

Licencat e detyrueshme janë themeluar në Kodin e Pronësisë Industriale në Neni. 107 deri 112 (në vijim Kodi PI).

Kodi IP gjithashtu zbaton Direktivën Bioteknologjike. Rregullorja e BE-së 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Arsyet për dhënien e licencës së detyrueshme përcaktohen në ligj dhe janë:

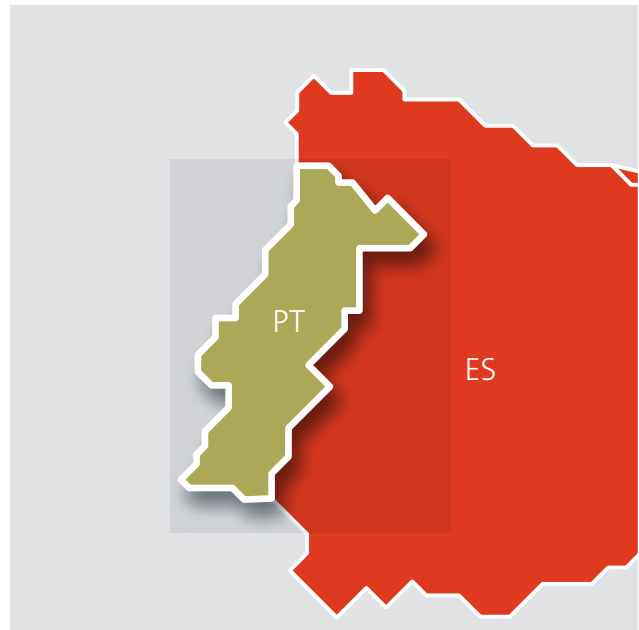
- mungesa ose pamjaftueshmëria e shfrytëzimit të shpikjes së patentuar;
- varësia midis patentave; dhe
- interesi publik.

Një licencë e detyrueshme mund të jepet vetëm në rastet kur i licencuari i pritshëm ka bërë përpjekje për të marrë një licencë kontraktuale nga pronari i patentës në kushte komercialisht të pranueshme dhe përpjekjet e tilla nuk kanë qenë të suksesshme brenda një afati të arsyeshëm kohor.

Përsa i përket bazës së parë për aplikim për licencë të detyrueshme, ligji përcakton që eksplorimi i një patente duhet të fillojë brenda katër viteve nga data e depozitimit ose tre vjet nga data e dhënies, cilado është periudha më e gjatë. Për qëllim të kësaj dispozite të detyrueshme të licencimit, importimi gjithashtu kualifikohet si shfrytëzim i shpikjes së patentuar, për sa kohë që importimi i përmendur është bërë nga shtetet anëtare të Bashkimit European ose OBT.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti kompetent është Instituti Kombëtar i Pronësisë Industriale (INPI). Për licencat e detyrueshme për arsye të interesit publik, qeveria¹ është autoriteti kompetent.

PL

Parashtrimi para INPI

Kërkesa për licencë të detyrueshme depozitohet nga aplikanti. Pronari i patentës njoftohet për të paraqitur argumentet e tij brenda dy muajve. INPI do të vendosë brenda një periudhe dy mujore nëse licenca duhet të jepet.

Nëse vendos të japë licencën e detyrueshme, njofton palët që secili të emërojë një ekspert për të rënë dakord mbi kushtet e licencës së detyrueshme dhe kompensimin për t'i paguar pronarit të patentës. INPI gjithashtu do të emërojë një ekspert, dhe ky panel ekspertësh, me liri të plotë, do të vendosë mbi kushtet e licencës së detyrueshme si dhe kompensimin që duhet t'i paguhet pronarit të patentës.

Meqë vendimi i ekspertëve mund të bëhet ankim, Gjykata gjithashtu ka liri të plotë për të vendosur mbi kushtet e licencës së detyrueshme.

Ligji nuk parashikon mundësinë e marrjes së një licence të detyrueshme me anë të një urdhri të përkohshëm.

¹ Ligji nuk specifikon se kush është përgjegjës brenda qeverisë. Mund të ndryshojë nga qeveria në qeveri. Zakonisht, Ministria e Drejtësisë është përgjegjëse për çështjet e PI.

Kërkesa për qeverinë

Nuk ka rregulla specifike në ligjin që rregullon procedurën për marrjen e një licence të detyrueshme për arsye të interesit publik. Nuk ka precedentë. Qeveria është e lirë në këtë drejtim. Megjithatë, mund të jetë mirë nëse qeveria do të udhëhiqet nga rregullat që qeverisin procedurën para INPI.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi për dhënien ose jo të licencës së detyrueshme mund të apelohej në Gjykatën e Pronësisë Intelektuale.

Vendimi i panelit të ekspertëve mbi kushtet dhe kompensimin e licencës së detyrueshme gjithashtu mund të apelohej në Gjykatën e Pronësisë Intelektuale.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka në dispozicion.

Rumani

Baza ligjore

Baza ligjore për licencat e detyrueshme në Rumani është përcaktuar në Neni. 43 deri 47 të Ligjit rumun Nr. 64/1991 mbi patentat (në vazhdim PL).

PL gjithashtu zbaton Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë. Përveç kësaj, Ligji nr. 255/1998 lidhur me mbrojtjen e varieteteve të reja të bimëve përcakton që mbajtësi i një patente në lidhje me një shpikje bioteknologjike mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme jo-ekskluzive për përdorimin e një varieteti të mbrojtur.

Rregullorja e BE-së 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme; nuk ka dispozita të brendshme në lidhje me zbatimin / zbatimin e saj.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Neni. 43 (1) PL, me kërkesë të çdo personi të interesuar, Tribunali i Bukureshtit mund të japë një licencë të detyrueshme pas skadimit të një periudhe prej katër vjetësh nga data e depozitimit të aplikimit për patentë ose një periudhe prej tre vjetësh pas dhënies së patentë, cilado afat skadon më vonë.

Megjithatë, ligji thotë se një licencë e detyrueshme mund të kërkohet vetëm nëse shpikja nuk është përdorur ose nuk është përdorur mjaft në territorin rumun dhe pronari i patentës nuk mund ta justifikojë mosveprimin e tij dhe nuk është arritur ndonjë marrëveshje me të lidhur me kushtet dhe kushtet e shpikjes (Neni. 43 (2) PL). Ligji nuk përcakton nëse importimi gjithashtu kualifikohet si përdorim i shpikjes së patentuar dhe aktualisht nuk ekziston një ligj i rastit në këtë aspekt. Megjithatë, ka të ngjarë që gjykatat do të konsiderojnë importimin si përdorim të shpikjes si rezultat i Neni. 27 TDPIT.

Tribunali i Bukureshtit do të autorizojë lejen e detyrueshme nëse konsideron, në bazë të rrethanave, që edhe pse personi në fjalë ka bërë çdo përpjekje, asnjë marrëveshje nuk është arritur brenda një periudhe të arsyeshme kohore (Neni. 43 (3) PL).

Neni. 43 (4) PL parashikon që licenca e detyrueshme mund të autorizohet nga Gjykata e Bukureshtit:

- në situata emergjente kombëtare;
- në situata të tjera të urgjencës ekstreme;
- në situata të përdorimit publik, për qëllime jo komerciale.

Dhënia e licencës së detyrueshme për një nga arsyet e lartpërmendura nuk kërkon që kushtet e përmendura në Nenin. 43 (2) PL janë plotësuar. Megjithatë, i licencuari do të njoftojë kërkuesin e patentës ose mbajtësin e patentës të autorizimit të gjykatës në kohën më të shkurtër të mundshme.

Në situata të përdorimit publik për qëllime jo komerciale, qeveria ose palët e treta të autorizuara prej saj, kur ata kanë njohuri ose kanë arsye të demonstrueshme për të ditur nëse një patentë e vlefshme është ose do të përdoret nga qeveria ose palët e treta, njoftojë mbajtësin e patentën për përdorimin e saj brenda një kohe të arsyeshme.

Në rastet kur një patentë nuk mund të shfrytëzohet pa paragjykuar të drejtat e dhëna nga një patentë tjetër, data e rregullimit kombëtar të aplikimit të së cilës është më herët, një licencë e detyrueshme për shfrytëzimin e patentës së mëvonshme mund të autorizohet vetëm nëse plotësohen kushtet kumulative:

- (a) shpikja e pretenduar në patentën e mëvonshme përbën një përparim të rëndësishëm teknologjik me interes të konsiderueshëm ekonomik në lidhje me shpikjen e pretenduar në patentën e mëparshme;
- (b) mbajtësi i patentës së mëparshme ka të drejtë për licencë reciproke në kushte të arsyeshme për përdorimin e shpikjes të pretenduar në patentën e mëvonshme;
- (c) përdorimi i autorizuar në lidhje me patentën e mëparshme nuk është i transmetueshëm, përveç në rastet kur edhe patentat pasuese transmetohet.

Përfituesi i licencës së detyrueshme mund të jetë qeveria ose palët e treta të autorizuar prej tij.

Neni. 43 (3) PL parashikon që licencat e detyrueshme të autorizohen kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm dhe shkalla dhe kohëzgjatja e licencave të detyrueshme kufizohen në qëllimet për të cilat janë autorizuar (Neni 43 (4) PL).

Në rastin e shpikjeve në fushën e teknologjisë gjysmëpërçuese, licenca do të jepet vetëm për qëllime jo-komerciale publike ose për të korrigjuar një praktikë të gjetur të jetë anti-konkurruese në procedurat gjyqësore ose administrative.

Nëse mbajtësi i patentës së varietetit të bimëve nuk mund ta shfrytëzojë pa paragjykuar një patentë të mëparshme, ai mund të aplikojë për një licencë të detyrueshme për shpikjen e mbrojtur nga kjo patentë.

Kur mbajtësi i patentës që ka të bëjë me një shpikje bioteknologjike nuk mund ta shfrytëzojë atë pa paragjykuar një patentë të mëparshme të variantit, ajo mund të kërkojë një licencë të detyrueshme për shfrytëzimin e varietetit të bimëve të mbrojtura me patentë.

Kur një licencë e detyrueshme është e autorizuar për të rregulluar një praktikë anti-konkurruese, dispozitat e Neni. 43 (3) dhe (4), dhe Neni. 44 (3) PL nuk janë të zbatueshme.

Sipas Neni. 45 PL, licenca e detyrueshme nuk është e transferueshme, përveçse me pjesën e ndërmarrjes ose me fondin tregtar që përfiton nga përdorimi i tillë.

Procedura e përgjithshme

Tribunali i Bukureshtit është autoriteti kompetent për dhënien e një licence të detyrueshme.

Procedura për marrjen e një licence të detyrueshme fillon me paraqitjen e një kërkesë në Gjykatën e Bukureshtit. Pasi që nuk ka dispozita të veçanta të parashikuara në PL, procedura do të kryhet në përputhje me rregullat e zakonshme të procedurës civile.

Prandaj, pala e interesuar do të paraqesë një kërkesë në Gjykatën e Bukureshtit, e cila do të japë licencën pas analizimit të kërkesës së paraqitur sipas kriterëve të përcaktuara në ligj.

Nuk ka as jurisprudencë as dispozita të posaçme ligjore që kanë të bëjnë me mundësinë e marrjes së një licence të detyrueshme në një procedurë të përkohshme.

Sipas Neni. 44 PL, licencat e detyrueshme nuk janë ekskluzive dhe jepen nga Gjykata e Bukureshtit në kushte të specifikuar në lidhje me shtrirjen dhe kohëzgjatjen e tyre, si dhe nivelin e shpërblimit për bartësin e së drejtës, të përcaktuar në lidhje me vlerën tregtare të licencave dhënë. Gjykata ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme.

Sipas Neni. 46 (1) PL, me kërkesë të arsyetuar të paraqitur nga pala e interesuar, Tribunali i Bukureshtit mund të tërheqë licencën e detyrueshme kur rrethanat që i japin asaj do të pushojnë së ekzistuari, me kusht që interesat legjitime të palës që e kanë fituar atë të mbrohen në një mënyrë të përshtatshme. Licenca e detyrueshme nuk do të tërhiqet nëse rrethanat që janë marrë parasysh me rastin e dhënies së saj mund të ndodhin përsëri (edhe pse në atë moment të saktë ata kishin pushuar së ekzistuari).

Aktgjykimet përfundimtare dhe të parevokueshme në lidhje me dhënien ose tërheqjen e licencës së detyrueshme i komunikohet Zyrës Shtetërore për Shpikjet dhe Markat (OSIM), e cila e regjistron atë në Regjistrin Kombëtar të Aplikacioneve të Patentave ose në Regjistrin Kombëtar të Patentave dhe do të publikojë këto vendime në Buletinin Zyrtar të Pronësisë Industriale brenda një muaji nga data e komunikimit.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të apelohe në Gjykatën e Apelit të Bukureshtit.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka raste në lidhje me licencat e detyrueshme.

Serbia

Baza ligjore

Licenca e detyrueshme rregullohet nga Nenet. 26 deri 38 të Ligjit për Patenta (Gazeta Zyrtare e Republikës së Serbisë nr. 99/2011) (në vazhdim LP).

Legjislacioni ka për qëllim zbatimin e Neni. 31bis TDPIT.

Arsyet për të aplikuar për licencë

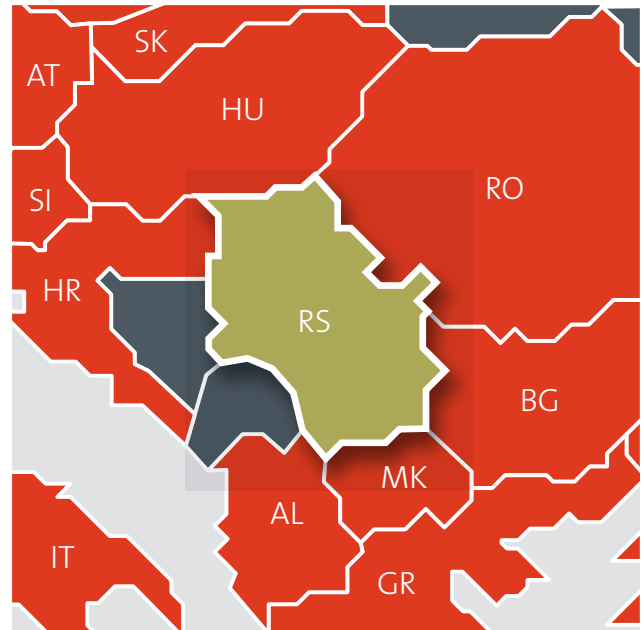
Nëse bartësi i së drejtës refuzon të licencojë të drejtat e përdorimit komercial të një shpikjeje të mbrojtur ndaj palëve të tjera ose vendos kushte të paarsyeshme për një licencë të tillë, me kërkesën e një pale të interesuar pas shqyrtimit të meritave të secilit rast individual, autoriteti kompetent mund të japë me detyrim licencë, në rastet e mëposhtme:

- (1) Nëse bartësi i së drejtës ose pala e autorizuar prej tij nuk e shfrytëzon shpikjen e mbrojtur ose e përdor atë në mënyrë të pamjaftueshme në Republikën e Serbisë (importimi i produkteve të patentuara kualifikohet si shfrytëzim i shpikjes);
- (2) Nëse përdorimi komercial i një shpikjeje që më vonë është mbrojtur në emër të një pale tjetër nuk është e mundur pa përdorimin e shpikjes së mbrojtur në tërësi ose pjesërisht;
- (3) Kur është e nevojshme për të korigjuar një praktikë të përcaktuar në një proces gjyqësor ose administrativ që të jetë anti-konkurrenës.

Procedura e përgjithshme

Autoriteti qeveritar kompetent në fushën në të cilën shpikja do të përdoret, me kërkesën e një pale të interesuar, pas shqyrtimit të meritave të secilit rast individual, mund të japë një licencë të detyrueshme.

Pala e interesuar, e cila më parë ka kontaktuar mbajtësin e patentës për leje për përdorim komercial të një shpikjeje të mbrojtur, mund të paraqesë kërkesën për licencë të detyrueshme tek autoriteti qeveritar kompetent në fushën në të cilën shpikja do të punësohet. Autoriteti do të shqyrtojë çdo kërkesë të veçantë dhe do të vendosë për dhënien e licencës së detyrueshme me kusht që kushtet ligjore (shih më lart) të jenë përmbushur.

RS

Licenca e detyrueshme mund të ndërpritet nëse dhe kur rrethanat që çuan në dhënien e saj pushojnë së ekzistuari dhe nuk ka gjasa të përsëriten. Me kërkesë të arsyetuar, autoriteti qeveritar kompetent në fushën në të cilën shpikja do të përdoret duhet të rishqyrtojë ekzistencën e mëtejshme të rrethanave që ishin bazë për dhënien e saj.

Kërkesa për dhënien e licencës së detyrueshme nuk mund të depozitohet para skadimit të një periudhe prej katër vjetësh nga data e paraqitjes së kërkesës për patentë ose para skadimit të një periudhe prej tre vjetësh nga dhënia e patentës, cilado periudhë skadon e fundit.

Licenca e detyrueshme është e kufizuar në qëllimin për të cilin është dhënë. Ajo mund të caktohet vetëm me uzinën e prodhimit që shfrytëzon shpikjen për të cilën është dhënë licenca; nuk do të jetë ekskluzive dhe do të jepet kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm.

Kompetenca e autoritetit varet nga fusha në të cilën shfrytëzohen shpikjet e mbrojtura (bujqësia, industria farmaceutike, elektronika). Prandaj, autoriteti për secilën fushë është kompetent për të vendosur për lëshimin e licencës së detyrueshme sipas kushteve të mësipërme.

Kohëzgjatja dhe fushëveprimi i licencës përcaktohen në bazë të qëllimit për të cilin është lëshuar licenca e detyrueshme dhe këto autoritete (ministritë e shkallës së parë dhe gjykata në procedurën e ankesës) kanë liri të plotë për të vendosur kushtet e licencës në secilin rast.

Ankesa / shqyrtim

Ankesa mund të bëhet brenda 15 ditëve nga marrja e vendimit.

Për vendimet e shkallës së dytë ekziston një mjet juridik që bën thirrje për paraqitjen e kontestit administrativ pranë Gjykatës Administrative në Beograd, brenda 30 ditëve nga marrja e vendimit të ankimuar.

RS

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot

Suedi

Baza ligjore në Suedi

Seksionet 45-50 të Aktit Suedez të Patentave Nr. 837 të vitit 1967 të ndryshuar (në tekstin e mëtejme AP).

Neni. 12 Direktiva e Bioteknologjisë zbatohet përmes Seksionit 46a AP.

Meqenëse Rregullorja e BE 816/2006 ka efekt të drejtpërdrejtë në Suedi, nuk është zbatuar në mënyrë eksplicite në legjislacionin suedez. Artikuj të caktuar, si Neni. 12 dhe 16 (2) në lidhje me ofrimin e informacionit dhe Arteve. 14 dhe 16 (3) në lidhje me autoritetin kompetent kanë sjellë disa ndryshime të akteve të tjera suedeze legjislative, duke zbatuar këto detyrime.

Arsyet për të aplikuar për licencë

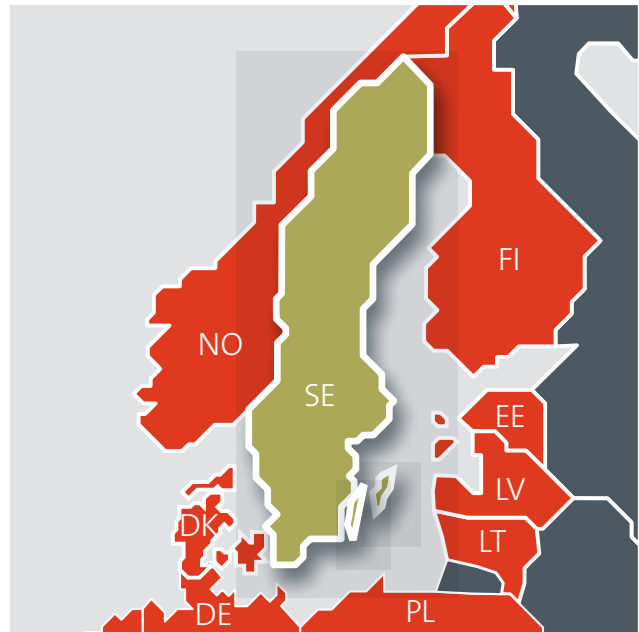
Seksionet 45-50 AP ofrojnë një të drejtë ligjore për të marrë licencën e detyrueshme të gjykatës për një patentë në skenarë të ndryshëm.

Skenari i parë (Neni. 45 KP) ka të bëjë me mungesën e shfrytëzimit të një shpikje të patentuar në Suedi. Kriteret ligjore për dhënien e licencës së detyrueshme në këtë skenar janë:

- Kanë kaluar të paktën tre vjet nga dhënia e patentës dhe katër vjet nga data e dorëzimit të aplikimit për patentë;
- shpikja nuk është shfrytëzuar në një shkallë të arsyeshme në Suedi; dhe
- Nuk ka asnjë arsye të pranueshme se pse shpikja nuk po shfrytëzohet.

Sa i përket pikës (ii), mjafton që produktet e rëndësishme për shpikjen të importohen nga shtetet anëtare në BE ose në një shtet / rajon që ka aderuar në marrëveshjen për krijimin e OBT-së.

Një skenar i dytë (Seksionet 46 dhe 46a AP) ka të bëjë me situatën ku një patentë ose një varietet i mirë (A) i dhënë varet nga një patentë tjetër (B) në kuptimin që shfrytëzimi komercial i patentës / patentës B. Mbajtësi i patentës / të drejtës së varietetit të bimëve A mund të marrë një licencë për patentën B me kusht që ai / ajo të tregojë se patentë / të drejtën e varietetit të bimëve A përbën një avantazh të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik në krahasim me shpikjen e mbuluar me patentë B. Në këtë rast, jepet një licencë dhe mbajtësi i

Patenta B ka të drejtën e një licence korresponduese për patentën / të drejtën e varietetit të bimës A.

Skenari i tretë (Seksioni 47 KP) ka të bëjë me situatën ku ka interes publik me rëndësi të madhe që kërkon që një licencë e detyrueshme t'i jepet dikujt që synon të shfrytëzojë shpikjen komercialisht.

Një skenar i katërt (Seksioni 48 i AP) ka të bëjë me situatën kur dikush, pas parashtimit, por para publikimit të një kërkesë për patentë, ka filluar të shfrytëzojë shpikjen në një shkallë tregtare ose ka bërë përgatitjet substanciale për një shfrytëzim të tillë. E drejta për licencë të detyrueshme është e kushtëzuar nga pala që kërkon një licencë që nuk ka qenë në dijeni të kërkesës për patentë dhe nuk ishte në gjendje të marrë informata në lidhje me këtë. E drejta për licencë nxitet nga dhënia e patentës, por licenca gjithashtu mund të mbulojë fazën e aplikimit.

Rregullat e përgjithshme mbi licencat e detyrueshme (Seksioni 49 i AP) parashikojnë më tej se:

- (i) licenca mund t'i jepet vetëm dikujt që ka aftësinë të shfrytëzojë shpikjen në mënyrë të pranueshme;
- (ii) pala që kërkon një licencë duhet të dëshmojë se pa sukses i është afruar patentuesit për të marrë licencë vullnetare me kushte të arsyeshme,
- (iii) një licencë e detyrueshme nuk e pengon patentën që të përdorë ose të japë patentë të tjerë, dhe atë

- (iv) licenca e detyrueshme mund të bartet së bashku me biznesin në të cilin është përdorur ose që ka për qëllim të përdoret, dhe në lidhje me licencat për bartësit e patentave të varur / të drejtat e varieteteve të bimëve patentë ose të drejtën e varietetit të bimëve në fjalë.

Licencat e detyrueshme mund të jepen edhe në bazë të Rregullores së BE-së 816/2006, e cila ka efekt të drejtpërdrejtë në Suedi. Agjencia Suedeze e Produkteve Mjekësore është autoriteti kompetent në lidhje me Neni. 14 të Rregullores.

Procedura e përgjithshme

Gjykata e Patentave dhe e Tregut është kompetente për të dhënë një licencë të detyrueshme.

Kërkesa për licencë të detyrueshme paraqitet si padi civile sipas rregullave të përgjithshme të Kodit të Procedurës Suedeze, të plotësuar me dispozita specifike procedurale në ZM (kryesisht në lidhje me vendndodhjen ekskluzive dhe përbërjen e gjykatës). Çështja fillon kur pala që kërkon një licencë paraqet një kërkesë për thirrje. Palët kanë barrën e përparimit të rastit të tyre, p.sh. duke ofruar prova, dhe gjykata mund të marrë një vendim vetëm në kuadër të asaj që palët kanë pretenduar dhe pranuar. Nuk ka dispozita të qarta që lejojnë dhënien e një licence të detyrueshme si lehtësim paraprak dhe, për të mirë të njohurive tona, kjo nuk është bërë në praktikë. Është e mundur që gjykata të shqyrtojë argumentet që kanë të bëjnë me të drejtën për licencë të detyrueshme për të vendosur nëse do të japë lehtësim paraprak ligjor kundër një të pandehuri. Në një rast, i pandehuri argumentoi se dështimi i patentuesit për të prodhuar sasi të mjaftueshme të produkteve medicinale për të siguruar trajtim të duhur për pacientët që vuanin nga sëmundje të caktuara, përbente arsye të jashtëzakonshme për mos lëshimin e një urdhri të përkohshëm (Gjykata e Qarkut në Stokholm, lënda nr. T 5784-10). Megjithatë, rasti u zgjidh dhe çështja kurrë nuk u provua para gjykatës.

Gjykata ka liri veprimi në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme (Seksioni 50 KP). Brenda kornizës së krijuar nga pozicionet e palëve, gjykata ka autoritetin dhe diskrecionin për të vendosur se deri në çfarë mase mund të përdoret shpikja, kompensimi që duhet paguar dhe kushtet e tjera të marrëveshjes së licencës. Kufizimet e përgjithshme të përcaktuara në nenet 45 dhe 49 të LP kufizojnë gjykimin e gjykatës. Për shembull, licencat e detyrueshme në bazë të mungesës së shfrytëzimit në Suedi nuk mund të mbulojnë importin dhe licencat e detyrueshme bazuar në përdorimin e mëparshëm mund të mbulojnë vetëm përdorimin që i licencuari ka ndërmarrë në të vërtetë. Shtrirja e licencës së dhënë nuk duhet të jetë më e gjerë se ajo që është e justifikuar nga faktet e rastit. Licenca e detyrueshme nuk mund të parandalojë patentën

nga përdorimi i shpikjes ose nga dhënia e licencave të mëtejshme; shih komentin mbi Seksionin 49 AP më lart.

Ekzistojnë komentime ligjore që adresojnë dispozitat përkatëse të Aktit të Patentave, më i fundit që është "Patentlagen - koment dhe vendim i EPC dhe PCT" (Akti i Patentave - një koment dhe krahasim me EPC dhe PCT) nga BG Nilson dhe C. Holtz nga viti 2012, por këto janë mjaft të kufizuara dhe fokusohen në kriteret ligjore si të tilla dhe në historinë legjislative të seksioneve të ndryshme.

Ankesa / shqyrtim

Një ankesë në Gjykatën e Apelit të Patentave dhe të Tregut është subjekt i dhënies së lejes për të apeluar. Një ankesë e mëtejshme në Gjykatën Supreme më pas i nënshtrohet një kërkesë të dyfishtë për leje për të apeluar (dmth. Së pari nga Gjykata e Apelit e Patentave dhe e Tregut dhe më pas nga Gjykata Supreme).

Statistikat dhe jurisprudenca

Ne nuk jemi të vetëdijshëm për asnjë rast precedent në lidhje me dhënien e një licence të detyrueshme sipas rregullave aktuale. Ka disa raste të tilla nën Aktin e vjetër të Patentave (para vitit 1967), të cilat janë të një rëndësie të vogël ose aspak relevante, por megjithatë janë llogaritur shkurtimisht më poshtë.

NGA 1937 f. 90: në lidhje me mundësinë për të shmangur një licencë të detyrueshme duke filluar të shfrytëzojë ose zgjerorë shfrytëzimin e patentës në Suedi pas paraqitjes së një veprimi për licencë të detyrueshme (ku përgjigja ishte negative). Çështja kishte të bënte me patentat me aplikim ushtarak dhe licencë.

NGA 1945 f. 110: në lidhje me ekzistencën e një arsyeje të vlefshme për mos shfrytëzimin e shpikjes në Suedi ku importimi nga Gjermania nuk u konsiderua i mjaftueshëm dhe leje ishte dhënë.

NGA 1947 f. 692 II: lidhur me një rast në të cilin patenta është shfrytëzuar (në Suedi apo jashtë saj). Prodhimet e patentuara u prodhuan në Suedi dhe fakti që materiali i parë nuk ishte importuar nuk konsiderohej i rëndësishëm. Asnjë licencë nuk ishte dhënë.

Slovenia

Baza ligjore

Neni. 125 Ligji mbi Pronësinë Industriale (ZIL-1-UPB3) (i ndryshuar deri më 6 dhjetor 2013) (në tekstin e mëtuftjeshëm IPA).

Rregullorja e BE-së 816/2006 është drejtpërdrejt e zbatueshme dhe legjislacioni sloven ka zbatuar Nenin. 12 të Direktivës mbi Bioteknologjinë.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Sipas Neni. 125 (1) IPA, licencat e detyrueshme mund të jepen:

a) kur është në interesin publik, në veçanti nëse siguria kombëtare, ushqimi, shëndeti ose zhvillimi i sektorëve të tjerë jetësorë të ekonomisë kombëtare e kërkon këtë; ose

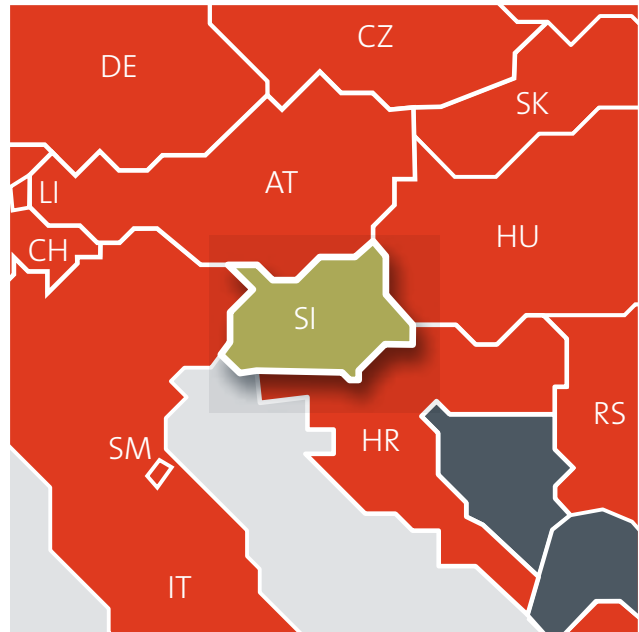
(b) kur gjykata ka vendosur që pronari i patentës ose i licencuari i tij të abuzojë me të drejtat e patentës, veçanërisht kur mënyra e shfrytëzimit është në kundërshtim me rregulloret e miratuara ose përbën një shtrembërim të konkurrencës (Neni. 125 (1) IPA).

Gjykata do të shqyrtojë nëse një licencë e detyrueshme mund të jepet pas vlerësimit të rrethanave të dhëna dhe pasi pronari i patentës të dëgjohet në gjykatë (Neni. 125 (2) IPA).

Procedura e përgjithshme

Gjykata e Qarkut në Lubjanë (departamenti komercial) ka juridiksion ekskluziv për vendimet e shkallës së parë (Neni. 103 (2) i Aktit të Gjykatave, Gazeta Zyrtare e Republikës së Sllovenisë, nr. 19/94 e ndryshuar).

Aplikuesi mund të paraqesë një kërkesë për dhënie e një licence të detyrueshme nëse dëshmohet se është provuar se është bërë përpjekje për lidhjen e një marrëveshjeje licence me një mbajtës patentash (sipas kushteve të arsyeshme) dhe se një përpjekje e tillë doli të jetë e pasuksesshme brenda një periudhe të arsyeshme e kohore. Asnjë provë e tillë nuk kërkohet nëse është shpallur gjendja e luftës ose situata e ngjashme e emergjencës. Në raste të tilla, mbajtësi i patentës duhet të informohet sa më parë (Neni. 125 (3) IPA).

SI

Gjykata do t'i japë licencat e detyrueshme në favor të aplikantit (Qeveria e Sllovenisë ose ndonjë pale e tretë) nëse kushtet sipas Neni. 125 (1) IPA janë plotësuar dhe në pajtim me kushtet e Neniit. 126 (1) dhe (2) IPA.

Nëse jepet një licencë e detyrueshme, kompensimi do të jetë për shkak të pronarit të patentës, duke marrë parasysh rrethanat e rastit dhe vlerën ekonomike të licencës së detyrueshme (Neni. 127 IPA).

Gjykata ka lirinë për të përcaktuar objektin dhe datën e skadimit të licencës së detyrueshme në përputhje me qëllimin e licencës së detyrueshme në fjalë (Neni. 126 (1) (a) IPA).

Licenca e detyrueshme nuk mund të jetë ekskluzive; ajo duhet të jetë e transferueshme dhe duhet të sigurojë kryesisht furnizim me tregun sloven (Neni. 126 (1) (b) deri (d) IPA).

Licenca e detyrueshme nuk duhet të shkel patentat e tjera, përveç nëse patentat që i nënshtrohen licencës së detyrueshme pengojnë zhvillimin teknik të një vlere të konsiderueshme për ekonominë kombëtare. Licenca e detyrueshme duhet të jepet edhe në favor të mbajtësit të patentës së shkelur (ndërkalim licence) dhe kushtëzohet me mos-transferueshmërinë e të drejtave në të dy patentat (Neni. 126 (2) IPA).

Gjykata mund të vendosë për kohëzgjatjen e licencës së detyrueshme nëse rrethanat në të cilat është dhënë licenca e detyrueshme nuk plotësohen më dhe nëse rrethanat e tilla nuk kanë gjasa të përsëriten (Neni. 126 (2) IPA).

Gjykata e Rrethit të Lubjanës ka juridiksion ekskluziv për të shqyrtuar çështjet e patentave. Kushtet që nuk bien në diskrecionin e gjykatës janë të ligjshme dhe mund të ndryshohen vetëm përmes ndryshimeve legjislative.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi mund të bëhet ankim në Gjykatën e Apelit të Lubjanës (Neni. 31 Akti i Procedurës jokontestimore të Procedurës Civile, Gazeta Zyrtare e SRS, nr. 30/86 e ndryshuar).

SI

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka në dispozicion.

Slovakia

Baza ligjore

Baza ligjore kryesore për licencat e detyrueshme është Akti Sllovak i Patentave, Nr. 435/2001 Coll. për Patentat, Certifikatat e Mbrojtjes Shtesë, të ndryshuar (më tutje në tekst AP). Licencat e detyrueshme rregullohen nga Seksioni 27 i Ligjit për Shëndetësi.

Kompetenca e gjykatës është e përcaktuar në Seksioni 25 të Dekretit nr. 160/2015 Coll. të Kodit sllovak të Procedurës Civile të ndryshuar.

Legjislacioni ka për qëllim të zbatojë si Neni. 12 të Direktivës Biotech dhe Rregullores së BE 816/2006.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Shkaqet kumulative për dhënien e licencës së detyrueshme janë:

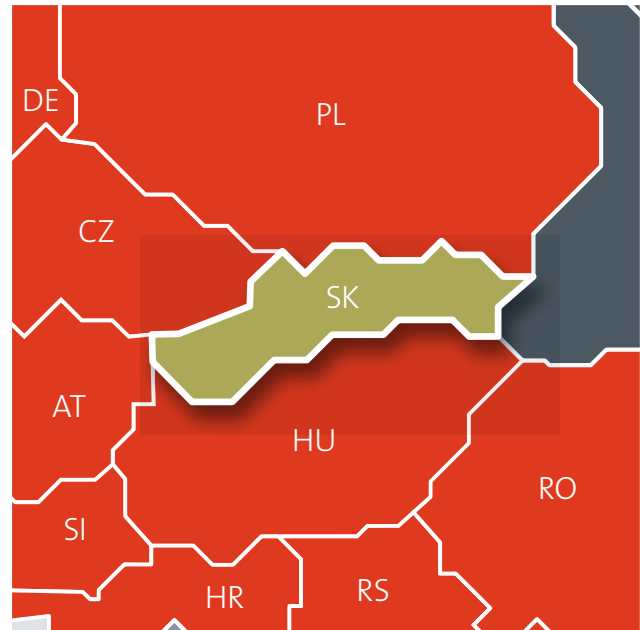
- (i) skadimin e një periudhe katërvjeçare nga data e depozitimit të kërkesës për patentë ose periudha trevjeçare nga data e dhënies, ku do të zbatohet periudha që skadon më vonë;
- (ii) mbajtësi i patentës nuk ka pranuar ofertën e duhur për lidhjen e marrëveshjes së licencës brenda 3 muajve;
- (iii) mbajtësi i patentës nuk e përdor shpikjen ose e përdor atë pa mjaftueshëm pa arsye të duhur, ku shpikja si produkt nuk është dorëzuar në treg në sasi të mjaftueshme.

Pavarësisht nga kushtet nga pikat (i) dhe (ii), një licencë e detyrueshme mund të jepet në rast të kërcënimit për një interes të rëndësishëm publik.

Shkaqet specifike për dhënien e një licence të detyrueshme për një shpikje bioteknologjike janë: një Mbarështuesi nuk mund të marrë ose shfrytëzojë një të drejtë të varieteteve të bimëve ose kafshëve pa cenuar një patentë të mëparshme; mbajtësi i çertifikatës së mbarështimit i aplikoi pa sukses patentuesit për të përfunduar një licencë brenda një periudhe tre mujore; dhe larmia bimë ose shtazore përbën një përparim të rëndësishëm teknik me interes të konsiderueshëm ekonomik krahasuar me shpikjen.

Procedura e përgjithshme

Gjykata e Rrethit Banská Bystrica (në tekstin e mëtutjeshëm "Gjykata") ka juridiksion për të dhënë një licencë të detyrueshme me kërkesë të një pale të tretë. Gjykata zhvillon procedurat

SK

sipas Kodit sllovak të Procedurës Civile. Procedura për aplikimin e licencës së detyrueshme mund të iniciohet nga një aplikant i palës së tretë. Aplikuesi duhet të provojë se janë plotësuar kushtet për dhënien e licencës së detyrueshme.

Kërkesa për licencë të detyrueshme paraqitet me shkrim në Gjykatë dhe aplikanti duhet të mbështesë arsyet dhe të demonstrojë përmbushjen e kriterëve të lartpërmendura. Aplikimi i nënshtrohet një tarife zyrtare prej 99.50 eurosh. Gjykata do të ftojë mbajtësin e patentës që t'i përgjigjet kërkesës për licencë të detyrueshme.

Gjykata shqyrton kërkesën për licencë të detyrueshme për të siguruar përputhjen me kushtet e parashtuara në Seksioni 27 të AP (shih më lart), duke marrë parasysh parimet e përgjithshme të vendimmarrjes sipas Kodit sllovak të Procedurës Civile. Këto janë parime të përgjithshme të procedurës së drejtë dhe të duhur gjyqësore, si mbrojtja e drejtë dhe efektive e të drejtave dhe interesave të palëve, siguria juridike, pritjet legjitime, qëndrueshmëria në zbatimin e praktikës gjyqësore, vërtetimi i plotë dhe bindës i vendimeve, parandalimi i keqpërdorimit të të drejtave, dhe ekonominë e procedurave siç përcaktohet në Seksionet 1-18 të Kodit sllovak të Procedurës Civile.

Afatet, fushëveprimi dhe kohëzgjatja e licencës së detyrueshme përcaktohen në lidhje me qëllimin për të cilin është dhënë dhe rrethana të tjera të rastit.

Në vendimin e saj, Gjykata përcakton kushtet, fushëveprimin dhe kohëzgjatjen e licencës së detyrueshme. Parimet e përgjithshme ligjore, në veçanti mbrojtja e interesave të ligjshme,

proporcionalitetit dhe interesit publik, duhet të zbatohen nga Gjykata. Një licencë e detyrueshme mund të jepet kryesisht për furnizimin e tregut të brendshëm. Dhënia e një licence të detyrueshme nuk ndikon në të drejtën e patentuesit për pagesën e tarifave të licencës. Nëse palët nuk bien dakord, shuma e tarifave të licencës do të përcaktohet nga Gjykata. Licenca e detyrueshme regjistrohet në regjistrin e patentave.

Caktimi ose kalimi i së drejtës së të licencuarit për licencën e detyrueshme është e mundur vetëm si pjesë e caktimit ose kalimit të ndërmarrjes ose një pjesë të ndërmarrjes në të cilën shpikja e përdorur është lënda e licencës së detyrueshme. Licenca e detyrueshme mund të jepet vetëm si jo-ekskluzive.

Regjistrimi i licencave të detyrueshme në regjistrin e patentave është duke iu nënshtruar një tarife zyrtare prej 20 eurosh.

Ankesa / shqyrtim

Vendimet e Gjykatës i nënshtrohen shqyrtimit të plotë gjyqësor në lidhje me të gjitha aspektet ligjore dhe faktike të vendimit. Vendimi i shkallës së parë të Gjykatës, qoftë dhënia e lejes së detyrueshme ose refuzimi i një kërkesë, mund të bëhet ankim brenda 15 ditëve në Gjykatën Rajonale Banská Bystrica.

Statistikat dhe jurisprudenca

Procedurat e licencës së detyrueshme dhe të drejtës relevante të çështjeve ose mendimet akademike janë të rralla në Sllovaki. Bazuar në informatat e ofruara nga Zyra e Pronësisë Industriale të Republikës Sllovaqe, nuk ka asnjë shënim që një kërkesë për licencë të detyrueshme është paraqitur ndonjëherë në Sllovaki.

San Marino

Baza ligjore

Neni. 36 të Ligjit nr. 79, datë 25.05.2005 - Ligji për Konsolidimin e Pronësisë Industriale dhe ndryshimet e mëvonshme (në tekstin e mëtejshëm: Ligji).

Arsyet për të aplikuar për licencë

Çdo person që dëshmon aftësinë e tyre për të punuar një shpikje të patentuar mund të bëjë kërkesë për licencë të detyrueshme nëse:

- pas katër vjetësh që nga futja e aplikimit për patentë ose tre vjet nga dhënia e patentës, shpikja e patentuar nuk është zbatuar (plotësisht ose në një masë adekuatë) në Republikën e San Marinos;
- zbatimi i shpikjes ka qenë, për më shumë se tre vjet, pezulluar ose zvogëluar ndjeshëm duke iu referuar nevojave të San Marinos;
- shpikja e mbrojtur nga një patentë italiane ose San Marino nuk mund të përdoret pa dëmtuar të drejtat e lidhura me një patentë të San Marino të dhënë sipas një aplikimi të mëparshëm.

Procedura e përgjithshme

Zyra e Shtetit për Patenta dhe Markave Tregtare është kompetente për dhënien e licencave të detyrueshme sipas dispozitave të Neni. 36 të Ligjit.

Një aplikant i cili dëshiron të marrë një licencë të detyrueshme, duhet të bëjë një kërkesë të motivuar në Zyrën Shtetërore të Patentave dhe Markave Tregtare, duke dëshmuar aftësinë e tij për të zhvilluar shpikjen në Republikën e San Marino dhe duke treguar masën dhe mënyrën e pagesës së tarifës së ofruar.

Zyra Shtetërore e Patentave dhe Markave Tregtare njofton menjëherë pronarin e patentës dhe palët e treta që kanë fituar të drejtën e patentës në bazë të veprimeve të regjistruara; ata pastaj kanë 60 ditë për të kundërshtuar kërkesën ose për të deklaruar mos pranimin e shtrirjes dhe mënyrave të pagesës së tarifës së ofruar.

Aplikuesit i jepet një tjetër periudhë 60 ditore për të paraqitur përgjigjen e tij ndaj kundërshtimit nga pronari i patentës ose palët e treta të përshkruara më sipër.

SM

Licenca do të jepet ose refuzohet pas një procedure të kryer nga Zyra Shtetërore e Patentave dhe Markave Tregtare. Diskrecioni i Zyrës është i kufizuar në vlerësimin e rrethanave siç tregohet më sipër. Licenca mund të revokohet nga e njëjta Zyrë nëse kushtet e përcaktuara për zhvillimin e shpikjes nuk plotësohen ose nëse mbajtësi i licencës nuk e ka paguar taksën në masën dhe me modalitetet e përshkruara.

Vendimi për dhënien, ndryshimin ose revokimin e një licence të detyrueshme regjistrohet në regjistrin e patentave dhe bëhet publik përmes Gazetës Zyrtare.

Ankesa / shqyrtim

Vendimi i Zyrës Shtetërore të Patentave dhe Markave Tregtare mund të bëhet ankim para gjykatësit administrativ të shkallës së parë, në pajtim me Nenin. 112 të Ligjit.

Ky nen përcakton që çdo palë në një procedurë pranë Zyrës Shtetërore të Patentave dhe Markave të Tregtisë të San Marinos mund të apelojë vendimet e Zyrës përpara gjykatësit administrativ të shkallës së parë në përputhje me ligjin 28 qershor 1989, nr. 68 (procedura të zakonshme administrative).

Statistikat dhe jurisprudenca

Asnjë jurisprudencë nuk është në dispozicion.

SM

Turqi

Baza ligjore

Baza ligjore e licencave të detyrueshme është Kodi i Pronësisë Industriale (CIP), Seksionet 129 deri 137.

Arsyet për të aplikuar për licencë

Licencat e detyrueshme mund të merren nëse:

- nuk është dorëzuar shpikja e patentuar;
- ka patenta të ndërlidhura;
- nëse duhet eksportimi i produkteve farmaceutike për shkak të problemeve të shëndetit publik në vendet e tjera;
- mbajtësi i patentave është i angazhuar në aktivitete ndërhyrëse, shkatërruese ose kufizuese, ndërsa patentat janë në përdorim;
- Nëse përfshin Zhvillimi e një variete të re bimore (Seksioni 129/1 (d) KIP); ose
- ka çështje të shëndetit publik ose të sigurisë kombëtare.

Procedura e përgjithshme

Autoritetet kompetente për dhënien e licencave të detyrueshme mund të organizohen në tri grupe:

- (1) Licenca e detyrueshme jepet nga gjykata kompetente kur kërkesa bazohet në mosdorëzimin e shpikjes së patentuar, varësinë e patentave, zhvillimin e një varieteti të ri bimor dhe eksportimin e produkteve farmaceutike për shkak të problemeve të shëndetit publik në Shtete të tjera.
- (2) Nëse kërkesa e licencës së detyrueshme bazohet në mbajtjen e patentës në veprimtari ndërhyrëse, destruktive ose kufizuese, ndërsa patentimi është në përdorim, autoriteti kompetent për lëshimin e licencave të detyrueshme është Institucioni i Konkurrencës (Rekabet Kurumu).
- (3) Licencat e detyrueshme për çështjet e shëndetit publik ose të sigurisë kombëtare varen nga vendimi i Kryesisë¹ (Cumhurbaskanligi).

KIP rregullon procedurën lidhur me grupin e parë, dmth. Mënyrën e dhënies së licencave të detyrueshme me urdhër të gjykatës, në Nenin. 129 et seq. Është bërë një aplikim i detyrueshëm për licencë

në gjykatë me një peticion, duke përfshirë arsyet e

deklaruara qartë dhe dokumentet mbështetëse, në veçanti dëshmi se patenta nuk ka arritur të marrë brenda një periudhe të arsyeshme kohore përkundër licencimit të arsyeshëm kontraktual me kushte të arsyeshme komerciale.

Gjykata do të njoftojë aplikuesin për patentë dhe ndërlidhjet e saj pa vonesë. Patentuesi paraqet kërkesën për licencë të detyrueshme në gjykatë, së bashku me provat, brenda një muaji nga data e njoftimit. Gjykata vendos brenda një muaji nëse do të refuzojë kërkesën ose do të japë një licencë të detyrueshme. Kjo periudhë nuk mund të zgjatet. Nëse pronari i patentës nuk kundërshton kërkesën për licencë të detyrueshme, gjykata do të vendosë pa vonesë licencën e detyrueshme.

Vendimi i gjykatës përcakton fushën e licencës, koston, kohëzgjatjen, garancinë e treguar nga i licencuari, kohën e fillimit të përdorimit dhe masat për përdorimin serioz dhe efektiv të patentës. Si rregull, procesi i ankesës nuk e ndalon zbatimin e vendimit. Megjithatë, nëse provat e paraqitura nga mbajtësi i patentës për pezullimin e licencimit të detyruar konsiderohen të mjaftueshme nga gjykata, përdorimi i shpikjes shtyhet derisa vendimi të përfundojë.

Nuk ekziston një ligj praktik që përfshin ndonjë interpretim dhe zbatim të ligjit nëse gjykata ka

diskrecion në lidhje me kushtet e licencës së detyrueshme.

TR

¹ Me Nenin. 209 të Dekretit Nr. 700, datë 2 korrik 2018, shprehja "Këshilli i Ministrave" në dispozitën ligjore përkatëse është ndryshuar në "Presidencë".

Megjithatë, sipas formulimit të dispozitës dhe natyrës së çështjes, nëse mbajtësi i patentës nuk ka kundërshtuar kur është njoftuar për kërkesën e licencës së detyrueshme, “gjykata do të vendosë pa vonesë për të dhënë një licencë të detyrueshme” dhe ka diskrecionin vetëm për të korigjuar qartë kontradikta dhe gabime materiale. Nëse mbajtësi i patentës ka kundërshtuar kërkesën për licencë të detyrueshme, do të ishte e nevojshme një gjykim për çështjet e kontestuara.

Në KIP thuhet se gjykata duhet të tregojë fushën e licencës, koston, kohëzgjatjen, garancinë e treguar nga i licencuari, kohën për fillimin e përdorimit dhe masat që sigurojnë përdorimin serioz dhe efektiv të patentës. Kërkesat dhe kundërshtimet e palëve duhet të vlerësohen dhe një licencë e detyrueshme realiste dhe e drejtë duhet të jepet ose refuzohet nga gjykata.

Gjykatat kompetente të ngarkuara me licencat e detyrueshme janë gjykata të specializuara të quajtura “Gjykata Civile për të Drejtat Intelektuale dhe Industriale” të rregulluara me Seksioni 156-të KIP. Procedurat në lidhje me bazueshmërinë e çështjes në këto gjykata kryhen sipas procedurës së shkruar. Procedura me shkrim përbëhet nga tri faza:

- (i) Faza e parë përbëhet nga shkëmbimi i peticioneve. Përgjigjja e të pandehurit duhet të dorëzohet në gjykatë brenda dy javësh nga data në të cilën i pandehuri është njoftuar për peticionin. Megjithatë, nëse nevojitet më shumë kohë për përgjigjen, periudha e tillë mund të zgjerohet nga gjykata për më shumë se një muaj pas kërkesës. Kushtet e përmendura për padinë dhe përgjigjet gjithashtu zbatohen edhe për përsëritjet dhe rastet e mëtejshme;
- (ii) Faza e dytë në procedurën e shkruar është faza paraprake e shqyrtimit; dhe
- (iii) Hapi i tretë përbëhet nga seanca dëgjimore dhe dëgjimore.

Seksioni 129 et seq. KIP ka krijuar një metodë unike të procedimeve për licencat e detyrueshme që dallon dukshëm nga procedura e shkruar e parashikuar në Kodin e Procedurës Civile.

Një kërkesë për licencë të detyrueshme paraqitet në gjykatë së bashku me një peticion dhe në veçanti me provat që tregojnë se patenta nuk është arritur të merret brenda një periudhe të arsyeshme kohe pavarësisht licencimit të arsyeshëm kontraktual me kushte të arsyeshme komerciale.

Gjykata do të njoftojë patentën e kërkesës dhe bashkëngjitjet e saj pa vonesë. Patentuesi paraqet kërkesën

e licencës së detyrueshme në gjykatë, së bashku me provat, brenda një muaji nga data e njoftimit.

Gjykata vendos brenda një muaji nëse do të refuzojë kërkesën ose do të japë një licencë të detyrueshme. Kjo periudhë nuk mund të zgjatet. Nëse pronari i patentës nuk kundërshton kërkesën për licencë të detyrueshme, gjykata do të vendosë pa vonesë licencën e detyrueshme.

Siç mund të shihet, është dhënë një periudhë e përcaktuar, më shumë se një muaj për peticionin e përgjigjes në gjykimin e licencës së detyrueshme. Në kontrast me procedurën me shkrim, mbajtësi i patentës (i pandehuri) nuk mund të kërkojë zgjatjen e këtij afati një muaj.

Gjykata do të marrë një vendim për dhënien e një licence të detyrueshme pa vonesë nëse mbajtësi i patentës nuk e ka kundërshtuar kërkesën për licencë të detyrueshme. Edhe nëse pronari i patentës ka kundërshtuar kërkesën për licencat e detyrueshme, gjykata do të marrë vendimin e saj brenda një muaji. Nuk është e mundur të shtyhet vendimi i gjykatës për ta tejkaluar këtë periudhë.

Gjithashtu nuk është e qartë në dispozitën nëse është e mundur që gjykata të mbajë një seancë gojore. Por duke marrë parasysh që ligjvënësi ndodh të jetë më i rreptë sa i përket kohëzgjatjes dhe numrit të peticioneve, pyetja e lartpërmendur kërkon një përgjigje negative. Me kusht që të mbetet brenda një periudhe prej një muaji, nuk do të duket të ketë pengesë për dëgjimin gojor të palëve nëse gjykata e konsideron të nevojshme.

KIP ka hyrë në fuqi më 10 janar 2017. Për këtë arsye, ka shumë pak studime akademike që lidhen me rregulloren e re. Një nga këto vepra u bë nga gjyqtari Günes (shih Günes Ilhami: “Sinai Mülkiyet Kanunu’da Zorunlu Lisans / Licenca e Detyrueshme në të Drejtën e Pronësisë Industriale”, 26 Prill Dita Ndërkombëtare e Ditës së Pronësisë Intelektuale, Shoqata e Avokatëve të Ankarasë, Dega e Pronësisë Intelektuale dhe e Konkurrencës, Nisan 2017, Ankara, fq 47-56). Në artikullin e tij mbi licencat e detyrueshme, Günes theksoi arsyet për mos përdorimin e patentës. Prandaj, gjykata mund të konsiderojë vetëm arsye objektive teknike ose ekonomike si “arsye të justifikueshme” për mos përdorimin e patentës. Është e domosdoshme që këto të jenë jashtë kontrollit dhe vullnetit të mbajtësit të patentës për të lejuar një justifikim të mjaftueshëm. Për shembull, nëse kërkohet autorizimi administrativ ose formal për të prodhuar një produkt të patentuar, ky proces administrativ ose periudha të gjata testimi dhe ekzaminime mund të konsiderohen “Arsye të justifikueshme”. Megjithatë, është e nevojshme që pronari i patentës ose përfaqësuesi i tij të mos kontribuojë në vonesën për shkak të këtyre transaksioneve.

Ankesa / shqyrtim

Palët mund të apelojnë vendimin e gjykatës kompetente në Gjykatën e Apelit (Gjykatën e Qarkut) brenda dy javëve nga njoftimi i vendimit me shkrim.

Statistikat dhe jurisprudenca

Nuk ka deri më sot.

Ku mund të kërkojmë informacion shtesë

Vizito faqen epo.org

- > Kërkimi për patentat epo.org/espacenet
- > Regjistri European I Patentave epo.org/register
- > Shërbimet e depozitimeve online epo.org/online-services
- > Trajnime në [epo.org / academy](http://epo.org/academy)
- > Vende të lira pune epo.org/jobs
- > Akses i shpejtë në FAQs, publikime, formularë dhe te tjera.
epo.org/service-support

Abonim

- > Buletini jonë në epo.org/newsletter

Vizito epo.org/contact

- > Formulare kontakti për të derguar kërkesat me postë
- > Numrat e kontaktit të EPO për Shërbimin ndaj Klientit
- > Numrat e kontaktit të EPO

Ndiqni EPO në

- > [facebook.com /europeanpatentoffice](https://facebook.com/europeanpatentoffice)
- > [Twitter.com / EPOorg](https://twitter.com/EPOorg)
- > youtube.com/EPOfilms
- > linkedin.com/company/european-patent-office